

வெய்குடி

நவம்பர் 3

20/-

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை.

www.digipaham.org | www.paham.org

பல ஆயிரம் வருடம் முன் எய்த பாணம்

✧ புவனம்

எய்தவன் இருக்க அம்பை நோவானின்
என்கின்றீர் ஐயா
மெய்யே தான்.

என்றாலும் இவ் அம்பு எப்போதோ எய்தது.
இதன் முன்னால்,
எப்போதோ ஏழு மரம் துளைத்த
பாணந்தான் எம் மூலை நிர்க்குமென நீர்சொல்லும்.

என்
பாட்டனுக்குப் பாட்டனுக்குப் பாட்டன் தலை கொய்து
பாட்டிக்குப் பாட்டிக்குப் பாட்டி தலை அறுத்து
பரம்பரை பின் பரம்பரையாய்
வைத்த குறி தவறாமல்
எல்லார் சிரமும் அறுத்தெறிந்த அம் பீது.

அப்பன் தலை பறித்து ஆத்தாள் சிரம் எடுத்து
என் அண்ணன் என் அக்காள்; என் தம்பி, தங்கை
எல்லார்க்கும் குறி பார்த்து
எப்போதோ எய்துவைத்தது.

என் தலையும் என் சுற்றம் எல்லார் தலைகளையும்
அள்ளி எடுக்க எம் மீது பாய்கையிலே
எய்தவனைத் தேடி எங்கே தான் நான் போவேன்?
எவர் தலையும் இனி இதற்கு இலக்காக முன்னாலே
எல்லாருடும் கை கோர்ப்போம்
அம்பை முறித்தெறிவேம்.

பின்னாலே
அம்பை நாம் ஏன் நோவோம்
எய்தவனை ஏன் நோவோம்.

★

சென்னை

திரயகம்

புதிய ஜின நாயகம்

புதிய வாழ்வு

புதிய நாகரிகம்

3-11-1997

இதழ்: 35

ஐம்பதிலும் வளையுமா?

காலனித்துவ வாசிகளிடம் கைநீட்டிப் பெற்ற சுதந்திரம், பேரம் பேசிப் பேசிப் படிப்படியாகவே பெற்ற அரசியல் அதிகாரம். இதனால்தான் சுதந்திரம் அடைந்து ஐம்பது ஆண்டுகள் நிறைவுறும் போதும் அடுத்தவன் முதுகில் சவாரி செய்வதே சுதந்திரம் என்று எண்ணும் மனோநிலை இன்னும் மாற்றவில்லை.

“ஐந்தில் வளையாதது ஐம்பதில் வளையுமா” என்ற பழமொழி போன்று மக்கள் நலனைக் கருத்திற் கொள்ளாது இன, மத, உணர்வுகளை முன்வைத்து ஆரம்பித்த அரசியல் பேரங்களும் இழுபறிகளுமே இன்னும் முடிவின்றித் தொடர்கின்றன.

மிருகவதைகளையே எதிர்த்து உருவான புத்தரின் அன்பு மதம் அரசாசகம் இம்மண்ணில், மனிதவதைகள் இலட்சக்கணக்காக தொடரும் போதும் உணரப்படாத உண்மைகள் எப்பொழுது உணரப்படும். அசோகனின் சாம்ராஜ்ஜிய வெறியை தணிப்பதற்கு உதவிய பெளத்த மதத்தை பேரினவாத உணர்வுக்கு அடித்தளமாக்கியதுடன், அதன் பெயரல் மேலும் புதைகுழிகளை தோண்ட உதவுவதற்காகக் கூறப்படும் கருத்துக்களை குப்பைத் தொட்டிக்குள் போடாமல் புத்தரின் பாதங்களிலா வைத்து பூஜிக்க முடியும்.

இந்நாட்டை ஒரு மதசார்பற்ற நாடாக இன்று மாற்றமுடியாவிட்டாலும் மதமும், அரசியலும் தத்தமது 'புனிதங்' களை காத்துக் கொள்வதற்காகவாவது தமக்குரிய எல்லைகளை தெளிவாக வருந்துக்கொள்ள வேண்டும்.

இன்றைய துன்பநிலைக்கு மதவாதிகளின் தலைகள் மீது மட்டும் பழிகளைப் போட்டுவிட முடியாது. அன்று பணம்படைத்த படித்தவர்க்கு மட்டுமே வாக்குரிமை வழங்கும் படி பிரித்தானிய ஆணைக்குழு முன் வேண்டி நின்றவர்கள், அதையும் மீறி சர்வஜன வாக்குரிமை அளிக்கப்பட்டபோது எப்படி சாதாரணமக்களை இன, மத, சாதி உணர்வுகளை ஊட்டி ஏமாற்றி அதிகாரத்துக்கு வருவதென்பதையும் தெரிந்து கொண்டார்கள். இச்சந்தர்ப்பவாத அரசியலின் ஐம்பது ஆண்டுகால விளைவுகளையே மனிதத் தலைகளாக இன்று அறுவடை செய்கிறோம்.

இதன் பின்பும் வடக்குக் கிழக்கை இணைப்பதற்கு முன் வாக்கெடுப்புக்கள் பல நடத்த எண்ணுவது "மீண்டும் — பேரினவாத — வேதானத்தை முருங்க மரத்தில் ஏற்ற" உதவுவதாகவே அமையும். உரிமைகளற்ற ஒரு நாட்டை தமது நாடாகக் கருதும் மனநிலை எந்த தேசிய இனத்துக்கும் ஏற்படாது. ஐம்பது ஆண்டு கால அரசியலில் யதார்த்தமாகிவிட்ட வடக்குக் கிழக்கு இணைந்த தமிழர் பிரதேசத்தில் அவர்களது உரிமைகளை அங்கீகரிப்பதன் மூலமே ஐக்கியப்பட்ட ஒரு நாட்டை மீண்டும் உருவாக்க முடியும். பேரினவாதம் ஐம்பதிலும் வளையுமா?

ஆசிரியர் குழு.

தாயகத்துக்கு ஆக்கங்களையும், விமரிசனங்களையும் அனுப்பி வைக்கும் படைப்பாளிகளுக்கும், வாசகர்களுக்கும் நன்றி. 'இன்றைய நோக்கில் பண்டைத் தமிழ் இலக்கியம்' என்ற பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணியன் அவர்களின் கட்டுரைத் தொடர் அடுத்த இதழில் இடம் பெறும்.

சிறையில் ஒரு கனவு

ரஷ்ய மூலம்: மூஸா ஐலீல்
ஆங்கில வழி தமிழ் வடிவம்: என். சண்முகலிங்கன்

சிறையில்

என் சின்ன மகளை
கனவின்னில் நான் கண்டேன்

அவள்

பிஞ்சுக்கரங்கள்
என் தலை மயிரை
கொஞ்சிக் கொதின

பின்னர்,

எல்லாவு நான் தான் அப்பா
நீங்கள் இப்படி...
அவள் சின்ன விழிகளின் மூன்
என் ஆத்மா திறந்து கிடந்தது

மகிழ்ச்சியில் 'என் தலை
கிறுகிறுத்தது
அணைத்து என் மகளை
கொஞ்சினேன்

உரத்து இசைத்தது இதயம்
'எல்லையில் லாத அன்பு
எல்லையில்லாத துயரம்'
அர்த்தம் புரிந்தது

★

பின்னர், ஒரு நாள்
ஒரு பூங்கடல் வழி
பரந்த அலை வெளி
நாங்கள் அனைத்தோம்.

பொழுது விடிந்தது

விடுதலை வெளிச்சம் கண்டேன்
மீண்டும் வாழ்வின்
இனிமை அறிந்தோம்

பின்னர்,

கண் விழித்து விட்டேன்
முன் போல் சிறையில் ...
அதே பயங்கரக் கூடும்
வில்லங்குகளும்
மூடிய ஐன்னல்களும்

துடிநாற்றமான இருளில்
துன்ப வரலியில்
என் வேதனைகள்
நனிமை சாத்தன

பின்னர் நான் நினைத்தேன்
என் கனவு
ஏன் மெய்படக் கூடாது
இந்த உலகில்
ஏன் இழி சிறை வதைகள்

துன்பமும் வலியுமே
வாழ்க்கையாக
துயிலில் மட்டுமா
நாங்கள் வாழ்வது.

★

உண்மையை மென்று சலித்துப் போன மக்கள்

அஜர்பைஜான் மூலம்: Vagif Bayatly Oner
ஆங்கில வழி தமிழ் வடிவம்: இ. கிருஸ்ணகுமார்

இன்று நாம் ஒருவருக்கொருவர்
பற்பல பொய்களை சொன்னோம்
அத்தோடு இப்போது இங்கு நாம்
பெருமையுடன் நிமிர்ந்து நிற்கிறோம்.
கண்ணம் நாம் மிக அழகாக
ஊப் பொய்களைக் கூறியமையே.

எங்களுடைய பொய்களுடன்
ஒப்பிடும் பொழுது,
உலகின் மிகப் பெரிய
உண்மைகளெல்லாம் தூசு.

உண்மைகளிலிருந்து பொய்களையும்
பொய்யிலிருந்து உண்மைகளையும்
எம்மால் மட்டுமே தெரிவுசெய்ய முடியும்
ஏனென்றால் மிகப் பெரிய உண்மை என்பது
மிகப் பெரிய பொய்யே என்பது
எங்களுக்கே தெரியும்.

உண்மையை மென்று
சலித்துப் போன நாங்கள் மட்டுமே
“பொய்கள் நீடுழி வாழ்க” என்று
கத்த முடியும், —

வசஜிப் பயாறலி ஒனர் (1948—) இவர் ஒரு அஜர்பைஜானிய
கவிஞர். தற்பொழுது ஆர்மேனியாவால் கைப்பற்றப்பட்டுள்ள
அஜர்பைஜான் பிரதேசமொன்றில் பிறந்தவர். அஜர்பைஜான் மனித
உரிமை நடவடிக்கைகளில் தீவிரமானவர்.

மூலம்; Index on censorship No. 4. 1997, P. 68.

புண்பாட்டின் பேரால் 8

தென்னந் தும்பும் தேர்வடமும்

✽ முருகையன்

“என்ன பிள்ளை, ‘இயங்கியல்’ துவங்கி இரண்டு நாளும் ஆக இல்லை; அதுக்கிடையிலே அடுத்த சந்திப்புக்கு வந்திட்டாய்?” சமிக்கிளால் இறங்கிக்கொண்டிருந்த செந்திருவை அப்ப கேட்டாள். அவர் இன்றைக்குக் கையில் அலுவல் எதுவும் இல்லாமல் ஆறுதலாகத் தம் கதிரையில் சாய்ந்திருந்து ஏதோ யோசனையில் ஆழ்ந்து போயிருந்தார்.

“முந்த நாள் இயங்கியலிலே வருகிற மூன்று விதிகளைப்பற்றிச் சொன்னீங்கள்; அதாவது அந்த விதிகளை எடுத்துச் சுருக்கமாய் சொன்னீங்கள். இனி ஒவ்வொரு விதிகளையும்.....”

“எடுத்துக்காட்டுகளோடே விளங்கப்படுத்தி விட வேணும் அவ்வளவுதானே! சரி, முதலாம் விதி என்ன?”

“தொகையளவு மாற்றங்கள் பண்பியல் மாற்றங்களுக்கு இட்டுச் செல்கின்றன. தொகையளவு என்றாக?”

“விஞ்ஞானத்திலும் கணிதத்திலும் ‘கணியம்’ என்று சொல்லுறும் அல்லவா? அதுதான் தொகையளவு. பன்னிரண்டு வாழைப் பழம், அஞ்சு கிலோ அரிசி, மூன்று லீற்றர் மண்ணெண்ணெய், பத்து நாள் லீவு என்றெல்லாம் நாங்கள் குறிப்பிடுறும். இங்கே எல்லாக்கீ ஓர் எண்ணிக்கையும் சில அவகுகளும் தொடர்புபட்டிருக்கின்றன. இல்லையா?”

“ஓமோம். மீற்றர், லீற்றர், நிமிடம், தொன் என்று வருகிறவை தான் அவகுகள். அது தெரியும் தானே!” செந்திரு முறுவலிக்கிறான்.

“பொருள்களுடைய எண்ணிக்கை, பருமன், நிறை, வீதம் போலே உள்ளவை தொகையளவுகள். அம்பியர், வோல்ட், கலோரி யாகை — இவை எல்லாம், சக்தியின் தொகையளவுகளோடே தொடர்புடைய அலகுகள். சரியா?”

“சரி”

“இப்படிப்பட்ட தொகையளவுகள் மாறுகிற பொழுது ஏற்படுகிற மாற்றங்கள் தான் தொகையளவு மாற்றங்கள்”.

“ஓகோ, ஓகோ. முதலாம் இயங்கியல் விதி எனக்குச் சாஸ்திரியாய் விளங்கத் தொடங்குது. நான் ஒரு உதாரணம் சொல்லுவேன். அது சரியோ என்று சொல்லுங்கோ, அப்பு”

சொல்லு, பிள்ளை. என்ன உதாரணம்?”

போன மாதம் எங்க வளவிலே பூவரசங் குழை வெட்டுவிச்சம், பெரிய கொப்புகள் எல்லாம் தோட்டத்துக்குத் தாழ்க்களடுத்தாச்சு. சின்னக் கொப்புகளெல்லாம் இலை கொட்டுண்டு போய்க்கிடக்கு. கள்ளித் தடியன் வளவெல்லாம் பரவுண்டு போய்க் கிடக்கு. அந்தச் கள்ளியளிலே மூன்று நாலு கள்ளியளை எடுத்து ஒரு கட்டுக் கட்டுவம். நானாறு கள்ளியளை எடுத்து ஆதிக்கி வேறே ஒரு கட்டைக் கட்டுவம்.....”

“ஓ, சரி, சரி பிறகு?” அப்பு செந்திருவை ஊக்கப்படுத்துகிறார்

“அங்க கள்ளியள் கொண்ட பூவரசந்தடித் கட்டை நான் முறிக்கத் தெண்டிக்கிறேன், மம்ம; சட்சட்சட்சு” என்று தடியன் முறியுதுகள்.”

“ங்...ஆ; பிறகு?”

நானாறு கள்ளியள் கொண்ட கட்டை முறிக்கப் பார்க்கிறேன் என்றுடைய சக்தி எல்லாம் சேர்த்து முக்கி முக்கிப் பார்க்கிறேன் ஊகம்”. சொண்டை நெளித்துத் தலையை ஆட்டுகிறான் செந்திரு.

“அதென்ன பிள்ளை ஊகம்?” அப்பு கொடுப்புக்குட் சிரித்த பயம் கேட்கிறார்.

“இப்படிப்பட்ட கட்டைதிலே சிறு கதை நாவல் எழுத்தாளர் கள் ‘ஊகம்’ என்றொரு சொல்லைத்தானே பாவிக்கிறவை? இது தெரியாதா உங்களுக்கு? வெட்கம், வெட்கம்; வேடிக்கையான செல்லக்குரலில் முழக்கமிடுகிறான் செந்திரு. பிறகு சொல்லுகிறான் — ‘சின்னச் சள்ளியளின் சின்னக்கட்டைச் ‘சட்சட்சு’ என்று முறிக்க முடியும் ஆனால், அதேயளவு சின்னச் சள்ளியள் பலவற்றைத்

கொண்ட பெண்ணம் பெரிய கட்டை வளைக்கவே முடியவில்லை; பிடிக்கவே முடியவில்லை. முறிக்கிறது எப்படி?"

"இதிலிருந்து நாம் படிக்கக்கூடிய பாடம் என்னவோ? நாட்டுக் கூத்துப் பாணியில் ஞானியார் கேட்கிறார்.

"அதாவது வந்து சள்ளிகளின் எண்ணிக்கையைக் கூட்டும் பொழுது சள்ளிக் கட்டினுடைய 'முறிபடும் தன்மை' குன்றிக் குன்றிப் போகிறது. அதனுடைய 'முறிபடாமை' என்னும் பண்பு அதிகமாகிறது. சரியா, சபையோர்களே?" என்று சொல்லிச் சிரிக்கிறாள் செந்திரு.

"மெத்தச் சரி, மெத்தச் சரி. நான் மனத்திலே தயாராய் வைச்சிருந்தது வேறே ஒரு உதாரணம்"

"என்ன உதாரணம்? அதையும் சொல்லுங்கோ, அப்பு; கேட்பம்" செந்திரு அப்பு சொல்வதைக் கேட்க ஆவலுடன் ஆவத்தமாகிறாள்.

"அது ஒரு பொங்கல்."

"என்ன பொங்கல்? தைப்பொங்கலா, சித்திரைப் பொங்கலா வயிரவர் பொங்கலா?"

"ஒரு பொங்கல்."

"சரி பொங்குங்கோ பார்ப்பம்."

"நோக்கம் — தொகையளவு மாற்றம் பண்பியல் மாற்றத்தாளுக்கு இட்டுச் செல்வதை அவதானித்தல்.

"வேண்டிய பொருள்கள் மூன்று பெரிய கல்லுகள், ஒரு பாளை அது நிறையத் தண்ணீர், ஒரு படி அரிசி, 10 மி. லிற்றர் பால், சில வீற்குகள், தீப்பெட்டி.

"செய்முறை — கல்லுகள் அகீதேன வடிவில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு, அவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட அடுப்பின்மேல், நீர் திரம்பிய பாளை வைக்கப்படுகிறது நீருடன் பால் கலக்கப்படுகிறது அடுப்பில் வீற்குகளை வைக்கப்பட்டு நெருப்பு மூட்டி எரிக்கப்படுகிறது.

"அவதானிப்பு — நெருப்பு எரிய எரிந்த தண்ணீரைத் தொட்டுப் பார்க்கிறோம். ஒவ்வொரு பாகையாய் வெப்பநிலை ஏறுகிறது. ஐதான கரைசலாக இருந்த பால், மேலெழும்பி மேற்பரப்புக்கு வந்து ஒரு படலமாய்ப் பாளை விளிம்பருகிலே தடித்து நிற்கிறது. சிறிது தேரத்தினே, புடை சுட்டுகிறது. மேலும் மேலும் நெருப்பை

எரிக்க புடைகட்டிச் சிளம்பிய பால்நுரைத் திரள் பொங்கி, உயர்ந்து வரம்பை மீறிச் சரிந்து விழுகிறது. செய் முறை (தொடர்ச்சி) பொங்கிச் சரிந்ததும் அரிசி பானையுட் போடப்படுகிறது. பானை மீலிருக்கும் கொத்திர் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு வரை அள்ளி ஊற்றப்பட்டு ஒரு படி அரிசி மூழுவதும் பொங்கற் பானையுட் போடப்படுகிறது. பின்னர் அதிகம் நெருப்பெரிக்காமல் தணலிலே விடச் சற்று நேரத்தில் அரிசி வெந்து பொங்கலாகிறது. உரிய பதத்துக்கு இறுகி வந்ததும் பொங்கல் இறக்கிப் பரிமாறப்படுகிறது.”

“ஏதோ ஒரு விஞ்ஞானப் பரிசோதனையை விவரிக்கிற பாணியினே ஒப்பசெய்யாமாய் வருணனை செய்திருக்கிறீர்கள், அப்பு” என்கிறாள் செந்தி— “இதிலிருந்து நாம் பெறுகிற முடிவுகள் எவை எவை?”

“முடிவு (1)— நெருப்பு எரியத் தொடங்கிய சமயம் தொடக்கம் வெப்பநிலை படிப்படியாக ஏறுகிறது— இது முறிவில்லாத நெளிவான வளைகோடு போன்ற அதிகரிப்புப் போக்கு.

“முடிவு (2)— ஒரு குறிப்பிட்ட வரம்பு— அதாவது எல்லை வந்ததும் பானையில் உள்ள வெந்நீர் ‘குழு குழு’ என்று குமிழி சிளம்பித் துள்ளிக் கொதிக்கிறது. கொதி நிலையிலே, மிகவும் விரைவாகத் திரவம் வாயு நிலைக்குச் செல்லுகிறது— கொதி நிலைக்கு அப்பால், வெந்நீரின் வெப்ப நிலை அதிகரிப்பதில்லை.

“முடிவு (3)— கொதி நிலையில், அரிசி வெந்து மென்மையாகி அவிந்து விடுகிறது.”

“இந்தப் பரிசோதனை முதலாம் இயங்கியல் விதியைச் சிறப்பான முறையினே விளக்கி வைக்கிறது, அப்பு— பொங்கிச் சரிக்கிறது. வரை யிலான முதலாவது கட்டத்திலே, தண்ணீருடைய வெப்ப நிலை கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் அதிகரிக்குது இது தொகையளவிலே ஏற்படுகிற மாற்றம். ஆனால், கொதி நிலை— அதாவது 100 பாகை செல்சியஸ்— வந்த உடனே, பண்பியல் மாற்றம் ஒன்று நடக்குது— வெந்நீர் திரவமாய் நில்வாமல், ஆவியாய் மாறிப் பறக்கத் தொடங்குது இது ஒரு பண்பியல் மாற்றம்— நான் சொல்லுறது சரியா அப்பு?” செந்திக்கு கேட்கிறாள்.

“ஓம், பிள்ளை— தொடக்கத்திலே மாற்றமானது படிப்படியாய் வெல்ல மெல்ல நடைபெறும். கொதி நிலை என்ற எல்லையைத் தாண்டுதுக்கு முந்தி நடக்கிறது, தொகையளவு மாற்றம். குழி கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் ஏறுது. கொதி நிலை வந்த பிறகு நிகழுறது

ஒரு பாய்ச்சல்—அது முந்தியதை விட வேகமானது— திடீரென்று நடக்கிறது கொதி நிலைக்கு மாற்றினது அமைதியான மாற்றம்; அது பரிணாமம்; படிவளர்ச்சி; கூர்ப்பு—கொதி நிலைக்குப்பிந்திய மாற்றம் பொங்கல், எழுச்சி புரட்சி அது மனமள என்று நடந்து முடிவடையும் இப்படிப் பார்க்கிற போது, மாற்றங்கள் இரண்டு விதமானவை என்ற முடிவுக்கு நாகர்கள் வரலாம். ஒன்று படிவளர்ச்சி; மற்றது புரட்சி. ஒன்று நடப்பு; மற்றது பாய்ச்சல்”

“தொகையளவு மாற்றங்கள் இரண்டு சேர்ந்து, பண்பியல் மாற்றமாகப் பொங்குகின்றன என்று சொல்லலாம் அப்ப?”

“ஓம், சொல்லலாம்.” இவ்வாறு சொன்ன அப்பு தொடர்ந்து சொல்லுகிறார்.

“இது வரையிலே, முதலாம் இயங்கியல் விதியை விளங்கிக் கொள்ளிறதுக்கு பூவரசஞ் சுள்ளிக் கட்டையும் பொங்கலையும் உதாரணங்களாய் எடுத்தம். இனி, ஒரு விதை எப்படி முளைச்சு மரமாய் வருகுது என்று பார்ப்பம்.”

“ஓம். அம்மாவுக்குச் சலரோகம் தனே அதுக்கு முளை கட்டின பயத்திலே— அது தான், பயறிலே— இட்ட டலி அவிச்சுத் தின்றால் நல்லதென்று, வானொலி நிகழ்ச்சி ஒன்றிலே கேள்விப்பட்டம், அதுக்காகப் ‘பயறை’ எடுத்து நனைய வைச்சம்— எப்ப முளை வருகுது என்று, அறிஞ்சு கொள்ள எனக்கு ஒரே ஆவல்— பொறுமையே இல்லை. சருவச்சட்டி மூடியை அடிக்கடி திறந்து, திறந்து பார்ப்பேன் முளை எப்ப வெளிக்கிளம்புது என்று.”

“பார்த்தியா, பிள்ளை? எத்தனை மணிக்கு முளை வெளிப்பட்டுது?”

“அதை ஆர் கண்டது?”

“அப்ப?”

“அடுத்த நாள் வெள்ளைப் பார்த்தால் சட்டி முழுதும் புழுக்கள்!”

“என்ன, புழுக்களா?”

“ஓம், அப்பு. வெள்ளை வெள்ளைப் புழுக்கள்.”

“சும்மா சொல்கிறாய்.”

“பிறகுதான் உற்றுப் பார்த்தென். ‘அதுகள்’ புழுக்கள் அல்ல பயத்தம் முளையள்— என்ன நேரம் முளை தலை நீட்டிக்கதோ

ஆருக்குத் தெரியும்? விடிய வெள்ளென்ப பார்த்தால் வெள்ளை
 வெளேர் என்ற மெல்லிய முளைகள். ஓதல் நாள் முழுப்பயறு.
 அடுத்த நாள் விடியப் பயத்தம் முளை. எனக்கு ஒரே ஆச்சரியமா
 யிப் போச்சு இந்த முளையளிலே இருந்து பயத்தஞ் செடி எப்படித்
 தலை நிமிர்த்தி எப்படி வளருது என்று பார்க்க எனக்கு ஆசை
 முளை கட்டின பயறுகளிலே அஞ்சாறை எடுத்து, நிலத்திலே
 விதைச்சு பாத்தி கட்டித் தண்ணிர் தெளிச்சென். ஒவ்வொரு
 நாளும் அதைச் செடியை அடிக்கடி போய் உற்றுப் பார்க்கிறது
 தான் கொஞ்ச நாளாய் எனக்கு வேலை.”

“எப்ப பிள்ளை இந்தப் பரிசீலனை எல்லாம் செய்து
 பார்த்தாய்?”

“அது அந்தக் காலம் ஏழெட்டு வயது இருக்கும்.”

“காரியங்களை ஆறிஞ்சுகொள்ள வேணும் என்ற ஆவல், பிள்
 னைக்கு அப்பவே நிறைய இருந்திருக்கு”

“பயறு முளைக்கிறதை மட்டுமல்ல, பளிங்குகொட்டையருக்
 கும் பாத்தி கட்டித் தண்ணி பாய்ச்சிப் பார்த்திருக்கிறேன்.”

“பெரிய ஆராய்ச்சிக் கசறி தான்!”

“பாராட்டு வீழாப் போனும் இயங்கியலுக்கு வருவம்”

“அப்படியே ஆகட்டும் விதை முளைக்கிறதுக்கு, காற்றும் தண்
 னீரும் பொருத்தமான செட்ப நிலையும் தேவை. முதலிலே எக்
 களுடைய விதை — அது பயறாய் இருந்தால் என்ன புளியங்கொட்
 டையாய் இருந்தாலென்ன — தண்ணீரை உறிஞ்சிக் கொண்டு
 இருக்கும். அப்பொழுது அது பெருமும் அதாவது விதையுடைய
 பருமன் கொஞ்சமாய் அதிகரிக்கும்.”

“இது தொகையளவு மாற்றம்; இல்லையா?”

“ஓம்— பொருமல் திடீரென்று நேர்வதில்லை”

“அது சரி— நாங்கள் ஒரு ‘ப’ லூனை ஊதிறது என்றால், அப்பு
 அதனுடைய பருமன், கண்ணாலே பார்த்துக் கொண்டிருக்கவே திட
 ரென்று அதிகமாகுது—ஒரு விதை முளைக்கிற பொழுது, ஏற்படுற
 பருமன் அதிகரிப்பு— அதாவது பொருமல், மெல்ல மெல்ல, அமைதி
 யாக, திடீர் முறிவு ஒன்றும் இல்லாமல், படிப்படியாய் நடந்து
 கொண்டிருக்கு—இல்லையா?”

“மெய்தான்— ஆனால், விதையுடைய தோலைத் துளைச்சுக் கொண்டு தானே முளை வெளிப்பட்டிருக்கும்? விதையினுடைய தோல் வெடிச்சுத்தான் முளைப்பு நடக்குது—”

“இந்தத் தோல் வெடிப்பு ஒரு பாய்ச்சல்— இல்லையா, அப்பு?”

“ஓமோம் ‘பொருமல்’ ஒரு படிவளர்ச்சி; ‘முளைப்பு’ ஒது பாய்ச்சல். பொருமல் ஒரு குறிப்பிட்ட வரம்பெல்லையைக் கடந்தவுடனே’ விதை முளையாகி விட்டுது— விதை முளையாக மாறுகிற மாற்றம் ஒரு பண்பியல் மாற்றம்— ஆனபடியாலே தான் ‘விதையின் முளைப்பு’ முதலாம் இயங்கியல்விதிக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு”

“அது சரி அப்பு— இந்த விதி எப்படிப்பட்ட தோற்றப் பாடுகளுக்குப் பொருந்தும்?”

அப்பு நிமிர்ந்து உட்காருகிறார்— “நல்ல கேள்வி கேட்டாய்’ பிள்ளை. தென்னத்தம்பு தேடாவளையமாகிறதுக்கும் தேர்வடம் ஆகிறதுக்கும் மட்டும் அல்ல, தண்ணீர் கொதிச்சு கொதிநீராவி ஆகிறதுக்கும், அரிசி அவிஞ்சு சேறாகிறதுக்கும், விதைமுளைச்சுச் செடி ஆகிறதுக்கும்— உயிரினங்களுடைய பிறப்பு, வளர்ச்சி, இறப்பு ஆகியவற்றுக்கு

புதிய பொலிவுடன்

தூயகம்

தொடர்ந்து வெளிவர

ஆண்டுச் சந்தா (12 இதழ்கள்) — ரூபா 200/-

ஆறுமாத சந்தா (6 இதழ்கள்) — ரூபா 100/-

தற்காலிக முகவரி:

ஆசிரியர், ‘தூயகம்’

வசந்தம் புத்தக நிலையம்,

407, ஸ்ரான்லி வீதி யாழ்ப்பாணம்.

கும் விண்வெளியிலே உடுக்கள்— அதாவது நட்சத்திரங்கள் — உருவாகி ஒளி வீசி, இறுதியிலே நூர்ந்து அணைஞ்சு அழிஞ்சு போகிறதுக்கும்— இன்னும் இயற்கையிலே உள்ள பல கோடிக்கணக்கான நேர்ற்றடி பாசைகளுக்கும் நிகழ்ச்சிகளுக்கும் இந்த விதி பொருந்தும்.”

“அடேயப்பா, அவளவு விரிஞ்சு பரந்த பிரயோகம் இந்த விதிக ளுக்கு உண்டா?”

“ஓமோம். இயற்கை நிகழ்வுகளுக்கு மட்டும் அல்ல, செயற்கை நிகழ்வுகளுக்கும் இவை பொருந்தும்—”

“செயற்கை நிகழ்வுகள் என்றால்?”

“ஆறறிவு விலங்குகளாகிய மனிதர்களின் செயல்களைத் தானே செயற்கை என்று சொல்லுறம்! மனிதர்கள் சிறு சிறு குழுக்களாக இயங்கும் பொழுது, குடும்பம், குடி, சூலம் என்ற கூட்டங்கள் உண்டாகின்றன. இன்னும் விரிந்து செல்லும் பொழுது, உள் இனம், சாதி, சமயம், நாடு, பிராந்தியம், வர்க்கம், உலகம் என்று பல்வேறு அளவுகளிலும் தொடர்புகளும் உறவுகளும், வீரப்புகளும், வெறுப்புகளும், நட்புகளும், பகைகளும், இயக்கங்களும், சண்டைகளும் சச்சரவுகளும், கிளர்ச்சிகளும், பரட்சிகளும், போர்களும் உண்டாகின்றன. இவற்றுடன் பிரிக்க இயலாத வகையிலே பண்டங்களின் உற்பத்தியும், பகிர்வும் நுகர்வும் நடைபெறுகின்றன. இந்தச் செயற்கைத் தொழிற்பாடுகள் எல்லாவற்றையும் திரட்டி, ‘சமுதாய நடைமுறை’ என்று நாம் சொல்லலாம். இயற்கை நிகழ்வுகளுக்குப் போலவே, சமுதாய நடைமுறைகளுக்கும் இந்த இயங்கியல் விதிகளைப் பிரயோகிக்கலாம்— சமுதாய நடைமுறைகளின் அசைவியக்கங்களும், படிவளர்ச்சி, பாய்ச்சல் என்ற இரண்டு வகைப்பட்டனவாக, அவற்றின் சேர்மானங்களாகத் தான் அமைகின்றன.”

“முதலாம் விதியைப் பற்றித்தான் இப்பொழுது நீங்கள் விளக்கப்படுத்தி இருக்கிறீர்கள்—அதவும் எளிமைப் படுத்தி— இந்த நிலையிலேயே அந்த இயங்கியல் விதிகளுடைய முதன்மைப்பாட்டையும் அடிப்படையாகத் தன்மையையும் நான் உணருகிறேன். ஏனைய விதிகளையும் முழுமையாய் விளங்கிக் கொண்டால் எவ்வளவு நல்லது!” செந்திருவின் உற்சாகம் குறையவில்லை.

“இன்றைக்கு இவ்வளவும் போதும்” என்ற அப்பு, முந்தைய நாள் குறையிலே விட்டிருந்த தேடாவளையம் திரிக்கும் அலுவலையைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு ஆயத்தமானார்.

டானியலின் படைப்புக்களில் சமூக — அரசியல் உணர்வுநிலை

✽ திரு. க. தணிகாசலம்

டானியல் அவர்கள் ஒரு படைப்பாளி மட்டுமல்ல சமூக ஒடுக்க முறையின் கொடுங்களை வாழ்வியல் அனுபவங்களுக்கு ஊடாக கண்டு அதற்கெதிரான போராட்டங்களில் இளமைக் காலத் திலிருந்தே தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்ட ஒருபோராளி. ஒடுக்கப் பட்ட மக்களின் விடுதலைக்காக ஒரு அரசியற் கோட்பாட்டை தனக்கென ஏற்றுக்கொண்டு, மரணத்தின் இறுதிவரை இத்தகைய உணர்வு நிலையை தளது படைப்புக்களுக்கூடாக வெளிப்படுத்த முனைந்துள்ளார். இத்தகைய ஒரு படைப்பாளியின் படைப்புக்களில் வெளிப்படும் சமூக, அரசியல் உணர்வு நிலையை அறிவதற்கு முன் கலை இலக்கியத்திற்கும், அரசியலுக்கும் இடையேயுள்ள இறுக்கமான தொடர்பு பற்றி எடுத்து நோக்குவது அவசியமாகும்.

யாழ் பக்கலைக் கழக தமிழ் மன்றத்தினரால் 16-7-97ல் நடாத்தப்பட்ட "டானியல் ஆய்வரங்கில் படிக்கப்பட்ட இக் கட்டுரை குறிப்புரைகளுடன் இங்கு தரப்பட்டுள்ளது

கலை கலைக்காகவே என்றும், கலை இலக்கியத்தில் அரசியலா என்றும் தூய கலைவாதிகள் கூக்குரலிட்ட ஒரு காலம் இருந்தது. இன்றும் அக்குரல்கள் முற்றாக ஒய்ந்துவிட்டது என்று கூறமுடியாது. புதிய புதிய சொற்றொடர்களையும், சத்துவகிகளையும் முன்வைத்து நடைமுறை அரசியல் சமூக பொருளாதார வாழ்விலிருந்து கலை இலக்கியத்தைப் பிரித்து நோக்கும் யோக்கும் துளிரிவிட்டு வருவதை நாம் கண்டுவருகிறோம். நடைமுறை வாழ்க்கைப்பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க அஞ்சி தப்பித்து விவகி ஒழிம் மனப்பாங்கிலிருந்தே இத்தகைய யோக்கு எழுகிறது எனலாம்.

இத்தகைய யோக்குக்கு மாறாக எமது நடைமுறை வாழ்விலிருந்து நாம் கற்று வரும் புறநிலை உண்மை என்ன? இருபத்தியோசாம் நூற்றாண்டிக் கால் பதிக்கப்போகும் எம்மிடையேயும் இன்றும் பெரும்பான்மையோர் தலைலிதிக் கோட்பாட்டில் நம்பிக்கையுடையவர்களாகவே இருந்து வருகின்றனர். ஆனால் அதனையும்

மீறி சமூக, அரசியல் பொருளாதார விதிகள் எவ்வாறு எமது இருப் பையும், வாழ்வையும் பாதிக்கின்றது என்பதை இன்று நானும் பொழுதும் நாம் நிதர்சனமாகவே கண்டு வருகின்றோம்.

டானியலின் பஞ்சமர் நாவலில் வருவதுபோல அன்று கோவில் விழாக்காலங்களிலே பக்தர்கள் கூடும்போது பஞ்சமர்கள் அம்வ தற்க எவ்வையாக கபிற்றறக் கட்டி இருந்தார்கள். இன்று முட் கம்பி வேலிகளுக்குள் எல்லோருமே பஞ்சமராகி ஒடுங்கிவிடும் ஓர் நிலையில் ஆதிக்க அரசியலுக்கு துணைபோகும் அம்சங்களை எமது இலக்கியத்தில் மட்டுமல்ல, மதத்தத்துவங்களிலும் பண்பாட்டு விழு மியங்களிலும்; கல்வியிலும் கூட கண்டு அதற்கு முனையதின் மூலமே ஆரோக்கியமான சமூகச் சூழலை இங்கு உருவாக்கமுடியும். இத்த கைய அரசியல் விதி எவ்வாறு கலை இலக்கியங்களுக்கடாக எம் மேல் பாதிப்புச் செலுத்துகின்றது என்பது பற்றி பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்கள் கூறிய கூற்றை இங்கு எடுத்து நோக்குவது பொருத்தமானதாகும்.

“அரசியலையும், தத்துவத்தையும் இலக்கியத்திலிருந்து விலக்கி வைக்க வேண்டும் என்று கூறுபவர்கள், சுக்குரலிடுபவர்கள் உண் மையில் தமக்குப் பிடிக்காத தத்துவங்களையே கடுத்து நிறுத்த லெழுப்புகின்றனர். தமது வாதத்திற்கு வழித்துணையாக கலையழ கின் முக்கியத்துவம் என்ற கருத்தை முன்கொண்டு செல்கின்றனர். ஊர்க்கங்களாகப் பிளவுண்டு கிடக்கும் சமுதாயங்கள் அனைத்திலுமே எல்லாக் காலங்களிலும் நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ ஒரு கவிஞன் தான் சார்ந்த வாக்கத்தின் தத்துவத்தையே வெளிப்படுத் துகின்றான்... அரசியலில் மாத்திரமின்றி கலைஇலக்கியத்திலும் அரசாஜகம் அழிவையே கொண்டு வரும்.” (இலக்கியச் சிந்தனை கள் — பக். 101.)

இங்கு வெறும் அரசியலை அல்ல தத்துவம் சார்ந்த அரசியலின் முக்கியத்துவம் பற்றி கைலாசபதி அவர்கள் அழுத்திக் கூறுகின் றார். கலை இலக்கியம் பற்றிய இவ்விரிந்த சமூகப் பார்வையை ஏற்று நமக்குப் படைப்பிலக்கியத் துறைக்கு தமது பெரும் பங்கை நல்கியவர் டானியல். இவரது படைப்புக்களில் வெளிப்படும் சமூக, அரசியல் உணர்வு நிலைகளை அவர் ஏற்றுக் கொண்ட இலக்கியக் கோட்பாட்டை முன்வைத்தே இனங்காண்பது மிகப் பொருத்த மானதாகும்.

டானியலின் இலக்கியக் கோட்பாடு —

“மக்களிடம் படிப்பது, அதை மக்களிடம் திருப்பிக் கொடுப் பது” என்ற மாஓ சேதுங் அவர்களின் மேற்கோளோடு 1972-இல்

வெளிவந்த பஞ்சமர் நாவலின் முன்னுரையிலிருந்து அவரது ஆக்ஷயங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் தனது கணலைக் கோட்பாடு பற்றியும் அரசியல் நிலைப்பாடு பற்றியும் வெளிப்படையாகவே கூறி வந்துள்ளார்.

“இந்த உலகின் கடைசி மனிதனும் சுதந்திரம் பெறும்வரை ஒய்வதில்லை” என்ற திட சங்கற்பத்துடன் ரீரந்தர சமாதானத்திற்காக போராடி வருவோர்களுக்கு இந்நூல் சிறு ஆயுதமாக அமையுமானாக அதுவே எமக்குப் பெருகிழ்ச்சி அளிப்பதாகும்.”

என்று பஞ்சமர் முன்னுரையிலும்,

“வர்க்க பேதமற்ற ஒரு சமூகத்தை அடைவதற்கான மனித இனத்தின் யுத்தத்தில் எடுத்தாளப்படும் ஆயுதங்களில் ஒன்றாக கலை இலக்கியங்களும் இருக்க வேண்டும்” என்று கானல் முன்னுரையிலும் கலை இலக்கியத்தை சமூக ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான, சமூக மாற்றத்துக்கான ஆயுதமாகக் கொள்ள வேண்டும் என்கிறார் டானியல். அத்துடன் நித்தராய்.

“சரியான இலக்கியக்காரன் தனது படைப்புக்களுக்கிடராக சரியான அரசியல் தெளிவை உண்டாக்கும் விதைகளைத் தூள் விடாதவனாகவும் அவன் மிகவும் தாக்கமான தவறைச் செய்ய விரும்பாள்.”

என்று அதே கானல் முன்னுரையில் கலை இலக்கியக்காரருக்கு இருக்கவேண்டிய சமூகப்பொறுப்புணர்வையும் சரியாகவே சுட்டிக்காட்டுகிறார். மேற்கூறிய வரிகளிலிருந்து வெறும் ரசனைக்காக எழுதப்பவர்கள், சமூக அவலங்களை வெறுமனே சித்தரிப்பவர்களிலிருந்து வேறுபட்டு அடிப்படைச் சமூகமாறுதல்களுக்காக தனது எழுத்தை ஆயுதமாகக் கொள்பவராக டானியல் தன்னை வெளிப்படுத்துகின்றார்.

டானியல் அவர்களின் இலக்கியக் கோட்பாடு இவ்வாறு இருக்கஐம்பதங்களில் மராட்டிய மாநிலத்தில் தோன்றி என்பதன்களின் ஆரம்பத்தில் தமிழகத்தில் பசுவிய தலித்திலக்கியம், எழுபதுகளின் ஆரம்பத்திலேயே சாதி ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராக இலக்கியம் படைத்த டானியலை தமிழில் தலித்திலக்கிய முன்னோடியாக ஏற்றுக் கொள்கிறது. சமீபது எழுத்தாளர் ஒருவர் தமிழகத்தின் தலித்திலக்கிய முன்னோடியாக, பிதாமகனாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவது நாம் எல்லோரும் பெருமைப்படக்கூடிய விடயமே.

ஆனால் ஒடுக்குமுறை ஒன்றானாலும் ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் உள்ள இருவேறு வகைப்பட்ட சமுதாய அரசியல் சூழலில், இரு வேறு வகைப்பட்ட கோட்பாட்டுத் தளத்திலிருந்து முன்னெடுக்கப்பட்ட, முன்னெடுக்கப்படுகின்ற போராட்டங்களை ஒன்றாகித் தாமும் சூழம்பி மற்றவர்களையும் சூழப்படுத்துள் ஆழ்த்தும் நிலை இன்று எமது இலக்கியச் சூழலில் எழுந்துள்ளது. டானியலை அவர்கள் முன்னோடியாக ஏற்றுக்கொள்ளுள்ளார்கள் என்பதற்காக தமிழகத்து தனித்திலக்கியக் கோட்பாடுகளையும், கொள்கைகளையும் ஆய்வின்றி அப்படியே எமது மண்ணில் மீள் நடுகை செய்வது எமது வகை இலக்கியத்துக்கும் சமூகத்துக்கும் ஆரோக்கியமான் விளைவுகளைத் தருமா என்பது சிந்திக்கப்பட வேண்டும்.

தமிழகத்தில் ஏனைய சாதிய்பிரிவுகளின் ஆதிக்கம் இருந்தாலும் பார்ப்பனியம், ஆரியம், இந்து, இந்தியா என்று அரசு ஆதிக்கத்துடன் அது இணைந்து விரிந்து செல்வதாக தனித்திலக்கியத்தை முன்னெடுப்பவர்கள் கூறுகின்றனர். இத்தகைய பார்வைக்குத் துணையாக பெரியாரியம், பின் கமைப்பியல், கட்டலிழப்பு வாதங்களையும் துணையாகக் கொள்கின்றனர். இதனை வைத்து பாரதியையும் புதுமைப்பித்தனையும் கூட உரித்துப் பார்த்து அவர்களுக்குள் மறைந்திருக்கும் பார்ப்பனியத்தை வெளிக் கொணர் கின்றனர்.

ஈழத்திலும் இதன் தாக்கங்கள் இன்று வெளிப்படுகின்றன. பாரதியும் 'மானுடம் தனைக் கட்டிய தனையெலாம் அறுக்' என்று தான் கூறினான். கட்டலிழப்பது நல்ல விடயம் அவை எமது சமுதாய நடைமுறைத் தேவைகளுடன் இணைத்துச் செய்யப்படும் போதுதான் பயனுள்ளதாக அமையும். சமூகத்தில் யதார்த்தமாக நிலவும் கட்டுக்களை தளைகளான அறுக்க முனையும் போது சமூகப்பொறுப்பும் நிதானமும் தேவைப்படுகிறது. இல்லையெல் குளத்தைக் கலக்கி பருந்துக்கு இரையாகவும் செயலாகவே இது முடியும்.

ஈழத்தில் குறிப்பாக டானியலின் எழுத்துக்கள் எழுந்த வடபகுதிச் சூழலில் வேளாளர் தலைமையிலான சாதியப் படியமைப்பு மூலமே சாதி ஒடுக்குமுறை பேணப்பட்டு வருகிறது. தமிழகத்தைப் போலவே இங்கும் ஆரம்பத்தின் சாதியக் கட்டுகளை உருவாக்கி சாதிய அடிப்படையிலான போராட்டங்களை முன்னெடுக்கும் போக்கும் மராட்டியத்தில் ஏற்பட்டதுபோலப் பௌத்த மதமாற்ற முயற்சிகளும் முளைவிட்டிருக்கன. அதனை மீறி மாக்கிய அணுகு முறையுடன் அனைத்து சமூகங்களையும் சேர்ந்த வர்க்க சக்திகள் ஒன்றிணைந்து தீண்டாமைக்கு எதிரான வெகுஜன இயக்கத்தின் தலைமையில் இங்கு போராட்டம் முன்னெடுக்கப் பட்டதுடன்

ஆதன் அன்றைய இலக்கை கரு வெற்றிகரமாக அடைந்தது. இது பற்றி இக்கட்டுரையின் காலமும் களமும் என்ற பகுதியில் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளது.

இன்று சாதி அரசர்கள் ஒழிந்து விட்டான். ஆனால் அந்த அரசர் சித்தனங்களில் ஒரு பகுதியை ஒடுக்குமுறையாளர்கள் மிக நாகரிக மாக தமது மனைகளின் ஒரு பகுதியில் மறைத்து வைத்துள்ளனர். போர்க்கால இடப்பெயர்வுகளின் போது இது பல இடங்களில் கெளப்பப்பட்டதுடன் டாலியலின் தண்ணீர் நாசனையும் நீனைலுட் டிபது கைலே டாலியல் ஏற்றுக்கொண்ட கோட்பாட்டின் அடிப் படையின் தொடர்ந்தும் சாதியத்துக்கு எதிரான போராட்டங் களை மன்னெடுப்பதா அல்லது தமிழகத்து தலித்திய வழிமுறைக ளைப் பின்பற்றி நாமும் சாதிய அடிப்படையிலான கட்டுகலையும் போராட்டங்களையும் உருவாக்குவதா என்பது டாலியலின் சமூக அரசியல் பார்வை பற்றிய ஆய்வின் போது எம்முன்னால் எழு கின்ற கேள்வியாகும்.

ஆனால் ஒரு படைப்பாளி அல்லது கலைஞன் தனக்கென ஒரு அரசியல் தத்துவார்த்தக் கருத்து நிலையைக் கொண்டிருந்தாலும் கலையாக்கச் செயற்பாட்டின் போது அக் நிலை சார்ந்த உள் ளார்ந்த உணர்வில் நின்று இயங்குவதால், அவனது வாழ்நிலை குழல் இவற்றின் தாக்கங்களினால் அக்கருத்து நிலையினின்றும் கருங்கிப் போகவும், விரித்து செல்லவும், மிதமாகவும், தீவிரமாக செயற்படுவதற்கு வாய்ப்புக்கள் உண்டு. பாரதியின் கட்டுரைகளுக் கும், கவிதைகளுக்கும் இடையேள்ள மிதமான, தீவிரமான தன்மை களை இவற்று எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ளலாம். இதனால் இங்கு ஒரு கலைப்படைப்பு எழுவதற்கான புறநிலை யதார்த்தம் கலை னுணது கருத்தின் ஏற்படுத்திய பாதிப்பினை நாம் சிறிதளவாவது உணர்ந்துகொள்ள அப்படைப்புத் தோன்றிய காலத்தையும், கருத் தையும் அறிவது அவசியமாகும்.

காலமும் களமும்:—

இலங்கையிலும், தமிழகத்திலும் வெளிவந்த பல இலக்கியக் கட்டுரைகளிலும் ஐம்பதுகளிலிருந்து தனது சிறுகதைகள் மூலம் இலக்கியப் பிரவேசம் செய்த டாலியல் அவர்கள் 1972 முதல் 1984 வரை வெளிவந்த பஞ்சமர் தொடர் நாவல்களின் மூலமே ஆளுமைமிக்க எழுத்தாளராக பரிணமித்துள்ளார். அவரது அனைத்து நாவல்களுக் கால உத்தல், உணர்வுத்துண்டங்களையும், கருக்களையும் "பஞ்ச மர்" நாவல் தோன்றிய காலமும், களமும் அவரிடமேற்படுத்தியது எனலாம் "பஞ்சமர்" நாவல் முன்னுரையில்

“1958இல் இருந்து முன்பிருந்த அரசியல் வடிவங்கள் ஏறக் குறைய இந்த மக்களால் கைவிடப்பட்டு “அடிக்கு அடி, உதைக்கு உதை” என்ற விதத்தில் ஏற்பட்ட எழுச்சி 1966 இல் தனியான ஒரு ஜாதிக் கென்றிளாமல் பொதுவில் நல்லெண்ணங்கொண்ட சகலவரையும் உள்ளடக்கிய வெகுஜன இயக்கமாகப் பரிணமித்ததுவரை நடந்து முடிந்துபோன சம்பவங்கள் மட்டுமே இந்த நாவலுக்கிடாக மீட்கப்படுகின்றது. இதற்குப் பின்னால் இந்த மக்கள் நடரத்திய போராட்டங்கள் அது யாரால் எப்போது எழுதப்பட்டாலும் பஞ்சமரின் தொடர்ச்சியாகவே இருக்கும்”

என்று டானியல் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருப்பது எமது கிரமத்தைக் குறைத்துவிடுகிறது. டானியலால் குறிப்பிடப்படும் “66 ஒக்டோபர் எழுச்சி” அவரது நாவல்களுக்கு மட்டுமல்ல, அவரது தேசியம், தேசிய ஒருமைப்பாடு பற்றிய பலரது தவறான புரிதல்களுடன் கூடிய வாதிப் பிரதிவாதங்களுக்கும் களமாக அமைவதால் இக்காலத்தையும், களத்தையும் சற்று தெளிவாகவே புரிந்து கொள்வது அவசியமாகும். பொருத்தப்பாடு கருதி இவரது தேசிய இனப்பிரச்சினை பற்றிய நிலைப்பாட்டைக் குறிப்பிடும் போது இதனை ஆழமாக நோக்குவோம்.

அநுபதுகளின் ஆரம்பத்தில் தனிச்சிங்களச் சட்டத்திற்கு எதிராக மாபெரும் சத்தியாகிரகப் போராட்டம் நடந்தது. அது முடிந்து பல ஆண்டுகளின் பின்னரும் தமிழ்த்தேசிய இனத்தின் பிரச்சினை தீர்க்கப்படவில்லை. அது போன்றே தமிழர்களிடையே இருந்து வந்த கரண்டல்கள், ஏற்றத் தாழ்வுகள் ஒழியவில்லை. சாதிபேதங்கள் மறையவில்லை. தமிழர்களில் ஒரு பகுதியினர் ஆலயங்களுள் சென்று சமமாக வழிபட முடியாது. பொது இடங்களில் சமத்துவமாக அமர முடியாது. தேவீர்க்கடைகளில் கறள்பேணிகளும், போத்தல்களும் தாராளமாக பழக்கத்தில் இருந்தன. தோட்டக் கவிசைக்கு தட்டுவத்தில் சேரறும், கைமண்டையில் நீரும் (3 ரூக் கைகளாலும் ஏந்திக் குடிப்பது) தாராளமாக எங்கும் கிடைத்தது. பெண்கள் மாட்பகத்தை மறைத்து ஆடை அணிவது கூட குற்றமாகக் கருதப்பட்டது. இத்தகைய கொடுங்குகளுக்கு எதிராகவே பஞ்சமர் நாவில் வரும் போராட்டங்கள் நடைபெற்றன. இதில் பலர் தியாகிகளாகினர் பலர் தூக்கக்கூயிற்றைத் தொட்டு நீண்டனர், டானியலின் நாவலில் வருவது போல நாய்கள் அல்ல, ஆண்டாண்டுகாலமாக கடிமையுற்றிருந்த மக்கள்தான் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக எழுந்து போராடினார்கள். இதனை பஞ்சமர் நாவலின் சமூகப் பார்வையிலே பார்ப்போம். திலவுடைமையாளர்கள் விவசாயிகளின்

உழைப்பைச் சுரண்டவும் ஆச்சுரண்டல் கொடுமைகளுக்கெதிராக ஒன்றுபட்டுக்கிளர்ந்தெழுவதைத் தடுப்பதற்காகவும், உழைக்கும் மக்களைப் பிரித்து ஏற்படுத்திய சாதிமுறை அநுபந்தங்களின் நடுப் பகுதியிலும், தனது கொடூரத்தை இந்த மண்ணில் காட்டி நின்றது.

அதுபோன்றே சாதி, இன, மத, வர்க்கப் பேதங்களுக்கு முட்டுக் கொடுத்து அவர்களிடையே மோதல்களை ஏற்படுத்தி அடிமட்ட மக்களைப் பிரித்து வைத்து அவர்களது முதுகுகளில் மேலும், மேலும் சுமைகளை ஏற்றி வந்த பாராளுமன்ற சந்தர்ப்பவாத அரசியல் மேற் கூறிய கொடுமைகளை எதிர்த்து சமூகமாற்றத்தை விரும்பி நின்ற அன்றைய புதிய தலைமுறையினருக்கு தடையாக அமைந்தது. இத்தகைய சூழலில் உலகப் பொதுவுடைமை இயக்கத்தில் ஏற்பட்ட தத்துவ வார்த்தை மோதல்கள், இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்குள்ளும் ஏற்பட்டு 1964 இல் பிரிவு ஏற்பட்டது. மக்களின் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்கத் தவறிய பாராளுமன்ற சந்தர்ப்பவாத அரசியலைப் புறக்கணித்து புதிய ஜனநாயக அமைப்பைத் தோற்றுவிப்பதற்கான வெகுஜனப் போராட்ட மார்க்கத்தை புதிய அணியினர் முன்வைத்தனர். அந்த அணியிலேயே டாலியல் அளர்களும் நின்றார்.

உலக மேலாதிக்க சக்திகளோடு கூட்டுச் சேர்ந்திருந்த மிகப்பலமான அரசுக் கெதிராக ஐக்கியப்படுத்தப்படக்கூடிய அனைத்து சக்திகளையும் ஒன்றிணைக்கும் ஐக்கிய முன்னணிக் கோட்பாட்டை இவர்கள் கொண்டிருந்தனர். இத்தகைய ஐக்கிய முன்னணிக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே வடபகுதியில் அதுவரை சாதியச் சங்கமாகக் குறுகிப்போயிருந்த நிலையை மாற்றி தீண்டாமக் கொடுமைக்கு எதிராக ஒன்றிணைய விரும்பிய அனைத்து வர்க்கசக்திகளையும் இணைத்த போராட்டமாக அது முன்னெடுக்கப்பட்டது. அந்த போன்று வல்லமை நெசவாலை, காங்கேசன் சீமெந்து ஆலை, பரந்தன் இரசாயன ஆலை, இ, போ, ச, தொழிலாளர், தியேட்டர் தொழிலாளர், மிள்க்வைத் தொழிலாளர் போன்றோரின் வேலை நிறுத்தப் போராட்டங்கள், கிளிநொச்சி, வன்னிப் பிரதேச விவசாயிகளின் தலைநீர்ப்பங்கீட்டுக்கான போராட்டங்கள் எனப் பலமுனைகளிலும் இவை முன்னெடுக்கப்பட்டன. இப் போராட்டங்களில் பங்குகொண்ட பல்வேறு இன, மத சமூகங்களைச் சேர்ந்த வர்க்க சக்திகளும் சாதியத்துக்கெதிரான போராட்டங்களிலும் பங்குகொண்டு அறிவையும் அனுபவங்களையும் பகிர்ந்து கொள்ள முடிந்தது. இத்தகைய பரந்தனத்தில் நின்றுதான் டாலியலின் பஞ்சமர் நாவல் படைக்கப்பட்டது "பஞ்சமர்" நாவல்களும், சமூகப் பார்வையும்:—

இதுபோன்ற உண்மை நிகழ்வுகளை கலையாக்கம் செய்யும் போது அந்த நிகழ்வுகளோடு இரத்தமும், சதையுமரசும் பின்னிப்

பிணைந்து நின்ற மக்களின் பார்வைக்கும், படைப்பாளிகளின் பார்வைக்கும் இடையே வேறுபாடு ஏற்படுவது இயல்பு. அந்த வேறுபாடு படைப்பாளியின் கலையாக்கத் திறனால் மேலும் சிறப்படைந்து கர்மை ஆடைவதும் உண்டு. திறன் குன்றி மழுங்கிப் போவதும் உண்டு.

இங்கு இப்போராட்டத்தை மையமாக வைத்து எழுதப்பட்ட "பஞ்சமலம்" "செ.கணேசலிங்கத்தின் போர்க்கோலமும்" இப்போராட்டத்தில் பங்குகொண்ட மக்களின் விமர்சனத்திற்குட்பட்டவைதான். தமிழகத்தில் கீழ்வெண்மணிச் சம்பவத்தை கருவாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட "குருதிப்புணல்" நாவலும் இவ்வாறு விமர்சனத்திற்கு உள்ளாகியது. காரணம் இத்தகைய நாவல்களின் வெற்றி, சம்பவங்களை யதார்த்தமாக படம்பிடித்த கார்டுவதல்ல. அல்லது எழுத்தாளன் தனது விருப்பு வெறுப்புக்களை கொட்டித்தீர்ப்பதல்ல. மாறாக அப்போராட்டத்திற்கு உந்துதலாக அமைந்த சமூக பொருளாதார உறவுநிலைகளையும், அவை அளவுமாற்றம் படிப்படியாகப் பண்பு மாற்றத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் படிநிலைகளையும் கலாபூர்வமாகத் தொட்டுக்காட்டுவதாக அவை அமைதல் வேண்டும்.

இத்தகைய எதிர்பார்ப்புகளோடு பஞ்சமர் நாவலுக்குள் நாம் நுழைந்தால் எமது மண்ணில் நிகழ்ந்த சாதிக்கொடுமைகள் சிலவற்றை டானியல் காட்சிப்படுத்துகிறார். பலவற்றை உரையாடல்கள் மூலமாகவது வேளிக் கொணர்கிறார். இந்த மண்ணில் நடைபெற்ற போராட்டங்கள் பல சித்தரிக்கப்படுகின்றன. உணர்வும், உயிரோட்டமும் நிறைந்ததாக அது பூரணத்துவப்படுத்தப்படவில்லை. சாக்ஷி ஒடுக்கமுறைக் கெதிராக பெரும் பாதிப்பைச் செய்த அப்போராட்டத்தைச் சித்தரிக்கும் நாவலின் சிறப்புமிக்க பாத்திரங்கள் பலவினமானவையாகவே படைக்கப்பட்டுள்ளன. உறுதியான வர்க்கத்தளத்திலிருந்து அவை உருவாக்கப்படவில்லை. எடுத்துக் காட்டாக பஞ்சமர் நாவலில் கிரண்டாம் பக்கத்தில்,

"இப்ப பள்ளியன் கூட, கூலியைப் பேசுங்கோ அருவி வெட்டவர எண்டு கேக்கிறாங்கன்..... பள்ளரும் எங்களுக்கு தட்டுவத்தலை சோழம் வேண்டாம், உங்கடை கூலி நெல்லும் வேண்டாம் காசாச் சம்பளத்தை தாசுங்கோ எண்டு என்னடையே கேட்டிட்டாங்கன்..... ம் ... என்ன செய்கிறது அவன் கோவியக் கந்தையாவினர் மிசினையும் பிடிச்ச நாளைக்கு பள்ளரையும் பிடிச்ச ஒரு மாதிரி ஒப்பேத்திப் போட்டல்..... இந்த அருவி வெட்டுக்கும் மிசின் வந்துதெண்டால் ஒரு கதைச் சலுமிசிலை. பள்ளர் பள்ளியன் எழுப்பம் விடாயினம்."

இராமாயணமும் சுதந்திர சிந்தனையும்

இராஜஜியத்தை எப்படி ஆளவேண்டும் என்று, பரதனுக்கு இராமன் செய்த உபதேசம்:-!

“அன்பிற்குரியவனே நார்த்திகர்களைப் பின்பற்றும் பிராமணர்களுக்கு இடம் கொடாதே, அவர்கள் அழிவைத் தான் விளைவிப்பவர்கள். அவர்கள் மெத்தப் படித்திருந்ததாகக் காட்டிக் கொள்வது பெயர்; அவர்களை உண்மையில் முட்டாடிகளே. மிக உயர்ந்தவையும் முக்கியமானவையுமான தரிம சாத்திரங்கள் இருக்க, இவர்கள் தங்கள் புத்தியை தருக்கத்தின் கருணைக்கு அர்ப்பணம் செய்துவிட்டு தர்ம விதிகள் பயனற்றவை என்று கூறுகின்றனர்.”

ராமயணா அயோத்யா (38-9)

சின்னக் கமக்காரச்சியின் இந்த வார்த்தைகளில் கிராமத்து விவசாயக் கூலிகளின் போராட்டத்திற்கெதிராக விவசாய இயந்திரமயமாக்கலை சிந்திக்கும்போக்கு வெளிப்படுகின்றது. அத்துடன் இன்றைய தொழிலாளர்களின் வேலை நிறுத்தத்திற்கு எதிராக பல் தேசிய நிறுவனங்கள் கணணிமயப்படுத்தலை தீவிரமாக்கும் போக்கும் எமது கண்முன் விரிகிறது.

ஆனால் “என்கதை” என்ற சிறு நூலில் டாலியல் குறிப்பிட்டுள்ளது போன்று மாக்சிம் கார்க்கியின் “தாய்” பாத்திரத்தை மனதிற கொண்டு படைக்கப்பட்ட “ஐயாண்ணர் பாத்திரத்திற்குப் பஞ்சமர் நாவலில் முதல் முறையாக ஒரு கள்ளுக்கி கொட்டியில் அவரது வருகைக்கு கட்டியங் கூறப்படுகின்றது.

“என்ன மாணிக்கம் ஐயாண்ணர் வந்திட்டுப் போட்டுதே”
“இல்லைச் செல்லப்பாண்ணை ஆன் வரற நோற்கான்.”
“அது பாவி இல்லாட்டி இஞ்சை வந்து போறது போல இருக்காது ஒரு கத்த நெஞ்சுக்காரன். தன்சாதிக்காரன், பிற சாதிக்காரன் என்று ஐக்கம் பார்த்துத சீவன், என்னண்டுதான் உத்தானுக்கு உலகத்து புதினமெல்லாம் தெரியுதே கடவுளுக்குத் தான் தெரியும்.”

இருள் பின் ஐயாண்ணர் வஞ்சக தந்து அவரால் கூறப்படும் புதினமும் சாதி மீறிய பாலுறவும் அகனால் ஏற்படும் கொலை பற்றிய கதையும் தான். இதுவும் சாதிக்கொடுமைகளில் ஒன்றுதான். ஆனால் டானியலைப்போன்ற எழுத்தை ஆயுதமாக ஏற்றுக் கொண்ட ஒரு எழுத்தாளன் பரந்த நோக்கோடு முன்னெடுக்கப் பட்ட ஒரு போராட்டத்தின் தளகர்த்தனை அறிமுகப்படுத்தும் விதமும், அவரது புதினப் பேச்சும் ஆரம்பமே பலவீனமாக அமைந்து விடுகின்றது. இப்பலவீனத்தின் பிறிதொரு வெளிப்படையாக இப்போராட்டத்தை தத்துவ வழிப்படுத்தும் சூமாரவேலன் எனும் பாத்திரமும்

“வேலுப்பிள்ளைக் கமக்காரனின் பேரன், சின்னக் கமக் காழிச்சி இருட்டுக்கை பெத்த பிள்ளை குடத்தினைப் பள்ளி வளர்த்த மகன்” (பஞ்சமர் பக்-129) என்ற பாடல்க்கப்படுகின்றான். வர்க்கச் சுரண்டல்கள், ஒடுக்குமுறைகள் இவற்றுக்கு மேலாக பாலியல் உறவுகளை முதன்மைப்படுத்தும் இப்போக்கு பஞ்சமரில் மட்டுமல்ல பஞ்சமர் தொடர் நாவல்கள் அனைத்திலும் பாதிப்பைச் செலுத்தியுள்ளது.

சாதி மீறிய பாலுறவு சமூக யதார்த்தமாக ஒரு பக்கத்தில் இருந்தபோதும் அதை வெளிப்படுத்தும் போது, ஆணாதிக்க உணர்வுடன் அதிகாரத்திலிருக்கும் நிலவுடைமையாளர்கள் தமது குடிமைப் பெண்கள் மீது மேற்கொள்ளும் பாலியல் ஒடுக்குமுறையையும், அதே ஆணாதிக்க ஒடுக்குமுறைக்கு உட்படும் அவர்களது வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த பெண்களின் பாலியல் பிறழ்வுகளையும் சம்பப்படுத்த முடியாது. ‘கானல்’ நாவலில் வெள்ளைச்சி அம்மாள் அவளது கணவன் தம்பாப்பிள்ளையாரால் அடித்துக் கொல்லப்படுவது இவ்வொடுக்கு முறைக்கு எடுத்துக் காட்டாக அமைகிறது. எனவே சாதி மீறிய பாலுறவை முதன்மைப்படுத்துவது “அடிமைகள்” நாவல் முனைவரையில் கோ. கேசவன் குறிப்பிட்டுள்ளது போல்,

“உயர்சாதி ஆடவர்கள் கீழ்சாதிப் பெண்களைப் போகப் பொருளாக நினைக்கும் யதார்த்தப் போக்கிற்கு இலக்கியப் பழிவாங்கலாக உருமாறி ஒருபோலி மனநிறைவைத் தர முயல்கிறது. இத்தகைய போலி மனநிறைவுகள் புரட்சிகர இயக்கத்திற்கு பலம் சேர்க்காது. புதினத்தை கொண்டு செல்வதற்குரிய சுவாரசியமான கலையுத்தி என்ற அளவில் கூட இதைப் பயன்படுத்துவதில் தவறு உண்டு.” (அடிமைகள் பக்-30)

என்பது இங்கு ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

பஞ்சமருக்குப் பின் வந்த கோவிந்தன், அடிமைகள், கானல், தண்ணீர் போன்றவை சற்று பின்னோக்கி வரலாற்றுப் போக்கில் சாதியக் கொடுமைகளையும், திகழ்வுகளையும் வெளிப்படுத்தி நினைவூட்டினான். இவற்றில் கானலின் களம் சற்று வேறுபடுகின்றது. பாத திர வார்ப்புகள் சிறப்பாக அமைகின்றன. 1975இல் வெளிவந்த 'போராளிகள் காத்திருக்கின்றனர்' என்ற குறுநாவலில், அன்பைப் போதிக்க வந்த மதங்கள் மக்களை ஒடுக்குவதற்கு அதிகார வெறியர்களின் கையில் கருவிகளாக இருப்பதைக் காட்ட,

“முஷ்டியை உயர்த்தி மேசைமேல் பலமாகக் குத்தினான் முத்துராசன். மேசை அந்தத்தில் கொலுவிருந்த அந்தோலி யார் இருச்சொருபும் சரிந்து நிலத்தில் வீழ்ந்து நொருங்கிப் போயிற்று.” (போராளிகள் காத்திருக்கின்றனர் பக். 104)

என்று தீவிர உணர்வு நிலையில் நின்று காட்டிய டானியல் கானல் நாவலில் மிக நிதானமாக அதே உணர்வை வெளிப்படுத்துகிறார். சாதி, இன, மத பேதங்களை அகற்றுவதிலும், ஒடுக்குமுறைகளை இல்லாமற் செய்வதிலும் “பட்டகினி” என்று சிங்களத்தில் கூறப்படும் “வயிற்று நெருப்பை” பசித்துயரை ஒழிப்பதிலும் மதக்களால் மனிதகுலத்திற்கு ஏதுவும் செய்யமுடியவில்லை என்பதை ஞானமுத்துப் பாதிரியாரின் கண்ணீரால் எழுதிக் காட்டுகிறார் டானியல்.

டானியலின் படைப்புக்களில் தேசிய இனப்பிரச்சினை:-

டானியலின் நாவல்களில் தேசிய இனப்பிரச்சினையைத் தொடுகின்ற நாவல்கள் “போராளிகள் காத்திருக்கின்றனர்” என்ற குறுநாவலும், 1984இல் எழுதப்பட்டு 1993ல் வெளிவந்த “பஞ்சகோணங்கள்” நாவலுமாகும். இந்த இரு நாவல்களும் பத்தாண்டு கால இடைவெளியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்த இரு நாவல்களும் கூடாகவும் டானியல் மீது வைக்கப்படும் குற்றச்சாட்டு, இவர் தேசிய இனப்பிரச்சினையில் போதிய கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதும், தென்னிலங்கை இடது சாரிகளை நம்பி தேசியம், தேசிய ஒருமைப்பாடு பேசி தவறிழைத்து விட்டார் என்பதுமாகும். இது இடதுசாரிகள் என்று கருதப்பட்ட எல்லோர் மீதும் இந்த இடைக்காலத்தில் சற்று உரமாகவே தொடர்ந்து முன் வைக்கப்பட்டு வரும் குற்றச்சாட்டாகும். எனவே இதன் உண்மை நிலையைக் கண்டறிய இக்கட்டுரையில் வரும் காலமும் களமும் என்ற பகுதியில் கூறப்பட்ட அறுபதுகளின் நடுப்பகுதியில் திகழ்ந்த மாறுதலை கவன மீண்டும் இங்கு நினைவு கூரல் அவசியமாகும்.

இக்கால கட்டத்தில் தமிழ், சிங்கள மிதவாதத் தலைமை களுக்கெதிராக அரசியல் இயக்கங்கள் எழுந்தன. செற்கே இது அதிநவீன நிலைப்பாட்டை எடுத்து ஜனநாயக விழுக்கி பெருமனை என்ற இளைஞர் இயக்கமாக மாறியது. வட பகுதியிலும் ஏனைய பகுதிகளிலும் இது மக்கள் மத்தியிலான முரண்பாடுகளை வர்க்கப் பார்வையுடன் நோக்கி சீர் செய்து வளர்வதற்கு முன்வந்தது.

காலனித்துவம் அமைத்துக் கொடுத்த பாராளுமன்றத்தில் அமர்ந்து கொண்டு, அவர்கள் விட்டுச் சென்ற அதே இனவாதப் புண்களைக் காட்டி அரசியல் நடாத்தும் ஆளும் வர்க்கத்திற்கு அரசியலில் நண்பர்களும் இல்லை, எதிரிகளும் இல்லை. அவ்வப் போது ஆசனங்களில் மாறி அமர்ந்தால் இரு நிலைகளும் மாறி விடும். பதவிக்கு ஆபத்து என்றால் சண்டைபோட்டுக் கொள் வார்கள். பதவி கிடைத்தால் கூடி விருந்துண்பார்கள். பாராளு மன்ற சந்தர்ப்பவாதிகளின் சாதாரண நடைமுறை இது.

ஆனால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கும், தொழிலாளர் வர்க்கத் திற்கும் நிரந்தரமான நண்பர்களுமண்டு, உடைவர்களுமண்டு. இந்த மக்களின் பொது எதிரி வீரக் விட்டு எண்ணக்கூடிய நிலையடைமை யாளர்களுக்கும், பொது முதலாளிகளுமாவர். இவர்களுக்கெதிராக மக் கள் எழுந்தால் மிஷ் பலம் வாய்ந்த ஏசுநிபத்தியமும், பிராந்திய வல்லாதிக்கமுட வனித்தனியாகவோ, கூட்டாகவோ பக்கபலமாக முன்வரும். இவர்களுக்கிடையே ஏற்படும் முரண்பாடுகளின் நம் பிக்கை வலம்பதற்குப் பதிலாக இந்த மண்ணையும் இதன் மக்கள் சக்தியையுமே இவர்கள் நம்பினர். எவ்வோ பலமான எதிரிக்கு எதி ரான பலம் வாய்ந்த ஐக்கியமுன்னணியை அடையத்தே இவர்கள் உணர்ந்தனர். சாதி, இன, மத சார்பற்ற பொது எதிரிக்கு எதி ராக தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், மாணவர்கள், புத்திஜீவிகள், சிறு முதலாளிகள் இணைந்து நடாத்தும் வெகுஜனப் போராட்டங் களுக்கு ஊடாகவோ மக்கள் ஒவ்வொருவரும் ஓதுவதற்கு சக்தி தரத்தே ஒழுவர் மத்திலும் மணப்பக்கிவத்தைப் பெறுவர் என்று இவர்கள் நம்பினர். இந்த அடிப்படையிலேயே டனிபம், கைலாசபதி போன்ற நயர் களால் தேசியம், தேசியப் போராட்டம் என்ற பதங் கள் அறுபதுகளின் நடுப்பகுதிக்கும் பின்பு பிரயோகிக்கப்பட்டன. இவர்கள் பேரினவாதத்திற்கு முட்டிக்கொடுத்த தென்னிவந்தக இடது சாரிகளை நம்பி தேசியம் பேசவில்லை. உழைப்பாளர் மக்க ளையும் புத்திஜீவிகளையுமே நம்பினர். இதைக் கண்டுக்கொட்டா 6,

“இந்த வசலிப்பர்கள் தாங்கள் து... இந்த உயர்க்களை உயர்த்திக் கொண்டு புரட்சியை... இவ்வாறு உயர்க்க வின் பின்னாக அணிவகுத்துச் செல்லும் உயர்க்கியும், இவ்வ

கைத் தீவின் இனங்கள் யாவும் கைகோர்த்துக் கொண்டு குதூக
லித்துக் கொண்டாடும் காட்சியும்'' (பஞ்சகோணம் பக்-09)

என்ற டானியலின் வரிகளில் இக்கனவு விரிவதைக் காலவரம்.
இதிலிருந்து இவர்கள் செங்கொடியின் கீழ் இரு இனங்களும் சுய
நீர்ணய அடிப்படையில் ஒன்றுபடுவதையே தமது தேசிய ஒருமைப்
பாடாகக் கொண்டு இருந்தனர் என்பது தொகிறது.

டானியல் அவர்களின் 'போராளிகள் காத்திருக்கின்றனர்'
இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டே எழுந்தது எனலாம். இந்
நாவலில் வகுப்புக் கலவரத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட சம்மாட்டியாரின்
மகனுக்காக 'காதுக்குக் காது' என்ற அடிப்படையில் ஒரு சிங்களத்
தாய் பெற்றெடுத்த அலஸ் என்ற உண்மைத் தொழிலாளியின் காது
அறுக்கப்படுகிறது. அத்துடன் விடிவதற்கிடையில் அவனைக் குடி
சையோடு எரித்துவிடவும் முயல்கின்றனர். அதைத் தடுப்பதற்கு
ஊரிலுள்ள அவனோடு தொழில் புரியும் உழைப்பாளிகள் ஒன்றுசேர்
கின்றனர். இது மிகச் சரியானதே.

பாட்டாளி மக்களின் மனிதாபிமானம் ஏனைய வர்க்கங்களின்
மனிதாபிமானங்களையும் விட விசாலமானது தான். உலகில் தோன்
றிய அனைத்து சமூக, பொருளாதார மத தத்துவங்களையும் விட
சாதி, இன, மத, பால், வர்க்க பேதங்களைத் தாண்டி, மனிதனை
மனிதனாகப் பார்க்கவும் நேசிக்கவும் மார்க்சிசம் உழைக்கும் மக்க
ளுக்கு இவ்வாறாகவே கற்றுத் தருகிறது.

எழுபதுகளில் இவ்வாறு நிதானமாகப் பார்த்த டானியல் என்
பதுகளின் பின் தமிழ் மக்கள் கொல்லப்படுவதை அதே உணர்வோடு
காணத் தவறுகிறார். இதற்கு அரசியல் நியாயம் கற்பிக்க முடியாது.
பிரிவினை அந்திய சக்திகளுக்கு மேலும் வாய்ப்பைத் தருவதுடன்,
இனங்களின் புலிசார் அமைவின் அரசியற் குறலில் அதன் சாத்தி
யம்பாட்டை மேலும் சிக்கலாக்குகின்றது என்ற அடிப்படையில்
ஒருவர் அதனைக் கோட்பாட்டு ரீதியில் ஏற்காது விடலாம். ஆனால்
அதற்கான போராட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின்னர் அதற்குப் பதி
னாக ஒரு தீர்வை முன்வைக்க முடியாத நிலையில் அதனை ஆதரிக்
காது விட்டாலும் எதிர்க்களோ பணவீணப்படுத்தவோ கூடாது. இது
உயிர் அச்சத்தின் அடிப்படையில் எடுக்கும் முடிவல்ல. சமூகப்
பொறுப்போடு சரிக்கும், பிழைக்கும் இடையே வரையப்படும் எல்
லைக் கோடாகும்.

பஞ்சகோணம் நாவலில் பாத்திரங்களின் உரையாடல்களின்
மூலம் பல வாதப் பிரதிவாதங்களை டானியல் முன்வைக்கின்றார்.
ஓரண்பாடுகள் சிவயந்தை எடுத்துக் காட்டுகிறார். இது நினை

மனத்தோடு தேசிய இன விடுதலைக்கான சரியான மார்க்கத்தை தேடுபவர்களுக்கு உதவியாக அமைந்திருக்கக்கூடும். ஆனால் எழுபதுகளின் முற்பகுதியிலேயே வடபகுதியின் பிரசித்தி பெற்ற ஆலயங்கள் யாவும் திறந்து விடப்பட்ட பின்னர், எண்பதுகளில் பேரினவாதம் "போர் என்றாக் போர்" என்று தமிழ் மக்கள் மீது யுத்தத்தைக் கட்டவிழ்த்து விட்டபின்னர், கிராமத்து கோவிலில் ஆலயப் பிரவேசம் முதலில் தடத்தவேண்டும் என்று வரங்கிடுவது தவறான நிலைப்பாடாகும். ஜே. ஆரின் போர்ப்பிரகடனத்திற்குள் அமெரிக்காவின் திறந்தவெளிப் பொருளாதார நலன்களும் இருந்தன. பிராந்திய வல்லரசான இந்தியாவும் தனது நலன் சைவ முன்வைத்து, தமிழர்களுக்கு உதவ முன்வந்தது. இக்கிரகலான அரசியற் சூழலில் வெளிவந்த பஞ்சகோணத்தில் தவறான ஏற்பட வாய்ப்புண்டு. ஆனால் டானியலின் படைப்புக்கள் அனைத்தையும் கொகுத்தப் பார்க்கும் போது இத்தவறுக்கான காரணத்தை தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

தீண்டாமை ஒழிப்பு வேருஜன இயக்கம் என்ற பரந்த தளத்தில் நின்று முன்னெடுக்கப்பட்ட போராட்டத்தை "பஞ்சமர்" என்ற தலைப்பில் தாலவாகியெடுத்துடன் நிற்காது அதன் தொடர்ச்சியாகவே தனது எழுத்துப்பணியைத் தொடர்ந்தன. மூலம் வர்க்கப் பார்வையிலிருந்து விலகி சமூகச் சார்பு நிலைக்கு இவர் தள்ளப்பட்டுள்ளார். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்குள் வாக்க சக்திகள் அதிகம் உண்டு என்ற உண்மைக்குப் பதிலாக சாதி சமன் வர்க்கம் என்ற நிலைப்பாட்டில் நின்று சமூகத்தை தோக்கினார். இதனால் இவரது நாவல்கள் அனைத்திலும் பஞ்சகோணத்தில் வரும் இவைய தம்பியின் கல்லுடைக்கும் கிறிசனாத்தனீர் ஒரு ஆலைத் தொழிலாளியையாவது அடையாளம் காணமுடியவில்லை. "மக்களிடமிருந்து மக்களுக்குக் கொடுப்பது" என்ற மாணவின் கருத்தை ஏற்ற இவர் "மரத்தைப் பசுர்ந்து காட்டைப் பார்க்கத் தவறுவது" போல சமூகாயப் பிரச்சினைகளின் பகுதியையப்பார்த்து முழுமையைப் பார்க்கத் தவறுகிறார். இக்குறைபாடுகள் இருந்தபோதும் பஞ்சகோணம் நாவலில்,

"டேய் இது ஆரின்ரை டையடர்"

"அது என்றை தான்"

(பஞ்சகோணம் பக்-354)

என்று கூறும் சுப்பையா வரத்தியாலுக் கூடாக டானியல் தனது திறத்தைத் தொனீவாக்கக் காட்டுகிறார். முடிவாக ஆறாம் ஆண்டும் படிப்புடன் அடிமட்ட மக்களின் போராட்ட இயக்கத்துடன் தன் னையும் இணைத்துக் கொண்ட இந்த ஆற்றல் மிக்க எழுத்தாளரிடமிருந்து வெறும் நாவல்களை அல்ல அவரே கூறியது போல் பஞ்சம் பட்ட மக்களின் விடுதலைக்கான அவரது எழுத்தை ஆயுதமாக எதிர்பார்த்தவர்களுக்கு கிடைத்தது கூர் மூங்கிய ஆயுதங்கள் தான். ★

பழைய பண்டிதருக்கு ஒரு பாமரனின் பதில்

மதிப்புக்குரிய பழைய பண்டிதருக்கு,

“சமுத்தின் நவீன இலக்கியவாதிகளுக்கு என்று பொதுவான அறை கூவலோடு தாங்கள் எழுதிய பகிரங்கக் கடிதம் தினக்குரல் 27 யூலை 1977) நீங்கள் எதிர் பார்த்தது போன்று பெரும் ரோஷத்தை” எழுப்பாவிட்டாலும், சமுத்து இலக்கிய உலகின் பலம் பலவீனங்களை சிறிதளவாவது எடைபோட உதவியுள்ளது.

நவீன இலக்கியக் காரர்கள் பால் நீங்கள் “பயங்கலந்த—மதிப்பை” கொண்டிருப்பதாக எழுதி இருந்தீர்கள். உண்மை அது வல்ல நவீன எழுத்தாளர்களுக்கு அச்சமுட்டுவதற்காகவே சுவ்வாறு எழுதியுள்ளீர்கள். பயத்துக்குரியவர்கள் மேல் வெறுப்பு ஏற்படும். அதிகமானால் கோபம் வரும் சுவர்கள் மீது மதிப்பு வைத்தால் அது போலியாகவே இருக்கும். உங்கள் கடிதத்தில் நீங்கள் குறிப்பிட்டிருந்தது போல் “முதுகெலும்பு முறிந்து” “உசார் இன்றி” “உடலாலும்” உள்ளத்தாலும் மெலிந்து கிடக்கும் இவர்களுக்கு நீங்கள் ஏன் அஞ்சவேண்டும். கடிதத்தின் இறுதியில் இருந்த “பேச்சுப்பேச்சென்றும் பெரும் பூனை வந்தக்கால் கீச்சுக் கீச்செனும் கிளி” என்ற ஓளவையின் வரிசளும் தங்களது அச்சுறுத்தும் மனப்பாசன்கையே வெளிப்படுத்தி நிச்சின்றன.

“நாகரிக உலகம் நடுங்கிப்போகும்” எத்தனையோ விடயங்கள் நாளும் பொழுதும் நடந்தேறும் நாட்டில் இருந்து கொண்டு, எப்பொழுதோ குழப்பியதாகச் சொல்லப்பட்ட இலக்கியக் கூட்டத்தை யே இன்னும் நினைவில் வைத்துள்ளீர்கள். கருத்துக் களத்தில் கைகலப்புகள் ஏற்படையதல்ல, அதை நாமும் லீரூப்பவில்லை ஆனாலும் நக்கிரலுக் கெதிராக சங்கரனார் நெற்றிக் கண்ணைக் காட்டிய சங்க காலத்திலிருந்து, சமணர்களின் கழுவேற்றத்தைப் பாடிய பக்தி இலக்கிய காலம் வரை அதன் பின்னர் இன்றுவரை இதுபோன்ற “நாகரிகச்” செயல்கள் நடந்தே வருகின்றன.

வல்லமையுள்ளவர்களின் ஒடுக்குதலுக் கெதிராக வல்லமையற்றோர் “குழப்பம்” செய்வதும், வல்லமையுள்ளோர் அதனை ஒடுக்கமுனைவதும் தான் வரவாறு, இதில் பழைய பண்டிதராகிய நீங்கள் யார் பக்கம் நிற்கிறீர்கள். பழைய நாகரிகத்தை, கலை பண்பாடு என்ற போர்வையில், காலத்துக்கேற்ற மாற்றங்கள் ஏதுமின்றி அப்

படியே பேணிப் பாதுகாப்பதின் மூலம் தமது அதிகாரத்தை தொடர்ந்து நிறைவிடுகின்ற விரும்பும் பலவாண்மையின் பக்கமா அல்லது தமது உரிமை வாழ்விற்காக விழிப்பணர்வு பெற்று ஒரு புதிய நாகரிகத்தை காற்றுவிக்க எண்ணும் பலவாண்களின் பக்கமா? பழைய குடை, கொடி, ஆலவட்டங்களை அப்படியே வை ஏந்தி பலவாண்கள் பக்கம் நீங்கள் நின்றால் உங்களுக்குப் பயப்பட வேண்டியவர்கள் நாங்கள் தான்.

இருந்தாலும் உங்கள்மேல் நாங்கள் கொண்டுள்ள மதிப்பு பயங்கலந்த மதிப்பல்ல. எல்லோரும் நல்லவர்களே என்று எண்ணும் ஒரு பாமரனின் பரந்த மதிப்பு. இதற்கு அளவை வேறுபாடுகள் இல்லை. மேலும் பழைய பண்டிதர்களாகிய உங்களைப் போன்றவர்கள், கலைபண்பாட்டின் ஆழ அகலங்களை நன்றாக ஆய்ந்தறிந்தவர்கள். 'பல்லாயிரம் ஆண்டு பழைய கலைகளை' காலம் காலமாக காவிக்காவி முதுகெழுந்து போதும் மக்களுக்கு, பழைய முட்டைகளை இதற்கு அளித்து "வேண்டாத குப்பை விலக்கி மணி பொறுக்கி, சுமை குறைத்து" மக்களின் வாழ்க்கைப் பயணத்தை இலகுவாக்கி, உங்களைப் போன்றவர்களும் உதவக்கூடும் என்று எதிர்பார்ப்பும் நட்பும், மதிப்பும் என்றும் மாறாததாகவே இருக்கும்.

பழைய பண்டிதராக இருந்தாலும் பழமையெனும் மிகப்பலமான வேலில் காலுன்றியல்லவா நீங்கள் நிற்கின்றீர்கள். பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக உழைக்கும் மக்களை ஆரியமையில் ஆழ்த்தி ஏமாற்றி ஆள்பவர்களுக்கு அடிபணிய வைக்கும் செயலை ஆயுத மின்றியே இலகுவடுத்த உதவும் அருமையணியை ஆற்றும் மத, கைய பண்பாட்டின் காலவர்களாக அல்லவா நீங்கள் நிற்கிறீர்கள். நவீன இலக்கிடக்காரன் கூட்டம் போட்டால் நாற்பது பேர் கூடமாட்டார்கள். பழமையின் பேரால் நாடே எங்கும் கூடுகிறதல்லவா?

இன்னும் சற்று விரிவாக தோக்கினால் எமது பெண்களின் மனவாழ்வுக்கு 'தடைபடாத உடனும் செவ்வாய்க்கிரகத்தின்' விண்கலம் இறக்கி ஆய்வுசெய்யும் அமெரிக்கா — துன்றய உலகின் சட்டமும் பின்னையும் உங்கள் பக்கம்தான். வியாட்னாமில் ஏற்பட்ட சீர்திருத்தங்களின் பின்னும் பெளத்த பிக்குகளுக்கு வழங்கப்பட்ட உரிமை போதாதென்றும், திபெத்தில் தலாய்லாமாவுக்கே மீண்டும் முழுமையான வேண்டுகோளும் கோரும் அமெரிக்கா இலங்கை, இந்தியா, போன்ற நாடுகளின் பல்வேறு மத நிறுவனங்களுக்கும் நிதியுதவி அளித்துள்ளது ஆதிக்க நலன்களுக்கு உறுதுணையாக்க முயல்கிறது.

உலகக் ஏமாற்றி ஒடுக்க நிறைப்பர்களுக்கு புதுமை, பழமை விஞ்ஞானம் முட்டைமீக்கை என்ற வேறுபாடுகள் கிடையாது. தமது ஆதிக்கத்தை கடிப்பதற்கு எந்த அடிப்படையிலும் அனைத்துக் கொள்வார்கள். இவற்றிலிருந்து பழமையின் தவறான பயன்பாடு எவர்களைப் பலப்படுத்தும் என்பதை வெளிப்படுத்தித் தவிர்ப்பது வேண்டும்.

“உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மேற்றே” என்று அரசர்கள், பிரபுக்கள், வணிகர்கள் அவர் வழிவந்த இன்றைய கணநளவான்களின் “அறத்தையும் பெருமையையும் பேசுவதே இலக்கியம் என்று எண்ணும் உங்களுக்கு வள்ளுவன் கம்பன் இளங்கோ வரிசையில் இன்றை? பலகலைக்கழகப் பாடமாக, இலங்கையர்கோன், டாவியலின் எழுத்துக்களை வைத்தமை ஏற்புடையதல்லத்தான். பழைய பண்டிதராகிய நீங்கள் பாரதி கூறியது போன்று “காவியத்துக் கேற்ற நயங்கள் குழையு படாமல்” காலத்திற்கேற்ப ஒரு காவியத்தை ஈழத்திலிருந்து படைத்தளித்து அந்த வரிசைக் கேற்ற தகுதியை பாதுகாத்திருக்கலாமே. பழைய காப்பியங்களையே ஏன் இன்னும் அப்படியே உருப்போட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

மொழித் தகுதியும் இலக்கண இலக்கியங்களையும் முற்றுமுழுதாக கற்றுத்தேற நேர மற்று அன்றாட வழிற்றுப் பிரச்சனைகளுடன் ஆல் ஊற்படும் நம்பி எதிர் நோக்கும் இன்னல்கள் ஒடுக்கு முறைகளினிருந்து விடு படத்துடிக்கிறோம். மக்களின் அங்கிகாரத்தைப் பெற்றே எல்லோரும் அவர்களது தலைகளில் ‘சம்பல்’ அரைப்பதால் இவர்களது விழிப்பினால் தான் எல்லா விடுதலையும் சாத்தியமாக முன்று எண்ணுகிறோம். அதற்கு நவீன இலக்கியத்தால் தான் சிறிதளவாவது பங்களிக்க முடியும் என நம்புகிறோம்.

“உலகத் தரம் இந்தியத் தரத்திற்கு ஒப்பாக” என்று நீங்கள் கூறுவதெல்லாம் இரண்டாம் பட்சமானவை, முதலில் ஈழத்து இலக்கியம் ஈழத்து மக்களிடம் சென்றடைய வேண்டும் இத்தேவையில் இருந்தே தரங்களும் உயர்ந்தப் படவேண்டும். ஏழுகோடி மக்கள் வாழும் தமிழ் நாட்டுச் சூழலுக்கும், முப்பது லட்சம் தமிழர்கள் வாழும் ஈழத்து இலக்கியச் சூழலுக்கும் இடையே சில வாய்ப்புக்களும் வசதியினங்களும் உண்டு. புதுமைப் பத்தனையும், ஜெயகாந்தனையும், வீட வேறுபட்ட வகையில் தலித் இலக்கிய முன்னோடியாக” டாவியலை ஈழத்து இலக்கியச் சூழல் உருவாக்கியுள்ளது. தங்களது கடிதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளது போன்று, நம்பிக்கை இழந்தவர்களாக நாம் இல்லை. நல்லபல எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், கலைஞர்கள் எம்மிடையே உள்ளனர். புதிய அனுபவங்களுக்கூடாக வெளிவரும் இனைய தலைமுறையினரின் இலக்கியப்பிரவேசம் கூட நம்பிக்கை தருவதாகவே உள்ளது.

நவீன இலக்கியம் என்பது காலத்தின் தேவை. இது எவரது விருப்பத்தில் இருந்தும் எழுவதல்ல இன்றைய உலகில் மனித வாழ்வையும் இருப்பையும், எதிர் நோக்கும் இன்னல்கள் ஒடுக்கு முறைக் கெதிரான விழிப்பையும் அழகியலோடு உரை அது வகை செய்ய வேண்டும். இன்றைய இலக்கியத்தின் பெருஞ் சுவையும் நயப்பும் இன்றைய மக்களால் உணரப்பட வேண்டும். இன்றேல் இலக்கியம் மட்டு மல்ல கலை பண்பாடு என்பதெல்லாம் வெறும் கேலிக் கூத்தாகவே மாறி விடும்.

“நாட்டை நிமிர்த்திய இலட்சணம்” பற்றி எவரோ பண்டிதர் கூறியதாக குறிப்பிட்டிருந்தீர்கள். நல்ல விடயம். ஆனால் அடுத்தவன் நிமிர்த்துவான் என்று எண்ணும் இச்சயநல மாபு மாறவேண்டும் அல்லது நாட்டின் நன்மைக்கு உழைக்காவிடாலும் கேட்டுக்கூதுணையோகவில்லை என்று நெஞ்சைத் தொட்டுச் சொல்லும் நிலை உருவாக வேண்டும். அப்போது தான் நாடு நிமிரும்.

நீங்கள் குறிப்பிட்டது போல “நாட்டின் முதுகெலும்பை யின் னர் நிமிர்த்தலாம்” “நமது முதுகெலும்புகளை” பரிசேத்திக்க ஒரு களம் சூடாநாட்டின் மீளக்குடியமர்வின் போது உருவானது. வள்ளு வள்’ கம்பன்’ இனங்கோவுடன் வழிவழியாக வந்த எத்தனையோ மகான்களும்’ நாயன்மார்களும் கட்டி வளர்த்த கலை- பண்பாட்டு மத பாரம்பரியங்களை அச்சொட்டாக ஆலயங்களிலும்’ சேர்ச்சக் களிலும், கல்விக்கூடங்களிலும், அன்றாடவாழ்விலும் பேணிவரும் பெருமைக்குரிய மக்கள் “படித்தவர்கள்” “படியாதவர்கள்” என்ற பேதமின்றி அடுத்தவர்களின் பொருட்களை அபகரிக்கும் அவாவுடன் அலைந்தகாட்சி! இது இயல்பு வாழ்க்கையில் எங்கும் குறைவின்றிப் பல்வேறு ரூனைகளிலும் வெளிப்படுவதுதான் — இது பொருளுக் காகவும் இன்பத்துக்காகவும் எவ்வித ஒழுங்கும், சய கட்டுப்பாடுகளு மின்றி வெறிகொண்டலையும் விலங்கின உணர்வின் வெளிப்பாடா? அல்லது இதுதான் மனித யதார்த்தமா? அப்படியானால் மனித வாழ்வில் கலை, பண்பாட்டு, மத, உணர்வுகள் வகிக்கும் பங்கு என்ன? இலையாவும் வெறும் போலித்தனமான சடங்குகளும் சம்பிரதாயங்களும் தானா?

சட்டமும் ஒழுங்கும் அதிகாரத்தால் பேணப்படும் பொழுது அதற்கு அடங்கி நடப்பது போல் பாவனை செய்யும் மனித நடத் தைகளை வைத்து பண்பாட்டின் சிறப்பியல்புகளை எடை போட முடியுமா? இப்படி அதிகாரங்களுக்கு அடங்கியே எதையும் செய்யப் பழகிவிட்ட இவர்களால் சுதந்திரத்தின் சிறு ஒளிக் கிறையாவது காணமுடியுமா?

மக்களை இந்நிலைக்கு இட்டுச் சென்றவர் யார்? மக்களின் அறி வுப்புலத்தில் பெரும் ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தும் கல்வி, மத, கலை பண்பாட்டுச் சிந்தனையால் மக்களை வழி நடத்துபவர்களுக்கு இதில் பொறுப்பில்லையா? இவ்வழிகாட்டடிகளில் சிறிதும் தவறில்லையா? இன்று புதிதாக கலை இலக்கியம் உள்ளிட்ட அனைத்தமே நுகர் பொருட் கலாசார ஆதிக்கத்துக்கு உட்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நமது சூழலில் வேண்டாத சர்ச்சைகளுக்கு விடை கொடுத்து ஆரோக்கிய மான வழிகளில் நாம் சிந்திக்கக் கூடாதா? எமது பண்பாட்டின் குறை களைப் போக்க பழைய பண்டிதராகிய நீங்களும் உதவக்கூடாதா?

“சுயைக் கருடநிலை யேற்றுவீர் — எம்மை
என்றும் துயரமின்றி வாழ்த்துவீர்” — பாரதி

இப்படிக்கு
பாமரன்

யாருடைய கலைகள்?

யாருடைய கடவுள்கள்?

சி. சிவசுந்தரம்

புலம் பெயர்ந்த சமுத்தமிழர் மத்தியில் தமது அடையாளத்தைப் பேணும் தேவை மிகவும் உணரப்படுகிறது. இந்த அடையாளம் எது என்பது பற்றிய தெளிவு குறைவாகவே உள்ளது. எனவே மொழி, கலைகள், பண்பாடு என்ற விதமாகத் தமிழ் அடையாளம் எனப்படும் ஒன்றைத் தமக்குச் சூட்டிக்கொள்ளும் பலர் கடுமையாக முயல்கிறார்கள். இதற்கிடையே, சைவசமய அடையாளம் ஒன்றும் தமிழ் அடையாளமாகத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் மீது சுமத்தப்படுகிறது.

யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ் மோட்டிங்குடிச் சமுதாயத்தின் போட்டி மனோபாவம் பிற தனங்களையும் பிரதேசங்களையும் கொஞ்சம் ஊடுருவியுள்ளது. மிகவும் அற்பத்தனமான மனப்பான்மையை வெளிப்படுத்தும் முறையில் பல விதமான சமூகச்சடங்குகளும் சொந்த நாட்டில் நடப்பதை விட ஆடம்பரமாக நடக்கின்றன. இவை பற்றிய கண்டனங்களும் கடுமையான விமர்சனங்களும் சமுதாய உணர்வுள்ளவர்களாற் பல வேறு கோணங்களிலிருந்து முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கட்டுரையில் அவற்றை மீண்டும் எழுத அவசியமில்லை.

தமிழ் மொழியை ஒரு கடங்கு சம்பிரதாயமாகவே கருதி பயன்படுத்துகிற வசதிபடைத்த, புலம்பெயர்ந்த தமிழர் தமது சய அடையாளமாக எந்தக் கொள்கின்றாரார்களோ தெரிபாது ஆயினும் அவர்களைச் சூழவுள்ள சமுதாயத்திற்குத் தமிழ்க்கலைகள் என்ற பேரில் பரதநாட்டியமும் கருநாடக இசையும் காண்பிக்கப்படுகின்றன. குழந்தைகள் அவற்றைக் கற்குமாறு ஊக்குவிக்கப்படுகின்றனர். பெருஞ்செவ்வில் அரங்கேற்றங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. இன்னொரு புறம் கோவில்களின் எண்ணிக்கை பெருகி வருகிறது. திக்காணில்களில் விலாபார நோக்கமுடையவர்கள் மிகவும் பொருண்ட முடிகிறது. முன்பு சமுத்துச் சைவக் கோயில்களில் இல்லாத தெய்வச் சிலைகளும் சித்திரங்களும் மேற்கின் பல கோயில்களில் குவிந்து வருகின்றன. இதுவும் போதாமல் அல்தாரங்களாகத் தங்களைக் கூறிக் கொள்ளும் காவியாடைக் கனவான்களை வழிபடும் வழக்க

மும் அதிகரித்து வருகிறது. எனவேதான், சமீபத்தமிழரது சய அடையாளத்துக்கும் அவர்கள் தமது என்று பறைசாற்றும் கலை கட்டும் கடவுளார்க்கும் உள்ள தொடர்பு பற்றி இதை கேள்வி எழுப்புவது தரும் என நினைக்கின்றேன்.

பரதமும் கருநாடக இசையும், தமிழருக்கு உரிய கலைகள். அவை தமிழருக்கே உரிய கலைகள் அல்ல. அதிற் தென்னிந்தியாவின் தமிழரல்லாத தேசிய இனங்கட்கும் பெரும் பங்குண்டு. இக்கலைகளின் சிறப்புப் பற்றி எவருக்கும் ஐயமில்லை. ஆயினும் அவை எவ்வளவு தூரத்துக்கு எமது இன்றைய தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் இருப்புடன் தொடர்புடையவை? திரும்பத் திரும்பப் புராண இடிகாசக் கதைகளையே இவை வழங்குகின்றன. அவற்றின் மூலம் புதிதாகவும் இன்றைய சமுதாயத்திற்குத் தொடர்புடையதாகவும் எதையாவது தருகின்றனவா என்றால், இல்லை என்றுதான்கற வேண்டும். தமிழிசை இயக்கம் வடமொழியிலும் தெலுங்கிலும் கூறப்பட்ட பழஞ் செய்திகளைத் தமிழிற் கூறவது இயலும் என்று நிறுவியது. தமிழ் உணர்ச்சி பற்றிய பாடல்கள் சிலவும் வந்தன. பாரதி பாடல்களில் ஆன்மீகமும் காதுலும் போன்ற அக உணர்வு சார்ந்தவை சிந்தி உண்கத்துடன் கருநாடக முறையில் இசைக்கப் படுகின்றன. இதற்கும் மேலாகச் சென்று நமது இன்றைய வாழ்க்கையை இக்கலைகளால் ஏன் சித்தரிக்கமுடியவில்லை என்பது கவனிக்க வேண்டியது.

சைவமும் தமிழும் என்ற சூத்திரம், சைவ வேளாள ஆதிக்கத்தின் மந்திரமாக இருந்து வருகிறது. தமிழுக்குப் பெருமைசேர்க்கும் அறநூலான திருக்குறளும் தலை சிறந்த கார்பியமான சிலப்பதிகாரமும் சமணச் சார்புடையன. பெருமைக்குரிய மணிமேகலை, புத்தசமயச் சார்பானது. தமிழில் மிகப் பழைய சங்க இலக்கியங்களிற் பெரும்பகுதி மதச்சார்பற்றது. சங்க நூல்கள் கூறல் கடவுளர் நாம் இன்று வழிபடுங் கடவுளர் அல்லர். அவர்களில் முதன்மையான ஐவரன், கொற்றவை உட்பட, நால்வர் பேர் தெரியாதவாறு ஆரியக் கடவுள்கள் சங்கமமாதிரி விட்டனர். பேரளவில் எஞ்சியுள்ள முருகனும் சங்கம் மருவிய காலத்திலேயே ஆரியப் பண்பு பெற்றதாயிற்று. ஆறுமுகம், ஆறுபடைவீடு என்ற கோட்பாடுகளும் சேவற்கொடியும் மயில் யாகனமும் சங்ககால முருகனுக்கு உரியவையல்ல. சிவன் ஆரியக்கடவுளல்ல. சிவன் முழுதாகவே தமிழ்க் கடவுள் எனக்கூறும் விதமாக, அதற்குரிய ஆதாரங்கள் பழந்தமிழ் இலக்கியத்திற் குறைவு. ஆக மிஞ்சி, ஆரிய வேதங்களின் துணையுடனேயே சிவன் தமிழரது வழிபாட்டுக்குரிய தெய்வமாக மீண்டதாகக் கருதவேண்டியுள்ளது.

சைவ சமயத்தினதும் அதன் அகச் சமயக் கிளைகட்கும் உரிய அடிப்படை தமிழரது மரபு சார்ந்த வழிபாட்டு முறைகளால், ஆரியச் சொல்லாக்கினாலும், குறிப்பாக, பிராமண (பார்ப்பன) மதத்தின் பெரும் பாதிப்பினாலும் உருவான மதச் சிந்தனைகளே. இந்த மதத்தையும் அதன் கிளைகளையும் பிற இந்து மதங்களையும் இந்து மெய்யியலையும் தோற்றுவித்தன, இந்து மதங்களுக்கும் அவை கூறும் வருணாசிரம (சாதிய) மனுவதும் முறைகட்கும் எதிராக இந்நியத்துணைக்கண்டத்தின் மேற்கில் சமணமும் கிழக்கில் பெளத்தமும் எழுந்தன. இவற்றில் மனித சமத்துவமும் அவறிமசையும் முக்கியமான பங்கு வகித்தன. இம் மதங்கள் தமிழகத்திலும் வேர்கொண்டு வளர்ந்தன. இவற்றின் சரிவக்கான அரசியற் காரணங்கள் பல. இவை பற்றிய ஆய்வுகள் பல உள்ளன. அவற்றை இங்கு விவரிக்க இடமில்லை.

பௌத்தத்தினதும் சமணத்தினதும் சரிவுடன் சேர்ந்தே எழுச்சி பெற்ற சைவ வைணவச் சமய இலக்கியங்களில் ஒரு வெகுசனப் பண்பு இருந்தது. நாவுக்கரசர் தேவாரங்களும் திருத்தாண்டகங்களும் ஆண்டாளின் பாடல்களும் இவற்றிற்கு நல்ல உதாரணங்கள். ஆயினும் இந்த வெகுசனப்பண்பு நாளடைவில் ஆரிய மொழியினது ஆதிக்கத்திற்கு வழிவிட்டு ஒதுங்கியது. பிராமண—வேளாள ஆதிக்கம் தமிழில் வழிபடுவதை ஏற்கத் தவறியதற்கு அரசியல் அதிகாரம் தொடர்பான காரணங்கள் பல உண்டு.

சமஸ்கிருதத்தால் பூசிக்கப்பட்ட சைவத் தமிழ்க் கடவுள்கட்கு அருகாம, சாதியத்தால் ஒதுக்கிவைக்கப்பட்ட மூன்றிலொரு பங்கினளவான தமிழ்ச் சமூகத்தினர் சிறு தெய்வங்கள் என அழைக்கப்பட்ட பல்வேறு கடவுளரைத் தமது அன்றாட மொழி மூலமே வழிபட்டு வந்தனர். இச் சிறு தெய்வங்கள் தமிழ்ச் சமூகத்திற்கே உரியவையும் ஆரியமயமாகி விட்ட சைவக் கடவுளரை விடத் தமிழ்தன்மையுடையவனவாகவுமே இருந்தன. சைவமும் தமிழும் என்ற பெயில் சாதியச் செருக்கை ஊட்டி வளர்த்த ஆறுமுகநாவலர் சிறு தெய்வ வழிபாட்டை அழிப்பதில் மும்முரமாக நின்றதுடன், தாழ்த்தப்பட்ட தமிழர்களுக்குச் சைவக் கோயில்களில் வழிபடவும் அனுமதியை மறுத்த வந்தார் என்பது கவனிக்க வேண்டியது. இந்த மனிதர்தான், தமிழ் மக்கள் மத்தியின் சமரசத்தை வலியுறுத்திய இரமணியக்கனாரையும் எதிர்த்து வெள்ளைக்காரர்களது நீதிமன்றத்தில் வழக்காடியவருமாவார்.

எவ்வாறு தாழ்த்தப்பட்ட, பிற்படுத்தப்பட்ட தமிழர்களது கடவுளரும் வழிபாடும் ஒதுக்கலுக்கு ஆளானவோ, அவ்வாறே அவர் அவது கலை வடிவங்களும் புறக்கணிப்புக்கு ஆளானன. ஒதுக்கப்பட்ட.

மக்களது உரிமைக்கான கிளர்ச்சிகளின் காலத்தையொட்டியே அவர் மனாற்பேணிக்காக்கப்பட்ட நாட்டார் பாடல், நாட்டார் இசை நாட்டுக்கூத்து போன்ற வடிவங்களும் புதிய அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுள்ளன.

தமிழ் இலக்கியத்தினதும் மக்கள் கலைகளதும் வளர்ச்சியில், இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவ மக்களது பங்கும் தெடுங்காலமாகக் கவனிப்புக்காளாகரது இருந்து வந்துள்ளது. அண்மைய சில தசாப்தங்களில் இவை பற்றிய அக்கறை அதிகமாகி உள்ளது. ஆயினும் சைகாரும் தமிழும் என்ற கோஷத்தால் சிலர் இவற்றை மூழ்கடிக்க முயல்வர் என்பது பற்றி நாம் மிகவும் கவனமாக இருக்கவேண்டும்.

தமிழ்க் கலைகளைன்று இன்று தமிழர் மார்தட்டிப் பெருமை பேசும் பரதம் இந்த நூற்றாண்டுவரை உயர் சாதியினரது போகத்திற்காகக் கீழமைப்படுத்தப்பட்ட தேவதாசிகளால் மட்டுமே ஆடப்பட்டுச் சதிர் என்று அழைக்கப்பட்டது. ஆட்டம், கூத்து என்ற சொற்கள் ஒழுக்கக் குறைவான நடத்தையைக் குறிக்கவே அண்மை கரை படைபட்டதையும் நாம் மறக்கலாகாது. இவ்வாதே பெருவாரியாவ தமிழ்க் கர்நாடக இசைஞர்கள் ஒடுக்கப்பட்ட ஒரு சாகிப் பிரிவினராகவே இருந்ததும் கவனிக்கக் தக்கது. இந்திய முதலாளி வர்க்க வழுச்சியும் சினிமாவின் வருகையும் கலைகளின் மீதான ஏகபோகத்தை உயர் சாதியினரிடம் கொண்டுவாய்ச் சேர்த்து விட்டன. சமுதாயத் தேவைகளை வலியுறுத்த இயலாத விதமாகப் 'புனிதப் படுத்தல் பட்டு' மக்களது அன்றாட வாழ்வின் இன்று அன்னியப்பட்டுப் போன இக் கலைகள் இன்னமும் அதே விதமாகவே பேணப்படுவது நமது கவனத்துக்குரியது.

ஒட்டு மொத்தமாகச் சொன்னால், தமிழர் வழிபடும் சைவக் கடவுள்கள் யாவமே தமிழுக்கு அந்நியமான பண்பு மிகுந்தன. தமிழ்ச் சமுதாயத்தினுள்ளிருந்து உருவான கடவுள்களிலும் அயற் பண்புகள் இருந்தாலும் அவை தமக்குரிய சமுதாயங்களது வாழ்க்கை முறையுடன் கூடிய தொடர்பு கொண்டவை. கிறிஸ்துவ இஸ்லாமியக் கடவுட் கொள்கைகள் அயலிலிருந்து வந்தாலும், காலப் போக்கில் அம் மதங்களின் நடைமுறையில் தமிழ்த் தன்மை அதிகமாகச் சேர்ந்தே உள்ளது. சமஸ்கிருதத்தில் தமிழ்க் கடவுளர் எனப்படுவோரை வழிபடுவதை விடத், 'தமிழரல்லாத' கடவுளரைத் தமிழில் வழிபடுவதற்கு, கூடிய தமிழ்த்தன்மை உள்ளது என்றே தோன்றுகிறது.

தமிழரது சமுதாயத்திலிருந்து தோன்றி வளர்ந்த மக்கள் கலைகளை நிராகரித்து, மக்களிடமிருந்து அந்நியப்பட்ட இசையையும்

டனத்தையும் தமிழரது கலைகள் என்று கொண்டாடுவதில் அர்த்த யில்லை. இந்தக் கலைகளின் மேன்மையாற் தமிழருக்கு மேன்மை இல்லை. என்று இந்தக் கலை வடிவங்கள் நமது வாழ்வு பற்றியும் நமது வருங்காலம் பற்றியும் கூறத் தொடங்குகின்றனவோ அன்று தான் அவை நமது கலைகளாக முடியும். அல்லாத பட்சத்தில் தமிழ் பெண்ணின் பரதநாட்டியமும், பவே நடனமும் ஒரே அளவு தன்மையுடையன தான். கருநாடக இசை மக்கள் இசையாக விரிவடையாத அளவில் தமிழனுடைய இசை மட்டரகமான தமிழ்ச் சினிமாப் பாட்டாகவே இருக்கும்.

தமிழருக்குரிய மரபின் செல்வங்கள் பல. அவற்றுள் 'நாகரிகமான' ஒரு பகுதியை மட்டும் எடுத்து மினுக்கி இதுவே நமது சுயஅடையாளம் என்று இன்னும் எத்தனை காலம் நம்மை நாமே ஏமாற்ற முடியும்? சமகாலத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் தேவைக்கு முகங்கொடுக்க முடியும் நல்ல கலை வடிவங்கள் அனைத்துமே தமிழ்க்கலைகளாகக் கொண்டாடப்பட வேண்டியன. அவ்வாறு செய்யாத எவையுமே சமகாலத் தமிழருக்கு உரியன அல்ல.

அயலினிருந்து வந்தாலோ அயற்பண்புகளை உள்வாங்கிக் கொண்டாலோ எதுவும் நிராகரிக்கப்படவேண்டியதில்லை. கலை யாயினும் கடவுளாயினும், நமது மக்களுடன் நேரடியாக உறவு பூண்டாறும், சமுதாய மேம்பாட்டுக்கு உதவாவிட்டாலும், தடை யாகவாவது இல்லாதவாறும் உறுதிப்படுத்த நமக்கு முடியுமா? அயற் தன்மை என்பது ஒன்றன் தோற்றுவாயில் இல்லை, அதன் சமகாலச் செயற்பாட்டிலேயே உள்ளது என்பதை நாம் கருத்தில் கொள்வது நன்று.

இயற்கையும் நாமும்

"நமது ஒவ்வொரு கடி முன்னேற்றத்திலும் எந்த வகையிலும் ஒரு நாட்டை வென்று அடிமைப் படுத்திய வன் அந்த நாட்டு மக்களை ஆள்வது போல் நாம் இயற் கையை அடக்கி ஆளவில்லை என்றும் நினைக்க வேண் டும். சதையும், இசைத்தமும் மூளையும் கொண்ட நாம் இயற்கையையே சார்ந்தவர்கள் என்றும், அதற்கே உரிய வர்கள் என்றும் அதனூடே வாழ்கிறவர்கள் என்றும் எண்ண வேண்டும். அதை நாம் வசப்படுத்தி ஆள்வதி லெல்லாம், மணமீதுள்ள மற்றப் பிராணிகளைவிட நமக் கொடு அறமும் இருக்கிறது என்றும், அதுதான் இயற் கையின் சட்ட நியதிகளைத் தெரிந்துகொள்ளும் நம் திறமையும் அவற்றைத் தவறில்லாமல் உபயோகிக்கும் ஆற்றல் என்பதையும் எப்போதும் நாம் நினைவிற் கொள்ள வேண்டும்.

ஏங்கெல்ஸ்

நாரைகளாய்...

* நயினை மகள்

அமைதி
பட்டுப் போய்
படுத்து விட்ட
அபலத் தேசம்.

பூவும் பிஞ்சுமாய்
உந்ரும் உயிர்களின்
அகால மரணிப்புக்கள்.

பூமியில்
வாழ்வதா? சாவதா?
என,
ஏங்கி ஏங்கி
உருகும் மெழுகு மனங்கள்.

எதிர்காலத்தில்
இளைப்பாற
இடமேது —என
எண்ணும் இன்றைய
பறவைகள்.

கூடு
கலைந்த குருவிகளாய்

கங்குரலிட்டு,
நாடு நாடாய்
அலையும் நாரைகளாய்
நம் சந்ததிகள்.

“அகதி” என்ற
தேசிய முத்திரை
குத்தப்பட்டு
அன்றாடம்
ஆதரவை தேடும்
குழந்தைகள்.

இன்று
சிந்தக் கண்ணீர்
இன்றி
விம்மும் போது
விழும் இரத்தத்துளிகளால்
விடியலைத் தேடும்
தெஞ்சங்கள். *

பாடலா

ஒரு நாய்க் கதை

சிவபெருமான்

அந்த வீசர் நாய் சிறுமியை உருட்டி உருட்டிக் கடித்தது. சிறுமி வீரிட்டு கத்தினாள். ஆட்களும் வாகனங்களும் நெருக்கமாக போகும் பிரதான வீதியில் நின்று எல்லோரும் பீதியுடன் நின்றனர்: செய்வதறியாது நிலைத்தனர். அதில் சயிக்கிளில் வந்து கொண்டிருந்த ஒருவன் மிக வேகமாக சயிக்கிளை விட்டு இறங்கி, மூன்றில்லுப்பாகத்தால் மிக விசையுடன் நாய்க்கு அடித்தான். அடியால் தள்ளுண்ட இசைக்கே நாய் ஒரு போக்காக ஓடியது. வெள்ளை நாய், தெற்றியில் ஒரு கறுப்புக் கட்டி இருந்தது. நாயின் வெள்ளை திறம் புழுதி கண்டு நிறம் மாறி இருந்தது.

சிறுமிக்கு ஆவன செய்தனர்.

நாய்க்கு கற்களால் எறிந்தனர். அதை எவற்றையும் எய் பொருட்படுத்தவில்லை; அது. தூரத்தே இன்னுடைய ஆணையும் கடித்து விட்டு சென்றது சிலர் நாயை தூரத்திச் சென்றனர்.

இச்சம்பவம் இத்துடன் நிற்க --

ஒரு நாளி காலைப் பொழுது யாழ்ப்பாண நகரத்தின் முட்டாஸ் கடைச் சந்திப் பகுதியில் அநாதரவாக நின்ற ஒரு நாய் அங்கு சமாள்கள் வாங்கிக் கொண்டு வந்த ஒரு மனிசிக்கு பின்னால் வந்து வாயை ஆட்டியது. மனிசி நாயை கண்டு பயந்து "அடக்" எனக் கலைத்தான். நாய் மேலும் வாயை ஆட்டியது. மனிசி மேலும் பய பிராந்தியால் கடவுளின் பெயரை (வைபிரவர்) உச்சரித்தான். நாயோ மனிசியின் உச்சரிப்பை மாறி விளங்கிக் கொண்டது தன்னை மனிசி அழைக்கிறான் என நாய் நினைத்தது. (நாய்க் குணத்தை மனநிலையை, மனிதர்கள் புரிவது பிரச்சனைக்குரிய விடயமாகும்.)

மனிசி நடந்தான் -- நாயும் நடந்தது.

மனிசி வேகமாக நடந்தான் நாயும் வேகமாக நடந்தது. மனிசி "அடக்" என்றான் -- சற்று தள்ளி நின்று நாய் வாயை ஆட்டியது.

அதேவேகத்தோடு போய் மனிசி ஒரு கடைக்குள் நுழைந்தாள். நாய்ப்பிரச் சனை வராது என எண்ணி நிம்மதி கொண்டாள். நீண்ட நேரத்தின் பின் பொருட் களை வாங்கியபடி கடைக்கு வெளியே வந்தாள். மனிக்கு நாய் நினைப்பே இருக்க வில்லை. ஆனா வாசலில் நாய் மனிசிக்காக காத்திருந்தது.

வேகமாக நடக்க நாயும் வேகமாக நடந்தது. யாராவது செய்வினை, குனியத்தை நாயின் மூலம் தனக்கு ஏவி விட்டு விட்டனரோ என நினைத்து அச்சுற்றாள். வீதியால் போன ஒருவரிடம், தன்னை ஒரு நாய் பின் தொடர்கிறது என்றும் அதனை கலைத்து விடும் படியும் கூறினாள். நாய் கலைக்கப்பட்டது.

மனிசி ஒரு மாதிரியாக வீடு வந்து சேர்ந்தாள். நாயின் பின் தொடர்பு காரணமாக கடையில் வாங்கவேண்டிய பொருட்களை கூட மறந்து போயிருந்தாள். சிந்தனையில் நாயின் நினைவு கலைந்து நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டாள்.

படையை திறந்தபடி எதேச்சையாக திரும்பி பார்த்தாள். நாய் நின்றது. வாலை ஆட்டியது. மனிசிக்கு 'திக்' என்றது நாய் சிரிக்கது— காதுகள் கீழ்ப்படிந்து, கண்கள் சற்று சுருங்கி சிரித்தது. குழைதல் புரிந்

தது. (நாய்கள் தங்களுக்குரிய விதத்தில் சிரிக்கின்றன) நாய் குந்தியது. அதன் வால் நிலத்தில் வெடுக வெடுகக் கெள்' ஆடி புழுதி பறந்தது.

அந்த நாய் மனிசிக்கு ஆள் மாதிரி தோற்றமளித்தது. மனிசி பழைய ஜென்மத்தின் ஏதாவது தொடர்போ? என எண்ணினாள். நாயை நாயின் நிலை தீன்ற நோக்காது தனது நிலையில் நின்று நோக்கினாள். நாயின் முகத்தில் தெரிந்த நல்ல அமைதி மனிசிக்குோ பயத்தை அதிகரிக்கச் செய்தது.

வீட்டினுள் நிற்கும் தனது ஒரே ஒரு மகனை அழைத்தாள் மகன் காரன் வந்தான். அவன் ஒரு ஏ. எல் மாணவன். மனிசி மகன்காரனுக்கு நாயின் பின் தொடர்பை விபரித்தாள்.

மகன்காரன் அந்த நாயை பார்த்தான்.

கறுப்பு நாய் குந்தி இருந்தது நெஞ்சில் வெள்ளை நிற கட்டியுண்டு: நாயின் ஒரு பக்க செவி ஏதாவது ஒரு காரணத்தால் சேதமுற்று பின் மாறிய தன்மை பால் சற்று கோணலாக இருந்தது. கழுத்தில் பச்சை நிற நைலோன் கயிற்று வளையம் இருந்தது. அதன் இருப்புக் காரணமாக நலமடிக்கப் பட்டு இருந்தது தெரிந்தது. அந்த நாயின் தோற்றப்படி அது இளம் நாயு மல்ல— அதேவேளை ஒரு கிழட்டு நாயுமல்ல;

நாயின் தோற்றம் மகன்காரனை அச்சுறுத்தவில்லை. எலினும் தன் தாயின் கோரிக்கைப் பிரகாரம் அந்த நாயைக் கலைத்தான்.

“அடிக் — என்றதும் நாய் வானை ஆட்டியது (அந்த நாய் வால் நிமிர்த்த முடியாத சருள் கொண்டதால்: ஓரளவு நீளமான, பாம்பு போல் நெளியும் வால்)

“அடிக்.. ஓடு” — மீண்டும் வானை ஆட்டியது.

“அம்மா... நாய் வானை ஆட்டுது. நல்ல நாய் போல இருக்கு. நிக்கட்டும்.”

மனிசி, மகன் சொன்னதை மறுக்கவில்லை: ஏனெனில் மகன் தகப்பனை இழந்தவன்; மனிசியோ கண்களை இழந்தவன்.

“உஞ்சு” — மகன்காரன் சூத்திரந்த நாய் எழுந்து வாலாட்ட அதன் வாலாட்ட விரைசயால், அதன் பின் புறமும் ஆடியது.

நாய் சிரித்தது.

“அம்மா... ஆரோ வளத்த நல்ல நாயினு.” — மகன்

“உது என்ன நாயோ தெரியா? மம்...” — நாய்

“அம்மா... பாணை வைக்கட்டே?”

“வா... வந்து எடுத்து வை” நாய் போய் விட்டாள்.

நாய் மகன்காரனைக் கவனியாது, அவனைத் தாண்டி, மனிசி போன வீட்டின் வாசற் பக்கம் மூன்கியபடி போய், வாசற்படியில் ஏறியது.

செய்வதறியாது பயந்த மகன்காரன் —

“அம்மோய் ! அம்மோய்! நாய் வீட்டுக்க வரகுது!!” மனிசி பயந்தடித்து வீட்டிற்குள் நின்றபடியே கத்தினாள் —

“அடிக்... அடிக்... அடிக்” நாய் வாசலில் நின்றுகிழே பாய்ந்து முற்ற ஓரத்தில் நின்ற தென்னை மரத்தடியில் போய் நின்று, திரும்பி பார்த்தது.

மகன்காரன் தூரத்தில் நின்று அகட்டினான் —

“ஏய்! அடிப்பன்...” அதட்டலை கவனியாது மனிசி எங்கே என்று நாய் எட்டி எட்டி பார்த்து முன்கியது.

சற்று முன்னடந்து வாசலைப் பார்த்தபடி சூத்திரந்தது. மனிசி, வாசலை எட்டி பார்த்தான்.

நாய் எழுந்து நின்று வானை ஆட்டியது. மனிசி தன்மீது இரக்கப்படுகிறாள் என உணர்ந்த நாய், மனிசிக்கு அருகில் வந்து நின்று வானை ஆட்டியது. மகன் காரனுக்கு நாய் மீது நகி செண்ணம் ஏற்பட்டதே

“அம்மா... பாத்தியோ? நகி நாயம்மா.. நினக்கால், ஓட்டி வயிறு, கிண்ணி கிரை... சரி

யான வேட்டை நாயம்மா...'

பாண் துண்டை எடுத்து வந்து நாய்க்கு கட்டினான். நாய் பாணைக் கண்டாலும் பரபரப்பின்றி நின்றது ஆனால் உமிழ்நீர் சுரந்தது. மரப்பலகைத் துண்டொன்றை எடுத்து துடைத்து விட்டு அதில் பாண் துண்டுகளை நுள்ளிப் போட்டான். நுள்ளி, நுள்ளிப் போடும் போதே பாண்துண்டுகளை உண்ண எத்தனிக்கவில்லை: நுள்ளிப் போட்டு முடிந்த பின்னரே அதில் வால் வைத்து. இறுதியில் இரண்டு துண்டு மிச்சமும் விட்டது (ஒரு வகை நாகரீகமோ தெரியாது)

மகன் காரன் நாய்க்கு பெயர் வைத்தான் — 'பாட்ஷா.'

'பாட்ஷா, பாட்ஷா, பாட்ஷா இஞ்ச வா...' நாய் வந்தது.

பாட்ஷா வந்தது. வாலசைவும் சிரிப்பும். (தனக்கு சூட்டப்பட்ட பெயர் கேட்டு நாய் வரவில்லை: அது மகன் காரனின் அழகிற்கும் தொனி, பாவனை காரணமாகவே வந்தது எனலாம்)

'பாட்ஷா'— வாலை ஆட்டியது: சிரித்தது.

பாட்ஷா போய் மல்லிகைப் பந்தலின் கீழ் குந்தியது.

படுக்கவில்லை: காரணம் புதிய சூழல் புலப்படவில்லை:

கோரிலிருந்து பூப்பறிக்கும் ஒருவர் வந்தார். பாட்ஷாவை கண்டார், அவருக்கு அச்சம் தோன்றியது. மகன் காரன் சிரித்தான். நாயின் சரிதையைச் சொன்னான். அவர் பேசினார். பாட்ஷாவை விட்டை விட்டு கலைக்குமாறு பணிந்தார். ஒரு பழம் சிரட்டையை எடுத்து பாட்ஷா ரீது எறிந்தார். பாட்ஷா திடுக்குற்று எழுந்து சிறிது தூரம் ஓடிச் சென்று நின்று பார்த்தது. வசலை ஆட்டியது, சிரித்தது. நாயால் வரும் திங்குகளை அவர் எடுத்தக் கூறினார். மனிசி விட்டிருக்கிற வெளியே வந்தான்.

பாட்ஷா மனிசியைக் கண்டதும் மெது மெதுவாக நசிந்து மசிந்து அவளருகே வர எத்தனித்தது.

மகன் காரன்— 'பாட்ஷா, வா வா, அவரினி எறிய மாட்டார். வா... அதொண்டியில்லை வா...' அவரானவர் சொல்லும் மட்டும் சொல்லி விட்டு, பேசாது பூப்பறித்து சென்று விட்டார்.

பாட்ஷா பற்றி மகன் காரனுக்கு பலவித எண்ணங்கள் ஓட ஆரம்பித்தன. பாட்ஷா யாசூ பாட்ஷா ஏன் தன் நாய்க்கு பின்னாக வந்தது? பாட்ஷாவின் வரலாற்றுப்பின்புணம் என்ன?

பாட்ஷாவை யாரோ கட்டி வளர்த்திருக்க வேண்டும். அதன் பிரத்தியேக தன்மைகள், பழக்க வழக்கம் என்பன அவற்றை துலாம்பரப்படுத்தின.

இடப்பெயர்வின் போது பாட்டிஷா என்ன செய்தார் பாட்டிஷா விற்கு முதுகுப்புறத்தில் ஒரு சூட்டைச் சொறி தொடங்கி இருந்தது.

இரானுவக் காகல் அரண்களில் நின்று காவல் புரியும் தமிழ் பகுதி வாழ்நாய்களுக்கு சூட்டை இல்லாதிருப்பது கண்டு குறிப்பிடற்பாலது. காவலரண்களில் நின்ற நாய்களுவியலில் ஒன்றாக பாட்டிஷாவைக் கருக் முடிவாக காவலரண நாய்களுக்கு அன்பு, பாதுகாப்பு, அலுசரணை என்பவற்றோடு வீழ்ப்பழக்க வழக்கமும் உடையவை; அவைக்கு நுண்ணறிவும், அனுபவமும், சந்தர்ப்பத்திற்குமைய முடிவெடுக்கும் விவேகம் என்பன உடையவை. ஆனால் அப்படியான ஒரு நாயாக பாட்டிஷாவை கருகமுடியாது. அப்படியான ஒரு நாய் அருகிலுள்ள ஒரு காவலரணில் தன்னை இணைத்துக் கொள்வதில் பின் நிற்காது. அத்தோடு அதில் இன்னொரு நவமை என்னவெனில் நகரசபையின் நாய்களை பிடித்து வழிக்கும் 'திட்டத்திற்கு' நாய் பிடிக்காரரை, காவலரண நாய்களை பிடிக்காது இரானுவத்தினர் தடுத்து விடுவர். அந்நவமை அங்குள்ள நாய்க் கூட்டத்திற்கு பாதுகாப்பும் உண்டு.

நாய்களுக்கு மோய்ப சக்தி அதிகம். சிலர் தங்களுக்கு பிடிக்காத பெரிய நாய்களை தூரத்தில் கொண்டு போய் விட்டாலும் அவைகள், மணந்து பிடித்து மீண்டும் தன் எஜமானர்களிடம்

வந்தது உண்டு. அப்போ பாட்டிஷா? சில வேளை பாட்டிஷா விற்கு மோய்பத்தினன் குறைவாக இருக்கக் கூடும்.

பாட்டிஷாவின் தோற்றத்திலும் குணத்திலும் பார்க்கும் போது அதன் எஜமானர்களது சூழும்பு பொருளாதார நிலையின் தன்மியே இருக்கும் எனலாம்.

நாய்களின் குணத்தை வைத்து அவைகளின் குடும்பத் தார்களின் மனோநிலையை ஓரளவு புரியலாம். சில நாய்கள் குரைக்கும் கடிக்காது சில நாய்கள் கடிக்கும் குரைக்காது. சில நாய்கள் கடிக்காது குரைக்காது. ஆனால் மிருகங்களை துரத்தும், பிடிக்கும்.

சில நாய்கள் தெரீவு செய்து குரைக்கும் சந்தர்ப்பத்திற்கு அமைவ கடிக்கும்.

சில நாய்கள் பல தடவை கவனித்து வைத்து விட்டு காத்திருந்து ஒரு நாள் வாய் வைக்கும் பழிக்கு பழி வாங்கும். சில நாய்கள் எஜமானர்கள் இறந்த போது கடலை சென்று அழுது கூட இருக்கின்றன. சில நாய்கள் நன்றியே இல்லாமல் நடந்த திருக்கின்றன.....

ஆனால் பாட்டிஷாவின் குண அடிப்படையில் அதன் குடும்ப மனோநிலை மென்மையாகவே இருக்கவேண்டும். மென்மையான குடும்பத்தவர் ஏன் பாட்டிஷாவை கைவிட்டனர்? ஊகங்களையெடுத்து பாட்டிஷா தனித்து விடப்பட்டுள்ளது என்பது உண்மை.

சில நாய்களின் கண்களில் கள்ளத்தனம் மிகுந்து இருக்கும். பாடஷாவின் கண்கள் அப்பாறிக் தனத்துடன் கூடிய செம்பஞ்சள் நிறமுடையது.

பாட்ஷா சிரித்தது. பாட்ஷாவை மகன் காரன் அழைத்தான். அவன் நடந்து வந்து அவனுக்கு முன்னால் சற்றுதள்ளி நின்றது. மதியம் உணவு உண்டது. மாலை வந்தது. பாட்ஷா ஒரு ஒதுக்கு புறமாக மலம் கழித்தது. (சில நாய்கள் ஆட்களின் மலத்தை உண்பதுண்டு, பாட்ஷா அப்படியல்ல)

மனிசி மண்ணெண்ணை விளக்கை ஏற்ற, அயல் வீடுகளில் மின்சார விளக்குகள் எரிய ஆரம்பித்தன. மனிதர்கள் முடங்கினர். பாட்ஷா புதிய சூழலை விளங்கியதால் அந்தரப்பட்டு அங்கும் இங்கும் முனகித் திரிந்தது.

மகன் காரன் படுத்திருந்த படி தாயிடம் கூறினான்-

“அம்மா... இந்த நாயின் வீட்டுக்கார மனிசி சரியாய் உண்ணைப் போல இருந்திருக்கு அது தான் உனக்கு பின்னால் வந்திச்சோ?”

தாய் கூறினாள்— “ஏன் நீ தாயைப் பற்றி யோசிக்கிறாய். படியைப் பற்றி யோசியன்...”

இருளில் நேரம் நீண்டது. நித்திரை வாகினர். பாட்ஷா அங்கும் இங்கும் அலைந்து முனகியது. அது ஏன் முனகியது? பாட்

ஷாவுக்கு புதிய சூழலில் பன்மையான நினைவுகள் வந்திருக்கக் கூடும். வேறு எதற்கு முனக வேண்டும்.

(மனிதர்கள் தமது வாழ்க்கை அனுபவங்களை வைத்து நாய்களின் மனோ நிலையையும், அனுபவங்களையும், உணர்ச்சி போக்குகளையும் ஒப்பிட்டு முடிவுகளுக்கு வந்தால் எவ்வளவு தூரம் சரியானது?)

மனிசி, பாட்ஷாவின் முனகல் கேட்டு கண்விழித்தான் பாட்ஷா முனகியது. மனிசி உறுக்கினாள் முனகல் நின்றது. சிமிது நேரத்தின் பின் மீண்டும் முனகியது. மகன் காரன் கண் விழித்தான்; முனகல் கேட்டது. படுத்திருந்த படியே தலையைத் தூக்கி, மூடப்படாத வீட்டு வாசற் படியில் குந்தியிருந்து முனகும் பாட்ஷாவை பார்க்க அங்குக்கு பாவமாக இருந்தது.

வீட்டு ஓரத்தில் இரண்டு எலிகள் சரசரத்து, கிச்சிட்டு ஓடுவது பாட்ஷாவிற்கு புலப்பட்டதும், முனகலை விடுத்தது எழுந்து, இரண்டு அடி நடந்து, உசாரடைந்தது, இருளில் நிழல் போல நிற்கும் பாட்ஷா வீட்டிற்குள் நுழைய உன்னியது; ஆனால் நுழையவில்லை. ஏன்? அது தான் பாட்ஷாவின் பழக்க வழக்கம். எலிச்சத்தம் நிற்க மறுபடியும் பாட்ஷா வாசலில் குந்தியது. (சில நாய்கள் காவல் காக்கின்றன. சில நாய்களை காவல் காக்கின்றனர்) பாட்ஷா படுத்துக் கொண்டது. காற்று

வீசியது. வாசலில் படுத்திருக்கும் பாட்ஷாவின் உடலில் பட்டு, மகன்காரனுக்கு சுவாசத்தில் கலக்கும் போது நாயின் தூர் நாற்றம் வீசியது. பாட்ஷாவை கலைக்க முயன்றான் ஆனால் கலைக்கவில்லை. காரணம் பாட்ஷா வாசலில் படுத்தால் வீட்டிற்குள் புழுப்பூச்சி ஒன்றும் நுழையாது என்பதால்.

மனிசியின் வீட்டிற்கு வருவோர் போவோர் பல வித அவிப்பிராயங்களை கூறினர். சில நேரம் பாட்ஷாவிற்கு விசர் வரும் எனப் பயந்து, அதற்கு விசர் எதிர்ப்பு ஊசி போடுவதற்கு மகனிடம் கூறிக்கூறியே நாட்கள் நகர்ந்தன.

பாட்ஷா அந்த வீட்டில் அன்னியோஷனியமாக சங்கமமானது. மகன்காரன் பாட்ஷாவில் நல்ல அன்பு. ஆனால் அதை அருகில் வரவோ, நக்கவோ விடுவதில்லை. சில நேரம் பாட்ஷா சிரித்தபடி செல்லப்பாவனை யோடு அருகில் வந்தால் அதன் தலையை வருடி விடுவான்; செவியை கீழிறக்கி கண்ணை மூடும். பின் அவன் போய் தனது கைகளை கழுவுவான். ஒரு நாள் கனவில் கூட பாட்ஷாவைக் கண்டிருக்கிறான்.

பாட்ஷா வந்து ஒரு மாதமாகியும்—ஒரு நாள் தானும் ஒரு மூறையேனும் குறைக்கவில்லை; பாட்ஷாவின் மிக பெரிய பலவீனமாக இது கருதப்பட்டது.

பாட்ஷாவிற்கு வாய் கட்டிய பட்டுள்ளது (மந்திரத்தால்) என நீர் ஒது தெனிக்கப்பட்டது பயலில்லை; தோல்வியில் முடிந்தது. இரவுச்சாப்பாடு விளக்குமாதலில் வைக்கப்பட்டது — பயனில்லை; தோல்வியில் முடிந்தது. எனினும் பாட்ஷாவிலுள்ள ஏதோ ஒன்று அவர்களை கவர்ந்திருந்தது.

ஒரு நாள் இரவு ஒரு பெரிய நட்டுவக்காலி பாட்ஷாவிற்கு அருகில் நின்றது; நடந்தது. காரண வால், கருமை நிறம். ஆனால் பாட்ஷா அதைக் கண்டு பீடிக்கவில்லை; கடைசியில் மகன்தான் அதனைக் கண்டு அடித்தான். இன்னுகிமாருநான் மனிசியின் கறிச் சட்டியை, பாட்ஷா சாப்பிடுமா பலகைத் துண்டிற்கு சற்று தன்ளி மறந்து போய் வைத்துவிட்டான், பாட்ஷா அதனை நக்கிவிட்டது. (நக்கிற நாய்க்கு செக்கென்ன சிலவிற்க (மென்ன) நக்கியதால் மனிசிக்கு சரியான கோபம் இவற்றை விட பாட்ஷா பெரிய தவறுகள் செய்ய ததற்கான தகவல்கள் இல்லை எனலாம்.

பாட்ஷாவிற்கு சில நாட்களாக இரவில் இருமல் பிடித்து இருந்தது. (இருமல் அல்லது குக்கல்) இருமி கடைசியில் ஒங்காளிக்கும். ஆனால் சத்தி எடுக்காது. அதனால் பாட்ஷா இரவில் தூக்கமின்றி சிரமப்பட்டது. மகன்காரன் யாரிடமோ ஆலோசனை பெற்று பூச்சிக்குளிசையும் கூட்டுக்குளிசையும் நின் மீனுடன் கலந்த சாய்பாட்டோடு வைத்தான். இருமல் நின்று.

பாட்ஷா நிம்மதியாக நித்திரை கொண்டது. பாட்ஷா பகலில் வீதி ஓரத்திலும் இரவில் வீட்டு வாசலிலும் படுப்பது அதன் நாய்ப்பழக்கமாக இருந்தது. பின்னர் அதுவே அதன் அழிவிற்கும் காரணமாக இருந்தது.

ஒரு நாள் மனிசியின் வீட்டிற்கு வந்த இல்லொரு மனிசி பாட்ஷாவை பார்த்து, அது கந்தர்மடப் பருதியிலுள்ள ஒரு வீட்டுக்காரனின் நாயென்றும் அவர்கள் நாயைத் தேடி படாத பாடுபடுகின்றனர் என்றும் பத்திரிகையிலும் அறிவித்தார்கள் என்றும் கூறினார். தான் கந்தர் மடக்காரரிடம் கூறுகிறேன் என்று கூறி விட்டு போய் விட்டார்.

அன்றிரவு பாட்ஷா மீது மனிசியும் மகனும் அடிகம் அடிகம் காட்டினர். பாட்ஷா தன் சொந்த இடத்திற்கு போகப் போகிறது என்ற மகிழ்வும் சுவையும் அவர்களிடம் காணப்பட்டது. மகன்காரன் ஒரு கோழி முட்டையை பச்சையாய் உடைத்து பாட்ஷாவிட்கு வைத்தான். பாட்ஷாவோ எந்த சலனமுமின்றி வழமை போல் நின்றது. (நாய் அப்படித்தானே நிற்றும். அதற்கேதும் விளக்குமா அது என்ன ஒரு ஆணர்?)

உரடங்கைத்தாண்டி பொழுது வீடிந்தது. சில சண்டைநேரத்திற்குள் கந்தர்மடக்காரர் ஒரு ஒட்டோவில் வந்து இறங்கினார். பாட்ஷாவை ஆவலோடு

கேட்டனர். ஆனால் பாட்ஷாவைக் காணவில்லை; மகன்காரன் பாட்ஷா, பாட்ஷா, பாட்ஷா என்று கத்தி அழைத்தான்.

கந்தர் மடக்காரர் ஒருவர் —
“ஒரு கறுப்பு நாய்தானே?”
மனிசி — “ஓமோம்”

சாணியின் மூலைப் பருதியில் நின்று பாட்ஷா குதிரை போல் பாய்ந்து பாய்ந்து வந்தது.

கந்தர் மடக்காரருக்கு முகம் தொங்கிவிட்டது. ஆளை ஆள் மாறி மாறி பார்த்தனர். வெட்கிப் போய் ஒட்டோவில் ஏறிப் போய்விட்டனர்.

இனி பாட்ஷா போய் வீடும் என்பதற்காக பாட்ஷாவை வெறுக்கும் தோக்கில் அதன் பிழையான பக்கங்களை எலுவாக்கி வைத்தவர்கள்; மகிழ்ந்து சரியான பக்கங்களை புரட்டி தொடங்கினர்.

பாட்ஷாசிரிப்புடன் வரலை ஆட்டியது.

நாட்கள் நகர்ந்தன.

ஒரு நாள் மனிசியின் தங்கைக்காரியும் அவளின் இரண்டு பிள்ளைகளும் கொழும்பில் இருந்து வந்து இறங்கினர். பிரயாணக் களைப்பு நீங்கியும் இரண்டு பிள்ளைகளும் (ஒன்று ஆண் மற்றது பெண்) பாட்ஷாவின் விபரங்களை கேட்டறிந்தனர். பிள்ளைகள் அக மகிழ்ந்தனர் ஆஸ்பிள்ளை பாட்ஷாவை

பெயர் சொல்லி அழைக்க, பாடஷா வாலை ஆட்டியது. ன்னைகள் பல தடவை பாடஷாவின் பெயர் சொல்லி அழைக்க பாடஷாவும் அதற்கான பதிலீடுகளைக் கூட்டியது.

மனிசியின் தங்கைக்காரி தனது இருபிள்ளைகளுக்கும் வீபக் கக் கொடுத்து வீட்டினுள் போகு மாறு பணித்தாள். அவள் அவ் வீதம் பணித்ததற்கு காரண முண்டு.

தங்கைக்காரி— “பிள்ளையள் வீட்டுக்க போங்கோ (அட்ட டியபடி) தம்பி... (மகன்கார ணைபார்த்து) உனக்கு நாய னால எவ்வளவு ‘இவ்வக் ஷன்’ எண்டு தெரியாதா? சின்னவளுக்கு ஒரு விசர் நாய் கடிக்க பிறகு நான் ஏ. ஆர். வீ போடுவிக் சனாள். உந்த நாய்க்கு சாப்பாட்டு வைக்காமல் கலை... விசர் நாய் கடிக்க எத்தனை பேர் செத்தவை தெரியுமா?”

மகன்காரன்— இல்லை அன்ரி... இது தல்ல நாய்..”

தங்கைக்காரி— “ஸ்ஸ் கதையாத நாயைக் கலை...!”

மகன்காரன்— “நான் கலைக்க மாட்டன்!”

தங்கைக்காரி— “உனக்கு நாயோ மனிசனோ பேசிக?”

தங்கைக்காரி அதற்கு மேல்

ஏதும் பேசாது வேகமாக வீட் டிற்குள் போய்விட்டாள்.

ஒரு நாள் பெண்பிள்ளை பாட் ஷாவுடன் வீளையாடும் போது பாடஷாவின் வாலைப் பிடித்து இழுக்க பாடஷா “வன்” என் மது (கடிக்கும் தோக்கில் அல்ல) திங்கு முக்கியமானது யாதெனில் வாலைப் பிடித்த இழுத்தோ என்னவோ பாடஷா மதன் முறை தனது கழகந்தக் குரலின் பெரிய சத்தத்தை எழுப்பி வீட் டது. அதாவது ஒரு முறை குரைத்து விட்டது. இது மனி சிக்கும் மகன் காரனுக்கும் மகிழ் வைத்தது. தங்கைக்காரிக்கு கோபத்தையும் சினத்தையும் மூட்டியது.

“உது இப்ப கடிச்சிருந்தால் என்ன செய்யிறது... என்ற பிள் ணை முதல் பட்ட துன்பம் போதாதே... முதல் உந்த நாயை வீட்ட விட்டு கலையுங்கோ”

ஒருவாறு ஆமை திரற்று மேலும் சில நாட்கள் கழிந்தன. ஒரு நாள் பாடஷா வீதி ஓரத்தில் பலத்த குரலில் கத்தியது. (குரைக்கலில்லை) மனிசி ஒடிப் போய்ப் பார்த்தான். ஒரு நாய் பிடிக்காரன் தனது தடியின் முனியி ழுள்ள கம்பி வளையத்தால பாட் ஷாவின் கழுத்தில் கொழுவி இறுக்கி, இழுத்தபடி நின் றான். பாடஷாவும் இழுத்தது, உடனே மனிசி, தாய்பிடிக்காரனை தாறு மாறாக பிபசி னான். உரத்த குரலில் மகளை அழைத் தான். மகன் சிணுறடியில் குயித் துக்கொண்டிருந்தான் அந்தக்

சோலத்தடனேயே பிரதான வீதிக்கு வந்தான். பாட்ஷா போராடியது. ஆட்கள் பதினம் பார்த்தனர். ஒருவன் நாய் வண்டினை தள்ளியபடி வந்தான்.

மகன்காரன் அவர்கள் எல் லோரையும் நாயை விடுமாறு கெத்தினான். சட்டத்தைக் கூறி நாயை விடவில்லை; பாட்ஷாவை இழுத்து வண்டியினுள் பேசுட ஆயத்தமாயினர். மகன்காரன் திரும்பி வீட்டிற்குள் ஓடோடிப் போனான்; வந்தான்; ஒரு இரு பது சூபாவை மறைவாக கொடுத்தான்; நாய் விடப்பட்டது. (மகன்காரன் நாயை மீட்க காக கொடுத்தது ஒரு பிழையான காரியமாகும். என்ன செய்யவது கொடுத்து விட்டான்)

பாட்ஷா, தலையை ஆட்டிய படி, ஓடிப் போய் வீட்டிற்குள் மறைந்து நின்றது. பாட்ஷா ஒரு நாள் கூட வாசலைத் தாண்டி உள்ளே போனதில்லை; பாட்ஷா வழமைக்கு மாறாக அன்று தான் அதிகம் பயந்திருந்தது.

வீதியில் நின்ற நாய் வண்டி வில் உள்ள பல நாய்களில், இரண்டு நாய்கள், நேர இருக்கும் மரணத்தைக் கூட மறந்து நாய் வேலையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தன. அதனை ஆட்கள் பார்த்து சிரித்தனர். வண்டியினுள் இருக்கும் நாய்களுக்கு பாட்ஷாவை போல் பயமிருக்கவில்லை; பயத்தைக் கடத்த நிலையில் அவைகள் நின்றன.

பாட்ஷா காக கொடுத்து மீட்கப்பட்ட பின்னர் அன்றிரவு ஒரு நடுச்சாமம் போல் தளது கடித்த பெரிய குரலால் மூன்று முறை உரத்துக் குரைத்தது; பாட்ஷா வந்து மூன்று மாதத்தில் இது தான் பாட்ஷாவின் இரண்டாவது குரல்பு; ஆனால் இருள் என்றமையால் பாட்ஷா ஏன் கலைத்தது என்ற காரணத்தை அறிய முடியவில்லை:

மனிதியின் தலைக்கீழ் காரியின் கலைப்படி, அவளுக்கும் பாட்ஷாவில் அன்பு பிறந்திருக்க வேண்டும் என்கையில் தானும் மூன்று ஒரு நாயை வளர்த்தவர் என்றும் அது இறந்த போது அதற்கு வெள்ளை துணி விரித்து தான் தாட்டார்களாம் என்றும், அன்று முழுவதும் தான் சாய்பி டாமல் அழுதபடியே தான் இருந்தவராம் என்றும் கூறினாள். அதேவேளை தளது பெண் பிள்ளைக்கு விகர் நாய் கடித்ததையும் ஞாபகப்படுத்தினாள்.

பாட்ஷா தான் ஒரு முறை வீதியில் நாய் பிடிக்காரனிடம் பிடிபட்டதை மறந்து போக மீண்டும் வீதியோரத்தில் படுக்கலுற்றது. அவ்விதம் வீதியில் படுத்திருந்த நாளில் மனிதியும், சயிக்கிள் மீன் பெட்டியோடு வருபவர்களிடம் மீன் வாங்குவதற்காக காத்து நின்றாள். பாட்ஷா ஆற அமர படுத்துறங்கியது. பாட்ஷாவை நோக்கி ஒரு நாய் வந்தது. வெள்ளை நாய், நெற்றியில் கறுப்பு சுட்டி இருந்தது; அந்த நாயின்

வெள்ளை நிறம் புழுதி கலந்து நிறம் மாறி இருந்தது.

பாட்ஷாவை இரண்டு தரம் "ஊவ், அவ்" எனக் கல்வியைத் து- பாட்ஷா திருக்குறியு எழ முன்ன ரே ஏதும் நடவாதது போல் அந்த வெள்ளை நாய் ஒரு பேசக்காய்ப் போனது. பாட்ஷாவின் கழுத்தில் தான் இரண்டு கடியம். பாட்ஷா அங்கு பிங்குமாக பல தடவை நடந்தது. நடந்து அந்தரப்பட்டது. மனிதர்க்கு அந்த நாய் விசர் நாய் என்பது தெளிவாயிற்று.

விசர் அந்த விசர் நாயை ஆடித்து கொல்வதற்கு ஓடிச் சென்றனர். மனிசி, வீட்டில் மகனுக்களும் தங்கைக்காரிக்கும் கூறினாள். தங்கைக்காரி உடனடியாக மிகக் கோபத்துடன் பேசினாள். மகன் காரன் பாட்ஷாவிற்காக கவலைப்பட்டான்.

ஊரவர், விசர் நாய் கடித்த சாதாரண நாய்க்கும் விசர் வந்து விட்டுக்காரருக்கு கடித்து விசர் வரும் என்பதை விரிவாகவும் தெளிவாகவும், கற்பனை மாயங்களுடனும் கூறினார். விசர் நாய் கடித்த ஆள் நாய் போல் குரைப்பது பற்றிய கட்டுக்கதைகளை அளித்தனர்.

ஆட்களின் நிலைமை முழுவதும் மாறியது. பாட்ஷாவைத் தவிர: பாட்ஷா வந்தால் எல்லோரும் தூர விடிக் கின்றனர். பாட்ஷாவோ அவற்றை ஒன்றும் பொருட்படுத்தவில்லை, வழமை போலவே வரவை ஆட்டியது.

சிரித்தது. மகன் காரனுக்கு பாட்ஷாவை நினைக்க வேதனையாக இருந்தது.

தங்கைக்காரி சுகாதார வைத்திய அதிகாரிக்கு (எம். ஓ. ஏச்) அவசரகடிதம் அனுப்பினாள். சனிக்கிழமை சுற்றி வளைத்து பாட்ஷா பிடிக்கப் படும் என்ற தகவல் கிடைக்கப் பெற்றது.

வெள்ளிச் சிழமை இரவு மீனாடன் (ரின் மீன்) சாப்பாடு வைக்கப்பட்டதோடு பச்சை முட்டையும் வைக்கப்பட்டது. பாட்ஷாவில் எந்த மாற்றமும் இல்லை வழமைபோல் இருந்தது.

1997 ம் ஆண்டு, ஆவணி மாதம், இரண்டாம் திகதி, சனிக்கிழமை காலை 8 மணிக்கே நாய் பிடிவண்டி வீட்டு வாசலை நெருங்கியது.

பாட்ஷா பிடிபடுவதைக் காண விரும்பாத விட்டுக்காரரில் மகன் காரனை தவிர ஏனையோர் வீட்டிற்குள் மறைந்தனர். மகன்காரன் வெளியே நின்றான்.

பாட்ஷாவை முன்னர் பிடித்த போது இருபது ரூபாய் கொடுத்து மீட்ட நாய்பிடிக்காரன் முன்னுக்கு வந்தான். (இம்முறை மகன்காரன் இருபது ரூபாய் கொடுக்கவும் மாட்டான், நாய்பிடிக்காரன் வாங்கவும் மாட்டான்)

பாட்ஷா தென்னை மரத் தடியில் உறங்கிக் கொண்டிருந்தது. நாய்பிடிக்காரருக்கு மகன்

காரன் நாயிருப்பிடத்தைக் காட்டினான். நாய் பிடிக்காரன் மெதுவாக பாட்டிஷா அருகே சென்றான். ஆளரவம் கேட்டோ அல்லது மோப்ப திறனாலோ என்னவோ பாட்டிஷா 'டபக்' கென திரும்பிப் பார்த்து 'பக்' கென எழும்பி அதன் உரத்த கதற சிறத்தகரலால் குரைத்து விட்டு, பாய்ந்து ஓடி, பின் காணியால் தப்பி ஓடியது. பாட்டிஷா, தான் வந்து நான்கு மாதங்களில் அன்று கார்ன் முன்றலுறு முறையாக குரைத்திருந்தது.

நாய் பிடிக்காரர்கள் பாய்ந்து ஓடி, தாவயப் பின் தொடர்ந்து பிடிக்க எத்தனித்தனர். (பாட்டிஷா ஏற்கனவே குடு கண்ட பூனை) பாட்டிஷா தப்பி விட்டது.

மகன் காரனுக்கு மகிழ்ச்சி: காரனம் ஒக்காவது போய் தன் பாட்டிக்கு விசராக்கி சாகட்டும் அது பரவாயில்லை என நினைத்தான்.

நாய் பிடிக்காரர் ஏமாற்றித் துடன்காணப்பட்டனர். மேல்தி காரி அவர்களை 'நாய் பேய்' என்று பேசினான். ஆனால் பாட்டிஷாவை பிடிக்கசது வண்டில் தகராறு என சபதயிட்டவர் போல் நீண்ட நேரம் படைவணி கருடன் நின்றுனர். இதருவில் ஏது மறியாமல் வந்து கொண்டிருந்த குட்டி போட்டி பெட்டை நாயொன்றை 'லபக்' கொழுகி எடுத்து வெறுமையாயிருந்த நாய் வண்டி விற்குள் நான்கு போட்டனர்.

மகன் காரன் நினைத்தால் பாட்டிஷாவை அழைத்தோ அல்லது தேடியோ நிச்சயம் கண்டு பிடிக்கலாம். ஆனால் பேசாது நின்றான்.

மனிசி வீட்டிற்குள் இருந்து வெளியே வந்தான். மகன் காரனைப் பார்த்தான்— மகன்காரன் சிரித்தான். மனிசி நிதானமாக மகன் காரனுக்கு சொன்னான்—

"தம்பி சிரியாகை... தம்பி தவறி பாட்டிஷாவுக்கு வச்சர் வந்தால் எத்தனை மனிசருக்கு கடிக்கும்... நாங்கள் பாட்டிஷாவை ஓண்டும் செய்யேலாம்... போ... போய் பின் வளவுக்கி விளவுக்க கேடிப்பார்... அதுக்கிடையில் அப்பிடி எங்க போறது? தேடிப் பார் மோனை..."

பாட்டிஷாவால் பல பேருக்கு அபத்து அல்லது மரணம் ஏற்படும் என்பது அவனுக்கு கற்பனையைத் தாக்கியது.

போனான். தேடினான். நின்றது. வரழை மரங்களினூடே மறைந்து நின்றது. பாட்டிஷா மகன் காரனைக் கண்டது. எழுந்து வரலை ஆட்டிச் சிரித்தது. அவனுக்கு மனம் கனத்தது. சடக்கென தலையைத் திருப்பி நாய் வண்டில் நிற்கும் இசைக்கு போனான்.

பாட்டிஷா பிடிப்பட்டது! தடியின் நுனியில் உள்ள நிறு கம்பியில் தாவை மாட்டி, இழுத்துப் போராடித் தோல்வி கண்ட நிலையில், தடியை

கொண்டு செல்லும் திசைக்கே
பாட்டிஷா நடந்து சென்றது. பின்
னைகள் இருவரும் வீட்டிற்கு வெ
ளியே வந்து நின்று பார்த்தனர்.

வண்டியை நோக்கி இழுத்
துச் செல்லப்படும் பாட்டிஷா வீட்
டுக்காணியின் படலை ஊடாக
தலையை திருப்பி வீட்டைபார்த்
தது. உன்னி இழுத்தான் நாய்
பிடிக்காரன். பாட்டிஷாவின் வாயில்
இரத்தக் கசிவு இருந்தது.

பாட்டிஷாவின் கழுத்திலுள்ள
பச்சை நைலோன் கயிற்றை

இறுக்கிப் பிடித்து. வண்டியின்
அதனைபோட முயலும் போதும்
பாட்டிஷா வரலை ஆட்டிவீட்டான்.
வண்டியை புறப்பட்டு வெற்றி
யுடன் போனது.

பாட்டிஷா வழமையாக எம்
போதும் சாப்பிடும் மரப்பலகை
யில் அதன் நாக்கு நக்கிய பகுதி.
வட்டமாக ஈரத்தன்மையுடன்
இருந்தது. மகன் காரல் ஆந்தப்
பலகையை மறு புறமாக திருப்பி
விட்டான்.

பாட்டிஷா போய்விட்டது. ★

★ போட்டிச் சந்தையில் புதைகுழிகள் !

ஆட்டைக் கடித்து, மாட்டைக் கடித்து, மனிதனைக் கடித்தது
என்பார்களே! இப்பொழுது பஸ்தேசிய முதலாளித்துவம் சடலங்க
ளையும் கடிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. மேற்கு நாடுகளிலே சமச்சடல்க
ள்களை நடாத்துவதற்கு முதலாளித்துவம் பெரிய கம்பனிகளை
அமைத்துள்ளது. பெரும் ஆதாயத்தை ஈட்டித்தரும் இத்தொழிலில்
இப்பொழுது பஸ்தேசிய முதலாளித்துவமும் ஈடுபடத் தொடங்கியுள்
ளது. இதனால் பஸ்தேசிய கம்பனிகளுக்கும் உள்ளூர் கம்பனிகளுக்கு
மிடையே முரண்பாடுகள் தோன்றியுள்ளன.

அவுஸ்திரேலியாவிலே உள்ளூர் கம்பனிகளுக்கும், அமெரிக்க கம்
பனிகளுக்குமிடையே இத்தகைய முரண்பாடுகள் கூர்மையடையத்
தொடங்கியுள்ளன. அமெரிக்க பஸ்தேசியக் கம்பனிகள் தமது பிடிக்
கூள் இடுகாடுகளையும், சுடுகாடுகளையும் கொண்டுவர முயல்கின்ற
இவ் வேளையில் அக் கம்பனிகளை பகிஷ்கரிக்க வேண்டும் எனச் சிறிய
குடும்ப அவுஸ்திரேலியக் கம்பனிகள் மக்கள் இயக்கமொன்றிலைத்
தொடங்கியுள்ளன.

சடலங்களை அடக்கம் செய்வதனால் என்ன இலாபம் எனச்
சிவா கேட்கலாம். அங்குதான் இருக்கிறது விஷயம். இடுகாடுகள் தனி
யார்மயமாக்கப்பட்டால், அங்கு அடக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கும் சட
லங்களை சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு தோண்டி எடுத்து எழும்புச்
சாலைகளில் புதைக்கலாம். இவ்வாறு விடுவிக்கப்படும் நிலத்தில்
புதிய சடலங்களை அடக்கம் செய்யலாம். இத்தகைய 'புதைகுழி
பிரட்டு' பஸ்தேசியக் கம்பனிகளுக்கு பெரும் ஆதாயத்தை ஈட்டிக்
கொடுக்கின்றது. 'ஒரு ஆளுக்கு எவ்வளவு காணி வேண்டும்' என்ற
தலைப்பில் ரொல்ஸ்ரோய் ஓர் சிறு கதைகைய எழுதினார். 'ஆறு
அடி நிலம்' (அதாவது புதைகுழிக்கு போதுமான நிலம்) என அக்
கதை விடைபகர்ந்தது. பஸ்தேசிய முதலாளித்துவத்தில் இந்த ஆறு
அடி நிலம் கூட இறந்தவர்க்கு இல்லாதது போய் விடுகின்றது!

சூரியக் கதிர் கண்டு
பீதியுடன் வந்த போது
வெற்றி எங்களுக்கு
வாழ்க்கையில் இல்லாது போனது...

உண்மை வெற்றி
தோன்றியது
சொற்ப உடமையும்
தொலைந்ததே
உண்மை வெற்றி மானது...

வெற்றி நிச்சயம்
செய்தி கேட்டு
விழி கலங்கி வாழ்க்கை
விளிம்பிலானது...

தொழில் எது செய்வோம்
தொழில் எங்கே செய்வோம்
பசிக் கொடுமை
பட்டினிச் சாலை உணர்ந்தோம்...

செஞ்சிலுவை தந்தவாளி
விற்று விட்டோம்
சீனி தேயிலை பெற்று
தேனீர் உறிஞ்சிக் குடிக்க...

மழைக்கு கூடாரம் அமைக்க
பொருட்கள் நிலாரணமாக
விற்று விட்டோம் அதையும்
அரிசி வேண்டி உலை வைக்க...

எறிகணை வீழ்ந்து வெடித்தது
எல்லாம் விட்டு ஒடுகின்றோம்
எங்கு ஒடுகின்றோமோ...?
எங்களுக்கே தெரியாது.

சிறுவர் அரங்கு

நாடக அரங்கக் கல்லூரி

கருத்தரங்குத் தொடர் - 01

* குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம்

I சிறுவர் எனப் 12 வயதுக்குட்பட்டவர்களைக் கருதலாம்.
—மருத்துவ ரீதியாக—

II சிறுவரும் அவர்களோடு தொடர்புடைய நாடக, அரங்க நடவடிக்கைகளும்.

—வசதி கருதி இரண்டு பெரும் பிரிவுகளில் அடக்கிக் கொள்வோம்.

(1) படைப்பாக்க நடவடிக்கைகள்.

(2) அரங்க நடவடிக்கைகள்.

1. படைப்பாக்க நடவடிக்கைகளாகக் கொள்ளத் தக்கவை.

1. கதை கூறுதல் — STORY TELLING.

— மூன்று நோக்கங்கள் இதற்கு உண்டு:

0 களிப்பூட்டுதல், கல்வியூட்டுதல், பண்பாட்டை உண்டு பாக்கதல்.

— கதை சொல்பவர்!

0 கதையைத் தெளிவாக ஒழுங்கு படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

0 கதையில் வரும் பாத்திரங்களை தான் நடித்துக் கதை சொல்ல வேண்டும்.

0 கவர்ச்சியான குரல் — குரல் ஏற்ற இறக்கம் அவசியம்

0 ஹாசியம் இடம் பெறுவது நல்லது.

0 நேர்மை அவசியம் — போலித்தனம் கூடாது.

2. நாடகப் பாங்கான விளையாட்டுக்கள் :-

DRAMATIC PLAY.

— குழுவில் நிகழ்பவற்றைப் பிள்ளை பார்த்துப் பாவனை செய்தல்.

- o இதன் மூலம் பின்னை உலகை ஆராய்கிறது, (தற்கிறது.
- o தன் விருப்பங்களைத் தளது விளையாட்டுக்கள் மூலம் பின்னை வெளிப்படுத்துகிறது.

உ+ம் பாடசாலை செல்வ விரும்பும் பின்னை பாடசாலை விளையாட்டுக்களை விளையாடுகிறது.

— நாடகப் பாடகான விளையாட்டும், நாடகம் ஆக்குதலும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணைந்து செல்லும்.

3. படைப்பாக்க நாடகம்: CREATIVE DRAMATICS

— பங்குபற்றுவோர் படைக்கும் நியமமற்ற நாடகம்.

o இதில் ஒரு தொடக்கம் — இடை — முடிவு இருக்கும்.

o புத்தளிப்புப் பண்புடையது.

o உரையாடல்கள் எழுதப்படுவதில்லை.

o வரிகள் மனைம் செய்யப்படுவதில்லை.

o திரும்பச் செய்யச் செய்ய ஒழுங்கு வந்து சேரும்.

o இதற்குப் பார்வையாளர் இல்லை — பங்குபற்றுபவர்களே பார்வையாளர்.

— ஆயினும் இது உளர்த்தெடுக்கப்பட்டும் பார்வையாளர் ஒன்றிலையில் அரங்க நிகழ்வாக அளிக்கை செய்யப்படுவதும் உண்டு.

படைப்பாக்க நாடக முயற்சியால் விளைபவை:

— விளையாட்டு முறைமை இங்கு செயற்படுவதால் —

o சுத்பணையை விருத்தி செய்ய வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

o தன்மைபிக்கை பெறுதல், கய — பெறுமானத்தை உணர்தல்.

o தன்னைச் சூழக் காணும் வாழ்க்கைக் கோலங்களைத் திரும்பச் செய்ய வாய்ப்பு.

o சுதந்திரமாகச் சிந்திக்க வாய்ப்புக் கிடைக்கிறது.

o சொந்தக் கருத்தை விருத்தி செய்யக் குழுவுக்குச் சுதந்திரம் கிடைக்கிறது.

o கூடிக் கருமமாற்றி வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

o சமூக விழிப்புணர்வைக் கட்டியெழுப்ப வாய்ப்பு.

o உணர்ச்சிகளை நன்முறையில் வெளியேற்ற வாய்ப்பு.

o சிறந்த முறையில் பேசும் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுதல்.

o தல்ல இலக்கியங்களினாடு பரிச்சயம் ஏற்பட வாய்ப்பு.

o அரங்கக் கலைகளுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்படுதல்.

— எனவே படைப்பாக்க நாடகம் —

- o ஒரு கற்றல் முறையாகவும்;
- o பிள்ளை தன்னை வெளிப்படுத்த உதவும் முறைமையாகவும்;
- o ஒரு கலை வடிவமாகவும் அமைந்து பிள்ளைகளுக்குப் —
- o பொதுப்பை ஏற்கும் மனப்பான்மைகவும்
- o குழுவின் தீர்மானங்களை ஏற்கும் பண்பையும்
- o கூட்டாக இணைந்து சுதமமாற்றும் வியல்பையும்,
- o புதிய ஆர்வங்களை விருத்திசெய்துகொள்ளும் துணியைவையும்
- o புதிய செய்கிறகளை நாடி ஆற்றிந்துகொள்ளும் விருப்பையும் கொடுக்கிறது.

4 பாகமாடுதல் ROLE PLAYING.

- பாகங்களை ஆடுவதென்பது குழந்தைகளின் நாடகப் பாடல்களை விளையாட்டுக்களில் பிரதான இயல்பாக உள்ளது.
- இது கல்விபுடனும், பிணி நீக்கவேண்டும் தொடர்புடையது.
- பாதிரிகளை நடத்தலைப்பி பாகமாடுதல்.
- தாம் தரமாகவே நின்று பல்வேறு பாகங்களையும் ஆடுதல் இடம் பெறும். இதனால் போலிச் செய்தல் என்ற பண்பு இடம் பெற வாய்ப்புண்டு. எனினும், அது போலிச் செய்தல் கல்ல. தான் ஆடும் பாகத்தின் உணர்வுகளைத் தான் உணரவும் இங்கு வாய்ப்புண்டு.
- வகுப்பறைமிக் பாக மாடுவதற்குப் பல் வாய்ப்புகள் உள்ளன.
- பிணி நீக்கலும் பாகமாடுதலும்.
- பிணி நீக்கலுக்கு நாடகம் பயன் படுத்தப்படும் போது பாக மாடுதல் பயன்படுகிறது.
 - o உடற் குறைபாடு, உளக்குறைபாடு, உணர்ச்சிச் சிக்கல், பண்பாட்டுச் குறைபாடு உடையவர்களுக்கு இது பயன் படும்.
 - o ஒருவரைப் பயமுறுத்தும், குழப்பும், சிசிவடையச் செய்யும் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு உதவும், படைப்பாக்க வலுவளித்தொரு நாடக நுட்பமாக இது பிணி நீக்கலில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
 - o சிறுவர் நாடகத்தின் நோக்கம் பிணி நீக்கல் பணியினை மேற்கொள்வதில் பிணிவராது தடுத்தலே தான் நோக்கமாக அமைவது சர்வச்சிறந்தது.

— மறுதலைப் பாகமாடுதல்: ROLE REVERSAL

— ஒரு பாகத்தை ஆடிநீட்டு அதற்கு எதிர் நிலைமை உள்ள பாகத்தை ஆடுதல்.

உதும் மகனாக ஆடியவர் தந்தையாக ஆடுதல்

II. அரங்க நடவடிக்கைகளாகக் கொள்ளத்தக்கவை

1. கதை அரங்கு: STORY THEATRE

— ஒருவர் கதையைக் கூற, வேட உடுப்பணிந்த நடிகர் முழுப் பாவனை நிகழ்த்துவர்.

o பேசும் பாங்கில் நடிகை வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது.

2. வாசிப்போர் அரங்கு: READERS THEATRE.

— பலர் சேர்ந்து பல பாகங்களை வாசித்தல்.

— கவிதையும் படிக்கலாம்

— தேவையான இடங்களில் பாத்திரப் படைபும் இடம்பெறும். அது தேவையான அபிநயங்கள், முகபாவங்களோடு, சிறிதளவு அசைவுகளோடு நிகழ்த்தப்படும்.

3. பாவை அரங்கு: PUPPET THEATRE.

— சைப்பாவை, விரற்பாவை கயிற்று/ நூற்பாவை, தோசி பாவை, தடிப்பாவை எனப் பலவகை உண்டு. கதை சொல்ல, கதையை நடக்க நியம நாடகம் நடக்க உதவும்.

4. சிறுவர் அரங்கு CHILDREN'S THEATRE.

— குழந்தைகளைப் பார்வையாளராகக் கொண்டதொரு நியம அரங்கத் தயாரிப்பு.

— பரில் முறையாளரால்/ தொழில் முறையாளரால் தயாரிக்கப்படலாம்.

— பாடசாலை ஆசிரியர், மாணவர்களாலும் தயாரிக்கப்படலாம்.

— குழந்தைகளால்/ வளர்ந்தவர்களால்/ இரு சாரராலும் இணைந்து நடக்க முடியும்.

— அதன் பயன் நுண்கலைச் சார்புடையது.

விளையும் நன்மைகள்

1. மார்க்கும் பிள்ளைக்கு

o தான் நன்கு நயத்த ஒரு கதை மேடையில் உயிர் பெற வதைக் காணும் மகிழ்ச்சி.

- o நுணியு, உயர் குணம், நன்றி அறிதல், அழகு. உறுதி என் பன கொண்ட பாத்திரங்களோடு தன்னை இணைத்துக் கொள்வதில் பிள்ளை பெறும் ஆழமான, புனிதமான உணர்வு.
- o கதைப் பொருளில் தீவிரச் செயல்கள், திடீல்கள், கிளர்ச்சிகள் என்பவற்றோடு பங்கு கொள்வதாக, தேங்கிக் கிடக்கும் உணர்ச்சிகள் வெளியேற்றப்படுதல்.
- o நல்ல தயாரிப்பாக இருந்தால், அரங்கக் கலைவை நயக்கக் கற்றுக் கொள்ளுதல்.
- o பலரோடு கூட இருந்து பாரிப்பதால் விளையும் கூட்டுணர்வு.

- o பங்கு, பெறும் பிள்ளைக்கு
- o தன்னை வெவிக் கொணரும்; வெளிப் பரட்டுத் திறகு
- o மனவம் செய்வதால் வரும் நன்மை — ஞாபகசக்தி
- o உணர்ச்சி வெளியேற்றத்தால் விளையும் சமதினை
- o கடிக்கருகி மாற்றுதல்.
- o கூட்டுப்பாடு, ஒழுங்கு
- o தன்மைபிக்கை / தன் னெடுப் பூக்கம்.
- o கலை அனுபவம்.

பார்வை யாளர் யார்?

- சமஸது / சம உள முதிர்ச்சி உடைய பிள்ளைகள்.
- பிள்ளைகள் பால் அனுதாப முடைய பேரியவரி-உயிர் பெற்றார், சகோதரர், ஆசிரியர், சமஸது நண்பர், நெருங்கிய உறவினர், சிறுவர் நலனில் அக்கறை உடையவர்.

இலக்குப் பார்வையாளராக அமையும் சிறுவரை எவ்வாறு வலைப் படுத்திக் கொள்வது.

- வயது அடிப்படையில் [வகுப்பு அடிப்படையில்]:
- o மூன்று பள்ளிச் சிறுவர்;
- o ஆண்டு 1—2 வரையுள்ளவர்.
- o ஆண்டு 3—4 வரையுள்ளவர்
- o ஆண்டு 5 மாணவர்கள்.
- o 6—7 வரையுள்ள மாணவர்கள்.

-- வாழும் குழுவை அடிப்படையாகக் கொண்டு

- o சிறுமகன் / பட்டணவர்,
- o கல்வி அறிவுடையவர் உள்ள குடும்பமா?

- கள்ளி அறிவு குறைந்த குடும்பமார்
- o குடும்பத்தின் பொருளாதார நிலை.
 - o குடும்பத்தின் சமூக அந்தஸ்து.
 - o குடும்பத்தின் பண்பாட்டுப் பின்னணி — சமயம் உட்பட.

கரு எத்தகையது?

- பிள்ளைகளின் உள முதிர்ச்சிக் கேற்றவை.
- பிள்ளைகள் வாயும் குழலுக்கும் பொருந்துபவை.
- அவர்தம் பண்பாட்டின் விழுமியங்களை வலியுறுத்துவன வற்றை
- உகைப்பொதுமையான வற்றை வலியுறுத்துவன வற்றை
- தமது தேசத்தின் தேவைகளுக் கமைந்தவற்றை

1 உம சில நாடுகள் — பொதுவுடமை]

- மிகவும் கனதியான விஷயங்களையும், எளிமையாகச் சொல்லமுடியும்.

கதை எவ்வாறு அமைய வேண்டும்?

- எளிமையும், நேரியது மான தொருகதை. சிக்கல் குறைவானதாக.
- ஸ்ரீலோகம், சுற்பனை, தீரக் செயல் மிக்கவை வகை
- ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வகையில் அமைந்தவை.
- ஐதீகம், புராணங்களில் இருந்தும் கதைகளை எடுக்கலாம். [பொருத்தமானதை]

மொழி, நடை எத்தகையது?

- பிள்ளைகளது சொற்களஞ்சியத்துள் அடங்கும் வளர்த்ததைகள் (புதிய வார்த்தைகள் சில அறிக்கமாகலாம்)
- பேச்சு மொழி பயன் படுத்தப்படுவதால், இயல்புத்தன்மையே தோன்றும் [அளவுக்கதிகம் கொச்சையான பேச்சு மொழி விரும்பத்தக்கதன்று]
- தமிழைப் பொறுத்தவரையில் சிறுவர் அரங்கினாடு ஒரு பொதுமையான மொழியை - அரங்குக்கான மொழியை - உருவாக்குவதைச் சிந்திக்கலாம். அது செம்மை சார்ந்த மொழியை நோக்கிச் செல்வதாக அமையலாம்.

உரையாடல்கள் எவ்வாறு அமையலாம்?

- சிறு சிறு வாக்ஷியங்களாக அமைவது விரும்பத்தக்கது.

- பாத்திரப் பண்பை வெளிப்படுத்தவேண்டியதாக அமைக்கவேண்டும்.
- பிள்ளைகளிடத்தில் இயல்பாக மொழி ஆர்வத்தை வளர்ப்பதானவை.
- கூரலிவும், ஹாசியமும் கலக்கப்படுவது விரும்பத்தக்கது.
- சொற் செட்டும் சிக்கனமும் அவசியம்.

பாடல், ஆடல் இடம் பெறுவது அவசியமா?

- அவசியம் என்றே கூறவேண்டும்.
- ஆடல், பாடல், விளையாட்டு என்பன பிள்ளைகளை இயல்பில் உள்ளவை — முதியவரும் அவற்றை விரும்புவர்.
- எளிமையும், கவர்ச்சியும் கொண்டவை.
- கலப்பான சத்தங்களில் அமைந்த பாடல்களும், கலப்பான முறையில் அமைந்த ஆட்டங்களும். (பிள்ளையின்) வயது முதிர்ச்சிக்கேற்ப இது வளர்த்துச் செல்லப்படலாம்.
- தனிய உரைநடையில் மட்டும் அமைந்த கதைகளும் சொல்லப்படலாம்.

பாத்திரங்கள் எத்தகையவை?

- பிள்ளையின் அனுபவத்துக் கெட்டியவை எனினும் வினோதம், கற்பனை நிறைந்தவை விரும்பப்படும்.
- மிருகங்கள் தான் வரவேண்டும் என்ற கட்டாயமில்லை.
- மனிதர் (எல்லா வயதிலும்), கடவுள், அதிமானிடர் கற்பனையானவை.
- மனிதரும் அரசர், வரலாற்றுக் கால நாயகர்கள்.

விளையாட்டு அவசியமா?

- நாடகம் என்பதே சிறுவரைப் பொறுத்த வரையில் விளையாட்டுத்தான்.
- விளையாட்டு மூலம் கல்வி என்பது சிறந்த முறை.
- பிள்ளைகள் வளர்ந்து செல்ல விளையாட்டுப் பண்பைக் குறைத்துக் கதியான நடையில் கூறவேண்டியவற்றைக் கூறமுடியும்.

நடிப்பு எந்தகையதாக இருக்க வேண்டும்.

- செய்து காட்டல் என்ற பண்புசான் பெரும்பாலும் அமையும் உள்ளியல் பண்புகளை வெளிப்படுத்தி நடிக்கும் தேவை உழுதிர்ச்சி ஏற்பட (வகுப்பு கூட) தேவைப்படலாம்.
- விளையாட்டு (PLAY) என்பது பிரதானமாக அமையும் வேளையில் செய்து காட்டல் பண்பே மேலோங்கும்.

— பாகமாடுதல் பண்ணையும் இங்கு கருத்திற் கொண்டு நடிப்புக்கான ஆடம்பமாகக் கொள்ளலாம்.

ஊழல் அவசியமா?

— கற்பனைகைய வளர்க்க, தூண்ட உதவும் எளிமையான ஊழல் கூட்டுமச் செயற்பாடுகள் பயன்தரும்.

காட்சியமைப்பு எத்தகையது.

— எளிமையும், கவர்ச்சியும், விநோதமும் உள்ளதாக அமைக்க வேண்டும். கடும் வர்ணங்களை பிள்ளைகள் விரும்புவர்.
— யதார்த்த முறைகளில் அமைந்த காட்சியமைப்பு அவசியமில்லை.

வேட உடுப்பு எத்தகையது.

— பாத்திரத்துக்கும் பொருந்தக் கூடியவை. இருப்பினும் விநோதமான வர்ணங்களைப் பயன்படுத்தலாம்.
— எளிமையும் கவர்ச்சியும் அவசியம்.

ஒளி அமைப்பு எவ்வாறு அமைக்க வேண்டும்?

— எளிமையாக, சீரகாசமாக, வர்ணங்கள் தேவைப்படும் போது பயன்படுத்தல்.
— பிள்ளைகள் எதையும் தெளிவாகப் பார்க்க விரும்புவர்.
— எனவே ஒளியும் இருளும் என்ற உத்திகள் தேவையில்லை.
— ஒளி மாற்றங்களை அடிக்கடி செய்ய வேண்டிய திறனை.

உத்திகள் எத்தகையவையாக இருப்பது தல்லது?

— பிள்ளைகளது வினையாட்டில் வரும் உத்திகள்.
— அவர்களது இயல்பில் உள்ளவற்றை உத்திகளாக்குதல்.
— வினோதம் மூலம் வியப்பிழைத்ததைத் தரும் உத்திகள்.

செய்திகள் எத்தகையவையாக இருக்க வேண்டும்.

— பிள்ளைகளது முழுமையான ஆளுமைக்கு உதவுவன.
— மனிதம் நிறைந்ததோர் மனிதனை உருவாக்கவல்லவை.
— ஆன்பு, பணிவு, துணிவு, தியாகம், இரக்கம், தண்ணம்பிக்கை, நட்பு, கடிவாழ்தல், கட்டமை, பொறுப்பு.
— இதரடியான விவளிப்படைமான போதனைகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

பங்கு பற்றல் அரங்கு / ஈடுபாட்டு நாடகம்.
PARTICIPATORY THEATRE / INVOLVEMENT
DRAMA.

- நியம சிறுவர் அரங்கில், ஆற்றுகை நிகழும் வேளையில்.
- பார்வையாளர் இடையிடையே நடிகருக்குக் கருத்துக்கள் எண்ணக்களைக் கூற முடியும்.
- கருத்துக்களைக் கூறவும், செய்து பார்க்க உதவுமாறும் பார்வையாளர் கேட்கப் படுவர்.
- இது BRYAN WEY என்பவரால் இங்கிலாந்தில் அறிமுகப் படுத்தப் பட்டது. இந்த பிளையன் வே 'முறைமை' நியமத்தை நியமமற்றதோடு இணைத்து நடிகருக்கும் பார்வையாளருக்குமிடையில் நெருக்கமான உறவை நிலை நிறுத்த முனைகின்றது.
- தாம் வாழ்வதைப் பிள்ளைகள் கற்கின்றனர்.

III.

CHILDREN LEARN WHAT THEY LIVE.

IV

சிறுவர்க்கான நாடகம், அரங்க நடவடிக்கைகளில் முதியவர் என்ன பங்கை வகிக்கின்றனர்?

- சிறுவருக்காக நாடகம் எழுதுதல், நடத்தல், தயாரித்தல், காணிய — கேட்டிய ஆம்சுக்களைப் படைத்தல், ஆரங்க நாடகநடவடிக்கைகளின்போது வழிகாட்டியாக அமைதல்.
- சிறுவரது சிந்தனையை அறிந்தவரே ஈடுபட வேண்டும்
- பிள்ளைகளிடம் எழுது படைப்புகளை அளிக்க செய்க பின், அவர்களது கருத்துக்களைக் கேட்டறிவது நல்லது.
- பிள்ளைகளுக்காக நாம் சித்திக்கிறோம் என்ற நினைப்பு சரியா? பிள்ளையாக நின்று சித்திக்கிறோம் என்பது சரியா?
- தமக்காக எல்லாவற்றையும் முதியவரே செய்வதைப் பிள்ளைகள் விரும்பார்.

✱

மூடபக்தியும் உலக நலனும்

“எனது தந்தை சயரோகத்தால் இறந்து போனார். எனக்கு சயரோகம் வந்திருக்கிறது. எங்கள் பாட்டனாக்கும் இந்த நோய் உண்டு. ஆதலால் இந்த நோய் தீர்ப்பதற்கு நான் மருந்து தின்ன மாட்டேன் என்று ஒரு மனிதன் சொல்லுவானானால் அவன் எவ்வளவு பெரிய மூடன். லோக சேமத்திற்கும், லோகாபிஷீருத்திற்கும் இந்த 'மாஸூ' பக்தி எத்தனை பெரிய இடையூறு என்பதை நம்மவர் இன்னும் நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை”

— பாரதியார் —

கடிதங்கள்

ஜிம்மி என்ற சிறுகதை சிறுவர்களும் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் இலகுவாக இருந்தது. ஒரு நாடின் உணர்வுக்கூடாக எமது அனுபவங்களை மீண்டும் இரை மீட்ட உதவியது.

உ. உஷா சுழிபுரம்.

தாயகம் 34வது இதழில் வெளிவந்த கலைந்து போனதோலங்கள் மாணவர்களின் மன உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் கதை. இதன் அமைப்பு, சதை கூறும் முறை, மொழிநடை சிறப்பாக உள்ளன. இவை மேலும் களர்த்தெடுக்கப்பட வேண்டியவை ஆனால் மாணவியின், மனக்கோலங்கள்'' கலைவதற்கு காரணமாக அமைவது கல்வி காரா ஊழியர்களின் வேலை நிறுத்தம் தான் என்பதாக கதை அமைந்து விடுவது பொருத்தமாகுமா?

''பாண் வெறும் எட்டு ரூபாய்தான். திரும்பிப் பயணம் போக... அப்பப்பா காக எண்டா எப்பிடிக்க கரையது. நூம் வாடகை, றியூட் பேப்பர், சாப்பாடு, சவுக்காரம், எண்ணெய்..''

இப்படி இல்லாமைதான், போதாமைதான் அவலங்களை சிறப்பாக வெளிப்படுத்தும் இக் கதையில் ஊழியர்களின் கோரிக்கையில் இருந்த நியாயம் உணரப்படாதது ஏன்? ஒரு படைப்பாக்கத்தின் போது எமது எழுத்தாளர்கள் ஒருபக்க உதார்த்தத்தை மட்டும் கருத்திற் கொண்டால் போதுமா?...

க. முருகதாசன் சாவச்சேரி.

''சின்ன மகன்'' கவிதை மொழிபெயர்ப்பாவினும் சிறப்பானது. பெரு போராளிகள் பற்றிய கவிதை எம்மையும் திரும்பிப் பார்க்க வைக்கிறது. ''நம்பிக்கை'' நம்பிக்கையூட்டுகிறது. கட்டுரைகள் யாவும் பயனுள்ளவை. காலம் உதவியது தாயகம்'' தொடர்ந்து வர வேண்டும்.

த. இதயன். திருநெல்வேலி.

இரு திசை திருப்புதல்களின் இணைவு = இனப்பிரச்சனை

★ வெளியான

இவ்வகையில் தேசிய இனப் பிரச்சினை பற்றி பல கோணங்களிலிருந்து பலர் எழுதியுள்ளனர். பெரும்பாலான கட்டுரைகள் சுமரத்த மரையையே திரும்பத் திரும்ப அரைப்பதனால், வாசகர்களுக்கு சளிப்பு தட்டியிருப்பதில் விடப்பிள்ளை.

எனவே இப்பிரச்சினையை வேறு கோணத்தில் அணுக நான் இங்கு முயல்வேன். தேசிய இனம் என்ற பதத்தை வரையறுக்க முற்படுபவர்கள் காந்தசகிடைதைப்பதற்கு தைவர்காரன் அளவு எடுப்பதுபோன்று, உடனே ஸ்ராவினின் அளவுகோல்கள் என்ற நாடாலைகையில் எடுப்பார்கள். ஒரு காலகட்டத்தில், இவங்கைக வாழ் தமிழர் தேசிய இனமா இல்லையா என்பதை ஐயந்திரிபற என்பீய்ப்பதற்கு அத்தகைய முயற்சி தேவைப்பட்டிருக்கலாம், நியாயப்படுத்தக்கூடிய ஒன்றாகவும் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் இன்றோ, இரத்தம் ஆறாய் ஒடியபின்னர், அத்தகைய முயற்சி புத்திஜீவிகளின் 'முட்டையில் மயிர் பிடுங்கும்' பொழுது போக்காகத்தான் இருக்கும்.

இவ்வகையிலே தேசிய இனப்பிரச்சினை எவ்வாறு தோன்றிற்று என்பதைப் பற்றி பல்வேறு கருத்துக்களை பலர் வெளியிட்டுள்ளனர். பண்டையரகாத்திலே இப்பிரச்சினையின் வேர்கள் ஆறாய் ஒடியிருக்கின்றன என்று சிங்களப் பேரினவாதிகள் வற்புறுத்தி வருகின்றனர். இதற்கு ஆதாரமாக மகாவம்சத்தையும், எவ்வாறும் தட்டகெழுவு போதையும் அவர்கள் முன்வைக்கின்றனர். இந்த 'மகாவம்சப் பெரறி' க்குள் சிங்கள பேரினவாதிகளின் 'சன்னாசடி விம்பங்களாக' சில தமிழ் சுறிஞார்களும் வீழ்ந்து விட்டனர். இரு சாதாரண நோக்கிலும் / சுரலாற்றக் காலந் தொடர்ச்சி சிங்களவர்களும் தமிழர்களும் பகைவர்களாகவே இருந்து வந்தவ்வளவு.

அரசர்களுக்கிடையே நிசமும் சிம்மாசனம் போர்களை இரு இனங்களுக்கிடையேயான போர்கள் எனக்கருதும் தவறு ஒருபுறமிருக்க, வரலாற்றியலைப் பற்றிய சில அடிப்படைகளையும் இந்நிலையிலே மறுக்கின்றது.

வரலாற்றாசிரியன் மூற்றும் துறந்த முனிவன் ஆய்வ. தான் வரலாற்றும் காலத்தின் நிசழ்வுகளால், கருத்து நிலைவாக், அறிந்ததா அறிவாமலோ அவன் பாதிக்கப் படுகின்றான். மகாவம்சத்தை இயற்றிய மகாநாயகவும் இந்நிலைத்திக்கு விதிவிவக்கல்.

மகாவம்சத்திற்கு முன் இயற்றப்பட்ட திபவம்சத்தில் எவ்வாறான தட்டகெழுவு சமர் ஒழு சில வரிகளில் மட்டிமே வானிக்கப் படுகின்றது. திபவம்சத்திற்கு பின் இயற்றப்பட்ட மகாவம்சத்திலே தான்

ஆட்டகொழுனு கா ளிய வீரனாகக் காட்சியளித்திவ்வான். தூட்டிகொழு
முனுவின்பாதிர்ம் இவ்வாறு உப்பிப் பெருத்ததற்கு காரணம் என்ன?

இங்கு தான் மகாவம்சம் இயற்றப்பட்ட காலத்தின் தாக்கத்தை நாம்மனதில் கொள்ளவேண்டும். அப்பொழுது இந்தியாவில் பெளத்த மதம் வீழ்ச்சியுறக் தொடங்கியிருந்தகொடு, இந்து மதத்தின் வகையில் ஒங்கத் தொடங்கியிருந்தது இந்நிலையில் பெளத்தத்திற்கு "முண்டு" கொடுப்பதற்கு அரசர்களின் ஆதரவும் பாதுகாப்பும் தேவைப்பட்டது. இக்குழி நிலையில் தான் சிங்கள இனத்திற்கும், பெளத்த மதத்திற்கும், இலங்கைத் தீவிற்கும் அறிந்தக்கப்பட்ட முடியாத மூடிச்சு போடப்பட்டது. இது தொடர்பாக, மூத்த பெளத்தரும், பாளி அறிஞருமாகிய கலாநிதி இ. டபீசுடி, அன்காராம் 1983 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தமிழ் இளப் படுகொலைகளும் பில் கூறியதை நினைவு கூர்தல் நன்று. எதிர்காலத்திலே இத்தகைய படுகொலைகளை எவ்வாறு தடுக்கலாம் என ஓர் பத்திரிகையாளர் வினவிய போது, அவர் கூறிய பதில்: "மகாவம்சத்தின் சகல வீரதிகளையும் தீயிவிடுவதே அத்தற்கு ஒரே வழி!"

இவங்கையில் பித்தகிவ இளப்பிரச்சினை பண்டைய வரலாற்று விஞ்ஞந்தலவ, 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியினதாம், 20ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியினதாம் - கருங்கக் கூறின், ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்காலம் - வரலாற்று நிகழ்வுகளிலிருந்து உறந்தெடுத்த உயிரச்சினை தோன்றி முற்றிய பின் இது காராரும் பண்டைய, வரலாற்றின் உதவியை காடி தத்தமது வசதிகளேற்ப அதுளை தீர்த்திவ்வனா. இவ்வகையில் டபீசுடிமன்வ, எங்குமே இவ்வாறு தகை நிகழ்வின்றது. இக்காலப் பிரச்சினையை தோர்கொண்ட சிரவணிவந்த தவர்கள் தீக்கொழிவைப் போன்று தீரிககப்பட்ட வரலாறு என்னும் மண்வின் தவையைப் புலதகிவ்வனா.

சிங்களவர்களுக்கும் தமிழர்களுக்கும்படையே இன்ற போர் நடைபெறுகின்றது எனப் போர்பிரகடனம் செய்யும் சிங்களவர்க ஓர் கடிப்படை வரலாற்றுண்மையை மறந்து விடுகின்றனர் அல்லது மலறத்துவிடுகின்றனர்; தென்னிந்தியாவிலிருந்து இங்கு வரவணழிக் கப்பட்ட சிவ சாதிகளே இன்ற தபமை அகல சிங்களவர்க ளா மாநாட்டடிக்கொள்ளின்றனர்; மொழிப்பிரச்சினை குடுபிடித்துக் கொணடிருந்த காலகட்டத்தில், அப்பொழுது காதாரண நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவிருந்த வககா சம்பசமாஜிக் கட்சியைச் சேர்ந்த கவாநிதி கொல்கிசை ஆர்.டி சில்வா, இன்று கிங்கலம் பேசுவவர்களைக் காழிசை "கவாகம் எனப்படும் சாதி (கருவாப்பட்ட டை உரியவர்கள்) தமிழ்நாட்டிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்டவர்கள் எனக்கட்டிக்கொட்டினார். அப்பொழுது அவர் வரலாற்றாசிரியனைக் கப் பேசினார் ("பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கிழ் இலங்கை" என்ற பர பவ்வமான நூல் இயற்றியவர் இயரே) இவர் பின்னர் இடது சாரி ஐக்கிய மண்வணியின் முகவிய அமைச்சராகவிருந்து, 1973ம் ஆண்டு திகறவேற்றுப்பட்ட அரசியல் யாப்பின் பிரதான திற்பிவாகத் திகழ்ந்தார். ஆத்த யாப்பே இளப்பிரச்சினையை மோசமடை

யச் செய்து இன்றைய சீரழிவுக்கு வழிவகுத்தது என்பது துன்பம்-
நிறைந்த மூரணாகும்.

கூட்டு இன, மத அடையாளங்கள், ஒப்பீட்டளவில் ஓரளவு நிலையானவையாய் இருந்த போதிலும், தனிப்பட்டவர்களின் இன மத அடையாளங்கள் வரலாற்றின் ஓட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்டன. மாறாத நீத்தியமானவை அல்ல. இதற்கு ஜே. ஆர். எஸ். டி. பி. ஆர். பண்டாரநாயக்கா போன்றவர்களே நல்ல சான்றுகள், இவ்விருவரினதும் மூதாதையர் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்து குடியேறிய தமிழர்கள் என்பதை காலஞ்சென்ற ஜேம்ஸ் ரட்னம் ஆதாரபூர்வமாக நிறுவியுள்ளார். ஜே. ஆரும் சர். பண்டாரநாயக்காவும் சரி, அரசியல் இலாபத்திற்காக கிறிஸ்துவத்தினிருந்து பெளத்த மகத்திற்கு மாறியவர்களே! இவர்களுக்கு அக்காணத்தின் குட்டப்பட்ட பெயர் 'டொனலூர் பெளத்தர்கள்' டொனலூர் அரசியல்திட்டத்தின்படி சர்வசனவாக்குரிமை வழங்கப்பட்டிருந்ததால், சிங்கள பெளத்தர்கள் பெரும்பான்மையினராய் வாழ்ந்த பகுதிகளிலே வேட்பாளர்களாக போட்டியிட முன்வந்தவர்கள், தமது வெற்றியை நிச்சயப்படுத்துவதற்கு தம்மை சிங்களவராகவும், பெளத்தர்களாகவும் பிரகடனம் செய்ய வேண்டிய தீர்ப்பந்தியிருந்தது. அவர்களது நிலை எமமவர் மத்தியில் வாழ்ந்த 'யூசுபு' சர நிதிஸ்தவர்களையும் போன்ற ஒன்று. (இந்த அடைமொழியைச் சூட்டியவர் பண்டிதமணி கணபதிபிள்ளை)

இவ்வாறு நோக்கும்போது 1956 ஆம் ஆண்டில் ந்து ஜே. ஆர். எஸ். டி. பி. ஆர். முடியும்வரை, இலங்கையை ஆண்டது (சிறிமாவ அம்மையா ரினதும், டட்டியினதும் ஆட்சிக் காலம் நீங்கலாக) நம்மை சிங்களவர்கள் என்றும், பெளத்தர்கள் என்றும் பிரகடனம் செய்து கொண்ட தமிழ் கிறிஸ்தவர்களே!

1956ம் ஆண்டிலே, சிங்கள மக்களின் சீர்தட்டுவர்க்கத்தினரிடையே (குறிப்பாக, கிராமங்களில் வாழ்ந்த சிங்களம் மட்டுமே தெரிந்த ஆசிரியர்கள், ஆயுள்வேத வைத்தியர் போன்றோர்) ஆங்கிலம் கற்றுத் தங்கள் மேல்சுவாரிவிட்டுவந்த நகர்வாழ் மேல் டட்டியர்க்கத்தினருக்கு எதிராக கிளர்ந்தெழுந்தவையுடையனர். மக்களின் நாடியைக் கைபிடித்துப் பார்ப்பதில் வல்லவரான பண்டாரநாயக்கா இந்த வாய்ப்பை நன்கு பயன்படுத்தி தான் விட்டு விடிய ஐக்கிய தேசியக்கட்சியைத் தோற்கடிப்பதற்கும். (அதன் மூலம், தன்னை பிரதமராக ஆக்காத தனது மகன் டட்டியை பிரதமராக ஆக்கிய ஜி. எஸ். சேனநாயக்காவின் ஐ. தே. கட்சியை பழிவாங்குவதற்கும்) காண்கார்ந்திருந்த வர்க்கமாய் ஆங்கிலம் கற்று சிங்கள மேல்நாட்டினர்க்கு ஏற்படவிருந்த பெரும் ஆபத்தை தவிர்ப்பதற்கும், தனிச் சிங்களம்—அதாவது 24 மணிநேரத்திற்குள்—என்ற உணர்ச்சியை தட்டி எழுப்புவதை கோஷத்தின் மூலம் செய்து 56ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் பெரும் வெற்றி கட்டியதுடன், சீர்தட்டு சிங்களவரிடையே கிளர்ந்தெழுந்த வர்க்க உணர்வை தமிழருக்கு எதிராக இன உணர்வாய் மிகக் கூட்டித்தனமாகத் திசை திருப்பினார்.

சிங்களவர் மத்தியில், ஆங்கிலம் கற்றுக்கொள்ளும் ஆங்கிலம் கற்காதவர்களுக்கும் இடையே காணப்பட்ட பாரிய பிளவைப்போல் தமிழர்களிடையே சமூகப்பிளவு இருக்கவிண்ணை, சிங்களவர்களைப்

பொறுத்தவரை, ஆங்கிலம் கற்றவர்கள் ஓர் உணகையும், ஆங்கிலம் கற்றவர்கள் வேறு ஓர் உணகையும் சார்ந்தவர்கள். தமிழரைப் பொறுத்தவரை, ஆங்கிலம் கற்று உத்தியோகம் பார்த்தவர்களுடைய சமூக அந்தஸ்து ஏனையோரைவிட, உயர்ந்ததாய் இருந்தது உண்மைதான். ஆனாலும் சிங்களவரிடையே காணப்பட்டது போன்று அது பெரும் வர்க்க மூரண்பாடாகக் கூர்மையடையவில்லை. இதற்கு ஒரு காரணம், ஆங்கிலம் கற்ற தமிழர் ஆங்கிலம் கற்ற சிங்களவர் போலல்லாது தமது தாய்மொழியையோ, தமிழ் பண்பாட்டையோ முற்றாக மறக்கவோ, நிராகரிக்கவோ இல்லை. விரல்விட்டு எண்ணக் கூடிய 'கறுவாக்காட்டுத்' தமிழரைத் தவிர (இதற்கு ஓர் நல்ல எடுத்துக்காட்டு ஜி.ஜி பொன்னம்பலம் தீதிமன்றத்தில் தோன்றும் போது அதற்குரிய ஆடைகளை அணிந்து அசல் மேற்கத்தையர் போன்று காட்சியளிப்பார். அதேவேளை மேடைகளிலோ, கோவில்களிலோ, சதகனப்பொட்டோடும், வேட்டி சால்லையோடும் அசல் தமிழரசாய் தரிசனம் தருவார்) நேர்யாறாக, ஆங்கிலம் கற்ற கணிசமான சிங்களவர் தமது தாய்மொழியை சரிவரப்பேசுதற்குக்கூட முடியாதவராகவோ, பேசவிரும்பாதவராகவோ, இருந்தனர். (செக்ஸம் ஒரு 'குசினி' மொழியாக ஒதுக்கப்பட்டு, குறிக்கப்பட்டிருந்தது.) தமது பண்பாட்டை மறத்து, மேற்கத்திய உணவு, உடைபாலைகளில் மூழ்கியிருந்தனர்.

சிங்களவரிடையே இருப்பதை விட தமிழரிடையே காணப்படும் சாதிரியை இறுக்கமானது. தமிழரிடையே காணப்படும் 'திண்டாமம்' அதே வடிவியே மூர்க்கத்தனத்துடனோ, சிங்களவரிடையே பெருமபாலும் காணப்படுவதில்லை என்றே சொல்லலாம்.

சுதந்திரம் பேற்ற சையோடு, அரசியல் அதிகாரப்பெரிவிலே தமிழ் மேற்குழாத்தோருக்கும் சிங்கள மேற்குழாத்தோருக்கும் இடையே பிணக்கு ஏற்படத்தொடங்கியதும், தமிழருக்கிடையே ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தவேண்டிய தீர்ப்பந்தம் உருவாகிற்று. இதற்கு குறுக்கே நின்று சாதி அமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட திண்டாமையே எனவே திண்டாமங்கு எதிரான போராட்டங்களுக்கு, வீரம்பியோ வீரப்பாமலோ, தமிழ் மேற்குழாத்தின் ஒரு பகுதியினர் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டி நேர்ந்தது. இவ்வாறுதான் 'தந்தொப்பு தேசிய வாதத்தை' உயர் குழாத்தைச் சேர்ந்த தமிழர் உருவாகி தமிழர் என்ற இன அடையாளத்தை ஓர் கோஷமாக முன்வைத்து, தமிழருடைய சமூக அமைப்பின் இன்றியமையாத அத்துடன் பின்னிப்பிணைந்த சாதி முறைக்கு எதிரான ஓர் உட்போராட்டத்தை, சமூகப்போராட்டத்தை, சிக்கலுவலுக்கு எதிரான இனப்போராட்டமாக திணை நிரும் புலதில் தமிழ் மேற்குழாத்தினர் வெற்றி கண்டனர்.

இந்த ஐரண்டு திணைநிரும்புதங்களின் இணைவுதான் வேறு சில காரணிகளுடன் கலந்து, இன்று எமது நாட்டிலே இனப்பிரச்சனையாக பூதகாரமாக உருவெடுத்திருக்கின்றது. இத்திணைநிரும்புதங்கள் தனிப்பட்டவர்கள் சந்திட்டம் அல்ல. இத்தனிப்பட்டவர்கள் சமூக சக்திகளில் பிரதிநிதிகளே என்பதை மனதில் நாம் கொள்ள வேண்டும்.

கல்யாணி கீறீம் கவுஸ்

73, கஸ்தூரியார்வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

ஐஸ்கிரீம் வகைகள்,
ஐஸ் ஜெலி, சொக்லட் கிரீம்ஸ்
குளிர்பான, சிற்றூண்டி வகைகள்
மற்றும் பிறந்ததின வைபவம் திருமணம் களியாட்ட
வைபவங்களுக்கான

☸கேக் வகைகளை☸

குறித்த நேரத்தில் ஓடர் செய்து பெற்றுக்கொள்ள
யாழ்நகரில் சிறந்த இடம்
சுவைத்து மகிழுங்கள் கல்யாணி ஸ்பெஷல் ஐஸ்கிரீம்

நியூ பிரியங்கா

நகை மாளிகை

177 கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

தரம் நாடுவோர் தவறாமல் நாடும் இடம்
22 கரட் தங்க நகைகள் ஓடருக்கு உத்தரவாதத்துடன்
செய்துகொடுக்கப்படும்

புதிய ராதிகா

நகை மாளிகை

தங்கப்பவுண் நகை வியாபாரம்
189, கஸ்தூரியார் வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

செய்திப் பத்திரிகையாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டது.
Registered as a News paper in Sri Lanka.

விரியும் அறிவு நிலை காட்டுவீர் — அங்கு
வீழும் சிறுமைகளை ஓட்டுவீர்
— பாரதி

இலங்கை இந்திய
இலக்கிய வெளியீடுகளுக்கும்
அறிவியல் நூல்களுக்கும்

VASANTHAM (PVT) LIMITED
வசந்தம் புத்தக நிலையம்

S. 44. மூன்றாவது மாடி,
மத்திய சந்தைக் கட்டிடம்,
கொழும்பு 11.

இச்சஞ்சிகை தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவைக்காக யாழ்ப்பாணம்
405, ஸ்ரான்லி வீதி, வசந்தத்திலுள்ள க. தனிகாசலம்
அவர்களால் யாழ்ப்பாணம் 407, ஸ்ரான்லி வீதியிலுள்ள யாழ்ப்ப
பாண அச்சகத்தில் அச்சிட்டு வெளியிடப்பட்டது.